

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Decizia nr. 137/A

Dosar nr. 1343/1/2021

Ședința publică din data de 04 iulie 2022

Completul compus din:

Președinte - Andrei Claudiu Rus

Judecător - Maricela Cobzariu

Judecător - Gheorghe Valentin Chitidean

Magistrat asistent – Claudia Nicoleta Nedelea

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție - a fost reprezentat de procuror Dragoș Păduraru.

Pe rol pronunțarea asupra apelurilor declarate de **Parchetul Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Brașov** și de inculpații **Radnoti Attila, Mărășescu Isabella Beatrice, Pălăncănu Daniela, Scripcaru George, Bulgărea Lidia, Pop Călin Silviu, Horga Liliana, Antonie Cristina Iuliana și Durbacă Alexandrina-Adina** împotriva sentinței penale nr. 26/F din data de 24 aprilie 2020 pronunțată de Curtea de Apel Brașov - Secția penală, în dosarul nr. 106/64/2016.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 24 mai 2022, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Înalta Curte a stabilit termen pentru pronunțare la data de 21 iunie 2022 și ulterior la data de 04 iulie 2022, când a decis următoarele:

ÎNALTA CURTE

Asupra apelurilor penale de față,

Prin sentința penală nr. 26/24 aprilie 2020 a Curții de Apel Brașov,

I. În baza art. 17 alin. (2) raportat la art. 16 lit. b) teza I din Codul de procedură penală a fost achitat inculpatul **Scripcaru George** pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) cu aplicarea art. 35 alin. (1) și art. 5 din Codul penal.

În baza art. 17 alin. (2) raportat la art. 16 lit. c) din Codul de procedură penală a fost achitat același inculpat pentru săvârșirea infracțiunii de luare de

mită prevăzută de art. 289 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 5 din Codul penal.

În baza art. 17 alin. (2) raportat la art. 16 lit. b) teza I din Codul de procedură penală a fost achitat același inculpat pentru săvârșirea infracțiunii de instigare la infracțiunea de tentativă la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prevăzută de art. 47 raportat la art. 32 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal.

S-a constatat că inculpatul a fost reținut 24 de ore în data de 29 iunie 2015.

II. În baza art. 17 alin. (2) raportat la art. 16 lit. b) teza I din Codul de procedură penală a fost achitat inculpatul **Pop Călin Silviu** pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- complicitate la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prevăzută de art. 48 din Codul penal raportat la art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) cu aplicarea art. 41 alin. (1), 35 alin. (1) și art. 5 din Codul penal;

- spălare a banilor, prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 cu aplicarea art. 35 alin. (1), art. 41 alin. (1) și art. 5 din Codul penal.

În baza art. 17 alin. (2) raportat la art. 16 lit. c) din Codul de procedură penală a fost achitat același inculpat pentru săvârșirea infracțiunii de dare de mită prevăzută de art. 290 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin. (1) și art. 5 din Codul penal.

În baza art. 17 alin. (2) raportat la art. 16 lit. f) din Codul de procedură penală s-a dispus încetarea procesului penal pornit împotriva aceluiași inculpat pentru săvârșirea infracțiunii de uz de fals, prevăzută de art. 323 cu aplicarea art. 41 alin. (1) și art. 5 din Codul penal.

S-a constatat că inculpatul a fost reținut 24 de ore în data de 29 iunie 2015.

III. În baza art. 17 alin. (2) raportat la art. 16 lit. b) teza I din Codul de procedură penală a fost achitată inculpata **Horga Liliana** pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) cu aplicarea art. 5 din Codul penal;

- tentativă la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prevăzută de art. 32 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal.

În baza art. 17 alin. (2) raportat la art. 16 lit. b) teza a II-a din Codul de procedură penală a fost achitată aceeași inculpată pentru săvârșirea infracțiunii de uz de fals, prevăzută de art. 323 cu aplicarea art. 5 din Codul penal.

IV. În baza art. 17 alin. (2) raportat la art. 16 lit. b) teza I din Codul de procedură penală a fost achitată inculpata **Radu Claudia-Niculina** pentru săvârșirea infracțiunii de tentativă la infracțiunea de abuz în serviciu dacă

funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prevăzută de art. 32 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal.

V. În baza art. 17 alin. (2) raportat la art. 16 lit. b) teza I din Codul de procedură penală a fost achitată inculpata **Mărășescu Isabella Beatrice** pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) cu aplicarea art. 5 din Codul penal.

În baza art. 17 alin. (2) raportat la art. 16 lit. b) teza a II-a din Codul de procedură penală a fost achitată aceeași inculpată pentru săvârșirea infracțiunii de uz de fals, prevăzută de art. 323 cu aplicarea art. 5 din Codul penal.

VI. În baza art. 17 alin. (2) raportat la art. 16 lit. b) teza I din Codul de procedură penală a fost achitat inculpatul **Radnoti Attila** pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) cu aplicarea art. 5 din Codul penal.

În baza art. 17 alin. (2) raportat la art. 16 lit. b) teza a II-a din Codul de procedură penală a fost achitat același inculpat pentru săvârșirea infracțiunii de uz de fals, prevăzută de art. 323 cu aplicarea art. 5 din Codul penal.

VII. În baza art. 17 alin. (2) raportat la art. 16 lit. b) teza I din Codul de procedură penală a fost achitată inculpata **Bulgărea Lidia** pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) cu aplicarea art. 5 din Codul penal;

- abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prevăzută de 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) cu aplicarea art. 5 din Codul penal (o infracțiune în forma unității naturale, prin înlăturarea art. 35 alin. (1) din Codul penal).

În baza art. 17 alin. (2) raportat la art. 16 lit. b) teza a II-a din Codul de procedură penală a fost achitată aceeași inculpată pentru infracțiunea de uz de fals, prevăzută de art. 323 cu aplicarea art. 5 din Codul penal.

VIII. În baza art. 17 alin. (2) raportat la art. 16 lit. b) teza I din Codul de procedură penală a fost achitată inculpata **Pălănceanu Daniela** pentru săvârșirea infracțiunii de tentativă la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prevăzută de art. 32 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal.

IX. În baza art. 17 alin. (2) raportat la art. 16 lit. b) teza I din Codul de procedură penală a fost achitată inculpata **Durbacă Alexandrina-Adina** pentru săvârșirea infracțiunii de instigare la infracțiunea de tentativă la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prevăzută de art. 47 raportat la art. 32 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal.

X. În baza art. 17 alin. (2) raportat la art. 16 lit. b) teza I din Codul de procedură penală a fost achitată inculpata **Vulpescu Mihaela** pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit prevăzută de art. 48 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) și art. 5 din Codul penal.

XI. În baza art. 17 alin. (2) raportat la art. 16 lit. c) din Codul de procedură penală a fost achitată inculpata **Antonie Cristina Iuliana** pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la infracțiunea de luare de mită prevăzută de art. 48 alin. (1) raportat la art. 289 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 din Codul penal.

XII. În baza art. 17 alin. (2) raportat la art. 16 lit. a) din Codul de procedură penală a fost achitat inculpatul **David Mihai Ciprian** pentru săvârșirea infracțiunii de instigare la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit prevăzută de art. 47 din Codul penal raportat la art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) și art. 5 din Codul penal.

În baza art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală a fost lăsată nesoluționată acțiunea civilă promovată de părțile civile UAT Municipiul Brașov și Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice (denumire actuală Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației).

S-a constatat că persoanele vătămate Cuțitei Nicolae Florinel și Măerușanu Lucian nu s-au constituit părți civile în cauză.

În baza art. 397 alin. (5) din Codul de procedură penală s-au menținut măsurile asigurătorii dispuse de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, DNA, ST Brașov, după cum urmează:

- măsura popririi asigurătorii asupra conturilor bancare aparținând inculpatului Pop Călin Silviu dispusă prin ordonanța procurorului din data de 29.06.2015;

- măsura sechestrului asupra părților sociale deținute de inculpatului Pop Călin Silviu la SC ASP Decor Confort SRL, asupra sumelor de 5.780 de lei și 1.595 de euro, ridicate la percheziția domiciliară de la același inculpat și respectiv asupra altor bunuri mobile (ceasuri), ridicate de asemenea la percheziție, dispusă prin ordonanțele procurorului din datele de 01.07.2015, 02.07.2015 și 14.07.2015;

- măsura asiguratorie asupra conturilor bancare aparținând inculpatului Scripcaru George, asupra sumelor de 41.400 de lei și 3.000 de euro ridicate la percheziția domiciliară de la acesta și respectiv asupra imobilului situat la adresa din mun. Brașov, str. Ceahlău, nr. 28B, proprietatea inculpatului, dispusă prin ordonanțele procurorului din datele de 29.06.2015, 02.07.2015 și 02.11.2015;

- măsura sechestrului asupra sumelor de 90.830 de lei și 2000 de euro aparținând inculpatei Antonie Cristina Iuliana, ridicate cu ocazia percheziției domiciliare, dispusă prin ordonanța procurorului din data de 10.11.2015;

- măsurii popririi asigurătorii asupra conturilor bancare aparținând inculpatei Bulgărea Lidia, dispusă prin ordonanța procurorului din data de 18.01.2016;

- măsura popririi asigurătorii asupra părților sociale ale SC Ceamis Proiect SRL aparținând inculpatei Vulpescu Mihaela, dispusă prin ordonanța procurorului din data de 15.01.2015 și măsurii popririi asigurătorii asupra conturilor bancare aparținând acestei inculpate prin ordonanța procurorului din data de 15.01.2015.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță, în esență, a reținut următoarele considerente:

1. În ceea ce privește infracțiunile de abuz în serviciu dacă funcționarul a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal săvârșite în legătură cu atribuirea lucrării „interconexiune rețea de transport apă fierbinte, zona Nord – obiectiv 1”:

S-a susținut în actul de acuzare că după înființarea S.C. Tetkron S.R.L. la data de 12.08.2010 și preluarea de către această societate a activității de distribuție a energiei termice livrată de SC Bepco SRL, societate controlată de Costan Simina Mariana și David Mihai Ciprian, reprezentanții celor două societăți au convenit cu inculpatul Scripcaru George să deruleze un program amplu de modernizare a rețelei de distribuție, prin scurtarea traseelor conductelor și utilizarea de conducte preizolate, în speranța că vor atrage mai mulți beneficiari din rândul populației. Investiția cuprindea realizarea a 3 obiective, cum a rezultat din studiul de fezabilitate întocmit de SC Ceamis Proiect SRL, reprezentată de inculpata Vulpescu Mihaela, ce lucrase anterior cu reprezentanții CET SA, iar din interceptări a rezultat că era agreată de inculpatul Scripcaru George.

În acest context, Ministerul Public a invocat pasaje din transcrierea unor convorbiri interceptate purtate între Costan Simina-Mariana cu Frățilă Simona Mihaela, prima fiind partenera de viață a inculpatului David Mihai, iar ultima având calitatea de martor în prezentul dosar.

În cadrul acestui proiect de investiții, primul obiectiv a beneficiat de fonduri alocate de Ministerul Administrației și Internelor în cadrul Programului „Termoficare 2006 - 2015, căldură și confort”, aprobat prin Ordinul MAI nr. 157/2011 și Primăria Brașov a derulat achiziția publică „interconexiune rețea de transport apă fierbinte, zona Nord”, din valoarea inițială a obiectivului 1 al investiției, stabilită la 6.136.171,18 lei, suma de 1.600.000 lei fiind asigurată de minister și diferența de primărie.

Pentru acest prim obiectiv, primăria a desfășurat o procedură de achiziții publice - cerere de oferte, potrivit notelor justificative și referatelor întocmite de inculpatele Horga Liliana și Bulgărea Lidia, valoarea estimată a contractului fiind de 5.327.355 lei fără TVA (u.p., vol. VII, f. 281-289). Scopul acestei investiții a fost, potrivit documentelor existente la dosarul achiziției, eficientizarea funcționării rețelei de apă fierbinte prin montarea a două conducte

de oțel preizolate, potrivit proiectului tehnic nr. 454/2011 întocmit de SC Ceamis SRL.

A mai susținut Ministerul Public că în condițiile în care cunoștea că Primăria Brașov va desfășura această investiție, în vara anului 2011 inculpatul David Mihai Ciprian l-a prezentat pe inculpatul Pop Călin Silviu inculpatului Scripcaru George ca fiind un apropiat al său, insistând - fără a se preciza persoanele la care ar fi insistat - ca lucrarea să îi fie dată acestuia deși, prin prisma relațiilor avute, cunoștea faptul că niciuna dintre societățile administrate de Pop Călin Silviu nu era specializată în realizarea de rețele de termoficare și nu avea personal calificat. Acest aspect s-a susținut că ar fi fost cunoscut inculpatului David Mihai Ciprian având în vedere că Pop Călin Silviu este vărul numitei Costan Simina Marilena, partenera de viață a inculpatului David Mihai Ciprian și că implicarea inculpatului David Mihai Ciprian în atribuirea nelegală a acestei lucrări de investiții firmei inculpatului Pop Călin Silviu a rezultat din mai multe elemente de fapt anterioare și ulterioare încheierii contractului.

Prin rechizitoriu, s-a reținut că inculpații ar fi încălcat următoarele dispoziții legale:

1. Inculpatul Scripcaru George ar fi acționat în calitate sa de primar cu încălcarea prevederilor Legii nr. 215/2001 a administrației publice locale, fără a se indica în concret prevederile legale încălcate sau atribuțiile de serviciu ale primarului în legătură cu derularea unei proceduri de achiziție; au fost indicate OUG nr. 34/2006 și HG nr. 925/2006 cu referire la insistențele asupra membrilor comisiei de licitație, în integralitate.

Cu prilejul dezbaterilor și apoi al formulării concluziilor scrise, Ministerul Public a precizat că acest inculpat a încălcat următoarele dispoziții legale:

-art. 61 alin. (2) și art. 63 alin. (1) lit. c) și alin. (4) lit. a) din Legea nr. 215/2001 privind administrația publică locală;

-art. 21 alin. (2) raportat la art. 23 alin. (1) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale;

-art. 5 alin. (1) raportat la art. 3 și 4 din O.G. nr. 119/1999 privind controlul intern și controlul financiar preventiv;

-art. 44 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 51/2006 a serviciilor comunitare de utilități publice;

-art. 2 alin. (2) lit. d) și f) din OUG nr. 34/2006, aprobată prin Legea nr. 337/2006, vizând principiile transparenței și eficienței în utilizarea fondurilor publice, art. 17 din același act normativ, vizând obligația autorității contractante de a respecta principiile prevăzute de art. 2 alin. (2) raportate la art. 97 din HG nr. 925/2006 pentru aprobarea normelor de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractelor de achiziție publică din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, art. 20 alin. (1) și (2) raportat la art. 124 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, art. 72 alin. (2) lit. b), f), g), h), art. 78, art. 81, art. 82 din HG nr. 925/2006 raportat la art. 36 din HG nr. 925/2006 și art. 176 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006;

- art. 1, art. 2 alin. (1), (2), (3) lit. e), art. 3, art. 43 alin. (1) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici.

Prima instanță a constatat că doar Legea nr. 215/2001 privind administrația publică locală, OUG nr. 34/2006 privind achizițiile publice și HG nr. 925/2006 pentru aprobarea normelor de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractelor de achiziție publică din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 se regăsesc în actul de sesizare, restul dispozițiilor legale pretins a fi fost încălcate având caracter de noutate, unele dintre acestea fiind imputate doar cu prilejul formulării concluziilor scrise.

S-a observat că prin invocarea încălcării unor dispoziții legale, pentru prima dată, cu prilejul dezbaterilor asupra fondului cauzei sau al concluziilor scrise, are loc o modificare a naturii acuzației, cu efecte în ceea ce privește încălcarea dreptului la informare asupra acuzației aduse, dreptul la apărare cu privire la aceste acuzații, ceea ce conduce la afectarea dreptului la un proces echitabil.

Prin rechizitoriu, pentru coînculpați s-au indicat următoarele norme încălcate:

2. Pentru inculpatul Pop Călin Silviu s-a reținut că a ajutat funcționarii publici din cadrul Primăriei Municipiului Brașov să încalce prevederile OUG nr. 34/2006 și ale HG nr. 925/2006 cu ocazia derulării achiziției publice;

3. Pentru inculpații Horga Liliana, Mărășescu Isabella Beatrice, Radnoti Attila, s-a reținut încălcarea prevederilor OUG nr. 34/2006 și ale HG nr. 925/2006 cu ocazia derulării achiziției publice;

4. Pentru inculpata Bulgărea Lidia s-a reținut că a exercitat defectuos atribuțiile de serviciu menționate în fișa postului și în Legea nr. 273/2006 – cu privire la plata facturilor pe parcursul derulării lucrării, raportat la faptul că în fișa postului său era prevăzută obligația de a verifica și confirma la plată doar lucrările efectiv executate, urmând ca prin aplicarea pe documentele justificative a sintagmei „bun de plată”, să ateste că verificările au avut loc și că valorile înscrise sunt conforme cu realitatea, dar și încălcarea prevederilor OUG nr. 34/2006 și ale HG nr. 925/2006 cu ocazia derulării achiziției publice.

Cu privire la acești inculpați, *în concluziile scrise* s-a precizat că ar fi încălcat în ceea ce privește infracțiunea prevăzută la punctul I din rechizitoriu:

- art. 44 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 51/2006 a serviciilor comunitare de utilități publice;

- art. 2 alin. (1) lit. d) și alin. (2) lit. f), art. 17, art. 20 alin. (1) și (2) raportat la art. 124 lit. c) din OUG nr. 34/2006, art. 72 alin. (2) lit. b), f), g) și h), art. 78, art. 81 și art. 82 din HG nr. 925/2006 raportat la art. 36 din HG nr. 925/2006 și art. 176 din OUG nr. 34/2006;

- art. 1, art. 2 alin. (1), (2), (3) lit. e), art. 3, art. 43 alin. 1 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici.

Prima instanță a constatat că în afară de OUG nr. 34/2006 și de HG nr. 925/2006 pentru acești inculpați și în plus a dispozițiilor prevăzute în Legea nr. 273/2006 pentru inculpata Bulgărea Lidia, toate celelalte dispoziții legale invocate au fost aduse în discuție doar în dezbateri și în cuprinsul notelor scrise.

Astfel, a considerat că teza conform căreia un document intitulat „note de ședință” sau „note scrise” ar avea aptitudinea de a modifica actul de sesizare al instanței nu poate fi primită din următoarele argumente:

- notele scrise emise de către participanții la procesul penal nu pot modifica actul de sesizare;
- procurorul era dezinvestit la acel moment, pe cale de consecință nu putea efectua acte de dispoziție;
- actele procurorului nu pot modifica încheierile judecătorului de cameră preliminară, care consecutiv constatării legalității actului de sesizare și actelor de urmărire penală a dispus începerea judecății pentru anumite infracțiuni, descrise în partea dispozitivă, dar și în considerentele încheierii respective.

Ca atare, s-a considerat că precizările formulate la dezbateri și ulterior, prin notele de ședință, nu tind, în realitate, să modifice doar structura acuzației din rechizitoriu, ci și dispoziția judecătorului de cameră preliminară din încheierea de cameră preliminară de la fond, care a dispus începerea judecății pentru faptele descrise conform rechizitoriului, ceea ce este nepermis.

Instanța de fond, după analiza trăsăturilor de tipicitate, antijuridicitate și imputabilitate cu privire la infracțiunea de abuz în serviciu, potrivit Deciziei CCR nr. 405/2016, a ajuns la concluzia că singura conduită ce ar putea îmbrăca forma ilicitului penal este aceea prevăzută de art. 2 lit. f) din OUG nr. 34/2006 referitoare la principiul utilizării eficiente a fondurilor, concretizat în oportunitatea și necesitatea derulării fiecărei proceduri de achiziție publice, pentru că restul dispozițiilor fie nu au legătură cu activitatea imputată cu caracter penal, fie au fost invocate pentru prima dată în dezbateri sau chiar prin concluziile scrise.

A mai reținut instanța că Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, lege care a aprobat OUG nr. 34/2006, nu mai reglementează printre principiile care stau la baza derulării unei proceduri de achiziție, acest principiu al utilizării eficiente a fondurilor.

Pe cale de consecință, ca urmare a modificării OUG nr. 34/2006, prin aplicarea legii mai favorabile (chiar dacă nu sunt legi penale sau legi nepenale cu dispoziții de drept penal, aceste norme speciale completează norma juridică penală care sancționează abuzul în serviciu), prima instanță a apreciat că o asemenea încălcare nu mai intră în sfera ilicitului penal, astfel că se poate susține că în această variantă, fapta a fost dezincriminată odată cu intrare în vigoare a Legii nr. 98/2016, iar o eventuală încălcare a acestor dispoziții nu mai poate constitui elementul material al tipicității infracțiunii de abuz în serviciu.

În plus, s-a reținut că atunci când analizează acest aspect prin raportare la faptele concrete deduse judecății, instanța trebuie să efectueze referirea expresă la atribuțiile de serviciu cuprinse în legislația primară, și nu la nerespectarea legislației generale existente în domeniu, cum ar fi Legea privind statutul funcționarilor publici, ce nu a fost menționată până la formularea concluziilor scrise și care conține prevederi generale.

De asemenea, s-a reținut că nu se poate aprecia că fișa postului reprezintă o „reglementare secundară” care vine să detalieze legislația primară (pct. 60 din

considerentele Deciziei CCR nr. 405/2016), iar o astfel de interpretare nu poate fi primită, fiind menită să lipsească de orice efect juridic Decizia nr. 405/2016 și aflându-se în contradicție flagrantă cu considerentele acesteia și, în consecință, precizările parchetului nu răspund cerințelor deciziei precitate pentru a se putea reține că ar fi încălcat atribuții de serviciu prevăzute de lege.

Prima instanță a subliniat că în concordanță cu prevederile deciziei Curții Constituționale menționate nu orice entitate poate detalia legea prin care se recomandă o conduită a cărei încălcare atrage răspunderea, ci această detaliere se poate face doar de către entitatea desemnată de lege și în limitele în care legea stabilește acest lucru.

În cauză, a concluzionat judecătorul fondului, nu s-au indicat concret atribuțiile prevăzute de lege încălcate în cazul fiecărei fapte, fiind indicate până la dezbateri doar generic, deși Ministerul Public avusese posibilitatea de a le indica înainte de începerea cercetării judecătorești, când decizia menționată fusese deja publicată în Monitorul Oficial, evitând astfel, încălcarea dreptului la un proces echitabil, inclusiv egalitatea armelor.

Făcând abstracție de considerentele anterioare, prima instanță a analizat inclusiv dacă, în concret, acuzațiile aduse inculpaților reprezintă vreo încălcare a normele indicate de către parchet.

Citând legislația primară – OUG nr. 34/2006 (aprobată prin Legea nr. 279/2011, în vigoare la data comiterii presupuselor infracțiuni), respectiv art. 2, 17, 20, 124 și 176 și HG nr. 925/2006 – art. 72, 78, 81, 82 și 36, invocate de către parchet în *notele scrise* prima instanță a observat că niciunul din textele invocate nu a fost încălcat de vreunul dintre inculpați.

Ministerul Public avea obligația de a preciza exact care alineat sau literă ar fi fost încălcate, dar a indicat, generic, principiile care stau la baza atribuirii contractului de achiziție publică, fără a preciza care dintre acestea ar fi fost încălcat.

În consecință, nu se poate susține că vreunul dintre inculpați ar fi încălcat vreo dispoziție din legislația primară.

A mai indicat Ministerul Public și HG nr. 925/2006, dar aceasta face parte din legislația secundară, iar o eventuală încălcare a vreunei dispoziții din această Hotărâre de Guvern nu poate face obiectul represiunii penale, conform deciziei instanței de contencios constituțional.

Prima instanță a făcut trimitere inclusiv la jurisprudența CEDO potrivit căreia, dacă instanțele de fond dispun, atunci când un asemenea drept le este recunoscut în dreptul intern, de posibilitatea de a reîncadra faptele cu care sunt în mod legal sesizate, ele trebuie să se asigure că acuzații au avut posibilitatea de a-și exercita dreptul la apărare cu privire la acest aspect într-o manieră concretă și efectivă, fiind informați în timp util cu privire la cauza acuzării, cu alte cuvinte cu privire la faptele materiale care le sunt imputate și pe care se întemeiază acuzarea, și de asemenea cu privire la încadrarea juridică dată acestor fapte, și aceasta în mod detaliat (Curtea EDO, 11 decembrie 2007, Drassich împotriva Italiei, § 34, și Curtea EDO, 22 februarie 2018, Drassich împotriva Italiei, CE:ECHR:2018, § 65).

Ministerul Public a formulat după finalizarea procedurii camerei preliminare și publicarea deciziei pronunțate de Curtea Constituțională în M. Of. doar precizări privind textele din legislația primară deja precizate generic în rechizitoriu, adăugând și alte acte normative. În ce le privește pe inculpatele Bulgărea Lidia și Horga Liliana:

- art. 44 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 51/2006 privind serviciile comunitare de utilități publice, text ce nu are nicio legătură cu activitatea imputată acestora;

- Legea nr. 31/1990, în baza căreia Tetkron și-a întocmit actul constitutiv, fără a se preciza care anume dispoziție din lege a fost încălcată și din ce motiv;

- Legea nr. 215/2001 a administrației publice locale, fiind reținută încălcarea de către inculpata Horga Liliana a dispozițiilor art. 10, 36 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. c) – ce reglementează atribuțiile Consiliului Local, prin urmare fără nicio legătură cu activitatea imputată;

- OUG nr. 109/2011 care reglementează guvernanta corporativă a întreprinderilor publice, fără nici o concretizare la cele 69 de articole ale ordonanței și față de care nu a fost identificată legătura cu faptele imputate.

Pentru inculpații Radnoti Attila și Mărășescu Isabella Beatrice:

- s-au adăugat art. 44 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 51/2006 privind serviciile comunitare de utilități publice, ce prevede că finanțarea și realizarea investițiilor aferente sistemelor de utilități publice se fac cu respectarea legislației în vigoare privind inițierea, fundamentarea, promovarea și aprobarea investițiilor publice, în temeiul principiului respectării legislației în vigoare privind achizițiile publice, la fel, fără legătură cu activitatea imputată;

- fișa postului de director tehnic în cadrul primăriei, pentru inculpatul Radnoti și fișa postului pentru Mărășescu.

Cu prilejul dezbaterilor și concluziilor scrise, Ministerul Public a procedat la precizarea acestor modificări, adăugând și altele, așa cum a rezultat din încheierea de ședință și concluziile scrise depuse la dosar, încălcând prin aceasta drepturile deja menționate.

În consecință, prima instanță a concluzionat că singura soluție care se impune pentru această infracțiune este cea a achitării, în temeiul art. 16 lit. b) teza I din Codul de procedură penală, deoarece fapta nu mai este prevăzută de legea penală.

Mai mult, prima instanță în cuprinsul sentinței a analizat detaliat probele de la dosar, ce țin de existența trăsăturilor esențiale ale infracțiunii și care ar putea să dovedească vinovăția inculpaților, pentru a nu se considera de către instanța de control judiciar, în eventualitatea exercitării apelului, că fondul nu a fost soluționat, demers în cadrul căruia prima instanță a concluzionat că faptele nu sunt probate.

Trecând la analiza probelor, prima instanță, în cursul cercetării judecătorești, prin raportare la Decizia nr. 26/2019 pronunțată de Curtea Constituțională, a verificat dacă în cauză au fost efectuate acte în temeiul *Protocolului nr. 00750 din 4 februarie 2009 de cooperare între Serviciul Român de Informații și Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție*, de către DNA ST Brașov și SRI Brașov.

Au fost efectuate adrese către cele două instituții, răspunsurile fiind atașate la dosarul cauzei. În timp ce unitatea de parchet a negat existența unor acte efectuate în cadrul unor echipe comune, unitatea SRI a confirmat existența acestora.

Cum această decizie, general obligatorie, a fost pronunțată și publicată în Monitorul Oficial la finalul cercetării judecătorești, prima instanță a concluzionat că este lipsită de posibilitatea de a constata nulitatea absolută a tuturor actelor, probelor și procedeele probatorii realizate, fiind depășită procedura camerei preliminare, astfel încât singura posibilitate legală este aceea de a nu avea în vedere aceste procedee probatorii.

Totuși, prima instanță a arătat că a făcut referire și la acestea, chiar dacă nu au fost avute la pronunțarea soluției, doar în ceea ce privește întărirea unei concluzii, cu atât mai mult cu cât în prezenta cauză, aceste procedee probatorii ar fi avut o eficiență extrem de redusă cu referire la aptitudinea lor de dovedire a unor fapte deduse judecății și în lipsa precității deciziei a instanței de contencios constituțional.

Trecând mai departe la analiza punctuală a probelor, în esență, prima instanță a constatat că aspectele importante ce țin de trăsăturile esențiale ale infracțiunilor nu au fost probate.

Pentru a concluziona astfel, judecătorul fondului a început prin a evoca acuzația din actul de sesizarea instanței: *„Din actele de cercetare efectuate rezultă că la momentul anului 2011 inculpatul Pop Călin nu era în anturajul primarului Scripcaru George, astfel că fără intervenția inculpatului David Mihai Ciprian nu poate fi explicată atribuirea acestei lucrări firmei inculpatului Pop Călin Silviu în modalitatea în care a fost atribuită, respectiv cu încălcarea flagrantă a OUG 34/2006, amplasamentul fiind predat din dispoziția inculpatului Scripcaru și lucrările fiind demarate înainte de desfășurarea oricărei proceduri. Pe de altă parte, s-a subliniat faptul că legătura între inculpații Scripcaru George și David Mihai Ciprian era foarte puternică la momentul respectiv, David Mihai Ciprian fiind interesat de derularea afacerii BEPCO, iar primarul Scripcaru de susținerea în Consiliul local. Precizăm că este de notorietate faptul că inculpatul David Mihai Ciprian este un om politic influent în Brașov și deși a făcut și face parte din formațiuni politice în opoziție cu cea a primarului, acesta a beneficiat permanent de sprijinul respectivelor formațiuni și nu a avut vreo opoziție în ce privește modul de cheltuire a banilor publici, nici chiar atunci când presa a semnalat nereguli chiar în legătură cu această lucrare (a se vedea în acest sens procesul-verbal redare imagini puse la dispoziție de presa locală, vol. IX, f. 464-468).”*

Apoi, Ministerul Public a dedus, din mai multe elemente de fapt, prezentate în actul de sesizare, că inculpatul Scripcaru George a acceptat „sugestia” inculpatului David Mihai Ciprian, apropiat al inculpatului Pop Călin Silviu: *„„Sugestia” făcută de inculpatul David Mihai Ciprian a fost astfel acceptată de inculpatul Scripcaru George, care în luna august 2011 a convenit cu inculpatul Pop Călin Silviu ca firma acestuia, S.C. ASP AGREGATE S.R.L., să efectueze lucrarea, independent de procedura de achiziție ce urma a se*

desfășura, iar din sumele de bani virate de Primăria Brașov pentru lucrări prevăzute, dar care în realitate nu vor trebui executate și care vor putea fi verificate cu dificultate, să se achiziționeze materiale electorale pentru campania pentru alegerile locale din anul 2012.”, fiind indicată declarația inculpatului Pop Călin Silviu dată la urmărire penală.

Faptul că „lucrarea a început înainte de finalizarea procedurii de achiziție publică din dispoziția inculpatului Scripcaru George rezultă atât din înscrisurile de la dosar, cât și din declarațiile de martori/inculpați date în cauză. (...) Inculpații Pop Călin Silviu și Cuțitei Nicolae au depus la dosarul penal procesul verbal de predare amplasament întocmit în data de 01.09.2011 (vol. III, f.45-46), care este semnat inclusiv de reprezentanții proprietarilor de rețele din zonă, diferit de cel întocmit „din birou” și care este atașat la dosarul achiziției. (vol. X, f. 416)” și „urmare a celor susținute de martori (respectiv că una dintre societățile care intenționa să participe la licitație a constatat că lucrarea era deja „atribuită” și a anunțat presa), s-a solicitat posturilor TV locale furnizarea materialelor întocmite, din reportajele realizate rezultând în mod cert că la jumătatea lunii septembrie S.C. ASP AGREGATE S.R.L. începuse săpăturile pentru lucrarea oferită inculpatului Pop Călin Silviu de inculpatul Scripcaru George, fapt cunoscut de funcționarii din cadrul primăriei, având în vedere că instituției i s-a solicitat un punct de vedere. (vol. IX, f. 464-472)”.

S-a mai susținut în rechizitoriu că: „Înțelegerea prealabilă între inculpați, faptul că nu a fost o problemă a „normativului”, rezultă și din aceea că inculpații Radnoti Attila, Bulgărea Lidia și Horga Liliana, membri în comisia de evaluare oferte, sunt ingineri și ar fi observat din primul moment neconcordanța dintre materialele indicate și procedeul de pretensionare (raportat la tipul de conducte folosit), dar și din aceea că inculpatul Pop Călin a primit documentația înainte de afișarea în SEAP a fișei de date a achiziției, depunând apoi o ofertă cu aceeași metodă tehnică și aceleași cantități de materiale.

Astfel, din datele comunicate de ANREMAP a rezultat că la data de 26.08.2011 Primăria Brașov a transmis spre publicare pe site-ul e-licitație.ro cererea de oferte pentru această achiziție, împreună cu toată documentația. În urma verificării documentației aceasta a fost publicată în data de 31.08.2011, iar de la acel moment a fost disponibilă pentru oricare ofertant interesat. (vol. IX, f. 134-135).

Cu toate acestea, inculpatul Pop Călin a primit documentația în 26.08.2011, iar urmare a îndrumărilor date de inculpata Vulpescu Mihaela, în scopul de a obține foloase necuvenite și pentru a putea „sponsoriza” campania pentru alegerile locale din anul 2012, astfel cum se convenise cu inculpatul Scripcaru George, a dat dispoziție martorului Popa Ștefan, persoana care a întocmit documentația pentru licitație în numele ASP Agregate, să menționeze în devizul ofertă întocmit articolul pretensionare termică în modalitatea nerealizabilă din punct de vedere tehnic. De altfel trebuie subliniat că în realitate după montarea respectivei conducte nici nu s-a realizat o operațiune

de pretensionare, prin orice metodă, pretensionarea nefiind necesară raportat la geometria lucrării (traseul efectiv urmat)”.

S-a afirmat de către Ministerul Public că persoana vătămată Cuțitei Nicolae Florinel a susținut în cursul urmăririi penale că: *„După discuția de pe teren din 01.09.2011 m-am mai întâlnit cu Pop Călin la DELCAR, discuție la care a participat și domnul David și doi ingineri de la BEPCO.*

Doresc să precizez că de la domnul Pop Călin am aflat că a fost recomandat de domnul David Mihai, în sensul că acesta s-a dus la primar și i-a spus „astă e omul care poate să-ți facă lucrarea”. (declarație inculpat Cuțitei Nicolae Florinel, vol. III, f. 38-44 u.p.).

Înainte de a proceda la analizarea pe fond a declarațiilor persoanelor vătămate Cuțitei Nicolae Florinel și Măerușanu Lucian, prima instanță a observat că acestea au avut în cursul urmăririi penale calitatea de inculpat, ulterior dobândind calitatea de persoana vătămată.

S-a constatat că atâta timp cât în momentul în care au dat declarații, persoanele aveau calitatea de suspect/inculpat, atunci aveau și dreptul de a nu se autoincrimina, conform art. 83 din Codul de procedură penală.

Prima instanță a reținut că audierea persoanelor vătămate Cuțitei Nicolae Florinel și Măerușanu Lucian în calitate de inculpat în cursul urmăririi penale, ulterior fiind persoane vătămate nu este de natură a ridica problema nelegalității acestui mijloc de probă, ci doar a fiabilității acestuia, deoarece aceștia aveau dreptul și interesul firesc de a se apăra, inclusiv prin încercarea de a se disculpa prin acuzarea altor persoane, aspect care, de asemenea, este firesc în orice apărare.

Așadar, a constatat că este rolul organului judiciar, în special al judecătorului, de a discerne, evalua, aprecia, orice probă, mijloc de probă și procedeu probatoriu, doar în măsura în care se coroborează și cu altele, în vederea stabilirii adevărului judiciar, potrivit art. 103 din Codul de procedură penală.

Nu este de neglijat că prin dispoziția de disjungere și continuare a cercetărilor în dosarul de urmărire penală din care a fost disjuns prezentul dosar, aceste persoane, precum și o parte dintre martori au avut calitatea de suspect/inculpat pe tot parcursul derulării cercetării judecătorești, prima instanță neavând cunoștință dacă în prezent acel dosar a fost finalizat și dacă s-au dispus soluții și care au fost acestea.

În consecință, s-a apreciat că asupra declarațiilor date de aceste persoane planează o prezumție de parțialitate, în sensul stabilit de Curtea EDO.

Prima instanță a aplicat dispoziția înscrisă în art. 118 din Codul de procedură penală – conform căreia declarația de martor dată de o persoană care, în aceeași cauză, anterior declarației a avut sau, ulterior, a dobândit calitatea de suspect ori inculpat nu poate fi folosită împotriva sa – în privința persoanelor care au fost audiate inițial în calitate de suspect/inculpat, iar apoi au dobândit calitatea de martor în cauză, și anume Mosora Ionel Liviu, Moraru Ghiorghe, precum și în privința martorilor care au avut calitatea de suspect/inculpat și față de care s-a dispus disjungerea cauzei, având calitatea de inculpat pe parcursul

derulării prezentei cauze – exemplificativ, Frățilă Simona Mihaela, Godri Anna-Maria, Vaida Elena, Pitiș Paula.

În consecință, prima instanță a concluzionat că nu există nicio probă care să dovedească faptul că cei doi inculpați Scripcaru George și David Mihai Ciprian s-ar fi întâlnit, ar fi discutat, s-ar fi înțeles, ca primul să influențeze decizia comisiei de licitații în sensul ca lucrarea sa fie atribuită către S.C. ASP Agregate S.R.L. deținută de inculpatul Pop Călin Silviu, iar ulterior acesta să remită primului (Scripcaru George) materiale electorale.

Cu referire la comisia de licitații, s-a constatat că în componența acesteia s-au aflat, pe lângă inculpații Horga Liliana, Bulgărea Lidia, Mărășescu Isabella Beatrice, Radnoti Attila și alte persoane: Pitiș Paula, Vaida Elena, Godri Anna Maria - membrii și Vulpescu Mihaela - expert cooptat; Dica Cristina Delia – membru de rezervă, iar în cuprinsul actului de sesizare nu se explică din ce motiv doar o parte dintre membrii comisiei au fost acuzați, din moment ce hotărârea acestora de atribuire a lucrării către S.C. ASP Agregate S.R.L. a fost unanimă; același act nu precizează la care dintre acești membri ar fi „insistat” inculpatul Scripcaru George și nici în ce ar fi constatat aceste insistențe.

Această lacună, în opinia primei instanțe, este de natură a genera îndoieli rezonabile cu privire la existența unor „insistențe” din partea inculpatului Scripcaru George, cu atât mai mult cu cât membrii comisiei audiați au afirmat că acesta nu a intervenit în niciun mod în activitatea comisiei, așa cum a rezultat din declarațiile acestora.

În dovedirea acestui element de fapt, Ministerul Public a prezentat fragmente din convorbiri telefonice fără relevanță penală, purtate între persoane care nu au nicio calitate în prezentul dosar, altele decât persoanele presupus implicate.

În aceste condiții prima instanță a apreciat că nu se poate susține că fapta imputată inculpatului David Mihai Ciprian ar fi existat, în materialitatea ei, câtă vreme nici nu s-a precizat în ce ar fi constatat această instigare în mod concret.

Referitor la procedura de licitație, la acuzația că aceasta ar fi fost formală, prima instanță a mai constatat că încheierea contractului de achiziție publică nr. C485/03.10.2011 între UAT Brașov în calitate de beneficiar și asocierea ASP Agregate-Sopmet în calitate de prestator, a fost rezultatul unei procedurii de achiziție care a urmat absolut toate etapele prevăzute de lege pentru derularea unei astfel de proceduri.

De altfel, Ministerul Public arătând motivele pentru care apreciază că procedura ar fi fost formală a făcut referire la unele deficiențe ale ofertei tehnice depusă de către antreprenorul lucrării (experiența în domeniu, personal specializat și utilaje), împrejurări care, chiar dacă ar fi fost reale, nu pot anihila întreaga procedură de achiziție.

Mai mult, instanța a considerat că îndeplinirea acestor condiții ar fi trebuit apreciată nu doar prin raportare la societatea ASP Agregate, atâta vreme cât oferta tehnică a fost depusă de către ASP Agregate SRL în asociere cu societatea Sopmet SRL, în conformitate cu prevederile art. 190 din OUG nr.

34/2006, iar câștigătorul licitației publice a fost „ASP Agregate în asociere cu Sopmet”, astfel cum a rezultat din dosarul de achiziție existent la dosarul cauzei.

Din acest dosar s-a constatat că actele ce au stat la baza derulării procedurii au fost întocmite de specialiștii angajați în cadrul primăriei, astfel:

- caietul de sarcini a fost redactat de Mândrea Ramona, verificat de Bulgărea Lidia și aprobat de Scripcaru George;

- nota justificativă privind determinarea valorii contractului nr. 59963/18.08.2011 a fost elaborată de Moisa Elena, verificată de Bulgărea Lidia și Horga Liliana;

- referatul pentru demararea procedurii nr. 59964/18.08.2011 a fost elaborat de Moisa Elena, verificat de Bulgărea Lidia și Horga Liliana, avizat CFP Carmen Rajala și aprobat de Scripcaru George;

- nota privind alegerea procedurii de “cerere de oferta” nr. 59967/18.08.2011 a fost elaborată de Moisa Elena, verificată de Bulgărea Lidia și Horga Liliana, vizată de Mavrodin Valeria și aprobată de Scripcaru George;

- nota justificativă pentru stabilirea cerințelor minime de calificare nr. 60077/18.08.2011 a fost elaborată de Moisa Elena, verificată de Bulgărea Lidia și Horga Liliana;

- nota justificativă cu privire la stabilirea unui expert cooptat nr. 61098/24.08.2011 a fost elaborată de Moisa Elena, verificată de Bulgărea Lidia și Horga Liliana;

- nota justificativă pentru stabilirea factorilor de evaluare nr. 61479/25.08.2011 a fost elaborată de Mândrea Ramona, verificată de Bulgărea Lidia și Horga Liliana.

Prima instanță a considerat că organul de urmărire penală nu a avut reprezentarea procedurii de lucru de la nivelul Municipiului Brașov, ca procedură operațională specifică administrației publice (locale sau centrale) și a atribuit întocmirea respectivelor documente exclusiv inculpatelor Horga Liliana și Bulgărea Lidia.

Fiind o procedură de lucru colectivă, nu au putut fi stabilite motivele pentru care acuzarea a extras dintre factorii responsabili de întocmirea acestor documente doar pe inculpatele Horga Liliana și Bulgărea Lidia și în aceeași modalitate, dintre toți membrii comisiei doar pe inculpații trimiși în judecată, câtă vreme actele au fost întocmite de alte persoane și avizate de inculpatele Bulgărea Lidia și Horga Liliana.

În plus, obligațiile inculpaților pe linia derulării procedurii de achiziție sunt înscrise în fișele posturilor și nu în OUG nr. 34/2006.

S-a mai imputat funcționarilor din cadrul primăriei (Horga Liliana, Bulgărea Lidia, Mărășescu Isabella Beatrice și Radnoti Attila) că au cunoscut că la jumătatea lunii septembrie 2011 ASP Agregate începuse săpăturile, având în vedere că presa ceruse primăriei un punct de vedere, aspect relatat de martori ce nu sunt nominalizați.

Sursa acestor informații este reprezentată de înscrisurile aflate la pag. 463-464 din vol. IX u.p. din care a rezultat că cele furnizate au fost obținute

„sub rezerva anonimatului” și că reprezentau lucrări de săpături care au fost astupate și refăcute pe alt amplasament.

Nu se poate reține că inculpatele Horga Liliana și Bulgărea Lidia au cunoscut că SC ASP Agregate începuse lucrarea înainte de atribuirea acesteia, după cum nu se poate reține începerea lucrărilor înainte de atribuire, deoarece „sursele autorizate” care au făcut afirmația „sub rezerva anonimatului” nu pot constitui probe certe și indubitabile și nici nu pot fi luate în considerare în cadrul procesului penal ce urmează reguli stricte în materie de probațiune.

În ipoteza în care martorii („sursele autorizate”) s-ar fi simțit amenințați, era necesar ca Ministerul Public să urmeze procedura prevăzută de art. 125 și urm. din Codul de procedură penală.

Cu privire la predarea amplasamentului anterior finalizării procedurii de achiziție, prima instanță a constatat că nici această împrejurare nu este dovedită.

Procesul-verbal de predare amplasament întocmit de către funcționarii din cadrul Primăriei Brașov cu reprezentanții SC ASP Agregate SRL, la începutul lunii octombrie a anului 2011, este singurul act de predare amplasament semnat de către reprezentanții Primăriei.

În concret, acest proces-verbal a fost întocmit de către martora Moisă Elena (angajată în cadrul primăriei la Serviciul implementare proiecte), persoană care a declarat cu ocazia audierii faptul că a procedat la predarea amplasamentului după ce a intrat în posesia contractului de achiziție publică semnat de către achizitor și beneficiar.

Astfel, a rezultat din probe obiective faptul că predarea amplasamentului s-a realizat în luna octombrie, iar nu în septembrie 2011, probele coroborându-se în acest sens, declarația martorei Moisă fiind congruentă cu înscrisul întocmit, care a dobândit dată certă prin întocmirea de către un funcționar și înregistrarea acestuia la o instituție publică, astfel încât prezumția de legalitate de care se bucură acest înscris nu a fost răsturnată.

La data de 1 septembrie 2011 reprezentanții beneficiarului contractului de achiziție – S.C. Tetkron S.R.L. - s-au deplasat la imobilul teren pe care urmau să se realizeze săpăturile, însă fără concursul vreunui funcționar din cadrul Primăriei Brașov, ci cu concursul persoanei vătămate Cuțitei Nicolae Florinel, persoană care la acel moment deținea funcția de director general al CET Brașov.

S-a precizat că elementul determinant în reținerea acestei situații a fost procesul verbal datat 01.09.2011, încheiat de către Cutitei Nicolae Florinel cu ocazia convocării deținătorilor de rețele pentru ca ofertanții să poată cunoaște specificul terenului din acest punct de vedere.

Prima instanță a constatat că acest proces-verbal nu poartă semnătura nici unui funcționar din Primăria Brașov. Scopul convocării a fost acela de a obține avizele necesare eliberării autorizației de construire, operațiune de care se ocupa Cutitei Nicolae Florinel și de a se cunoaște de către viitorii ofertanți traseul lucrării și impedimentele tehnice ce vor fi întâlnite. Prezența ASP Agregate și Sopmet la aceasta operațiune s-a susținut că dovedește cooperarea lui Cutitei Nicolae Florinel cu inculpatul Pop Călin Silviu încă din 01.09.2011, chiar de a doua zi de la postarea documentelor pe SEAP.

Predare de amplasament s-a produs în 04.10.2011 fiind făcută de martora Moisa Elena, nefiind dovedit că s-ar fi produs înainte, deoarece nu se poate confunda predarea de amplasament cu alte activități, cum ar fi întâlnirea ce reprezintă ai furnizorilor de utilități (gaz, energie electrică, rețele de telefonie sau de televiziune).

Nici unul din funcționarii primăriei nu a participat în data de 01.09.2011 la identificarea rețelilor, astfel că susținerile formulate de Cutitei Nicolae Florinel, Mosora Ionel au menirea de a arunca responsabilitatea pentru activitățile desfășurate de el în sarcina altor persoane.

Instanța a observat că nu a existat vreun ordin de începere a lucrărilor înainte de finalizarea procedurii ce ar fi fost dat de către inculpatul Scripcaru George.

Tot cu privire la această infracțiune s-a mai imputat inculpatului Scripcaru George că a aprobat raportul final al procedurii și a semnat contractul de lucrări nr. 485 din 03.10.2011 și apoi, că pe parcursul derulării contractului, urmare a înțelegerii prealabile cu inculpatul Pop Călin Silviu, a aprobat decontarea sumelor pretinse de firma acestuia pentru lucrări neexecutate, nejustificate sau supraevaluate.

Prima instanță a reținut că nicio probă nu dovedește faptul că la momentul semnării de către acest inculpat a documentelor menționate, acesta cunoștea că este vorba de sume ce vor fi plătite pentru lucrări neexecutate sau supraevaluate, câtă vreme acestea fuseseră avizate de compartimentele de specialitate.

S-a mai imputat inculpaților Horga Liliana, Bulgărea Lidia, Mărășescu Isabella Beatrice și Radnoti Attila, că la „insistențele” inculpatului Scripcaru George au derulat o procedură formală, deoarece firma S.C. ASP Agregate S.R.L. nu avea experiență în domeniu, avea datorii la stat, nu avea personal calificat și utilaje și că oferta cuprindea date diferite față din cele din fișa de achiziții și caietul de sarcini.

Din actele ce compun dosarul de achiziție prima instanță a constatat că:

Valoarea lucrării a fost stabilită de Serviciul investiții prin nota privind determinarea valorii estimate nr. 59963/18.08.2011 la suma de 5.327.355 lei, fără TVA, reprezentând 1.250.288,67 euro, la un curs leu/euro stabilit pentru data de 17.08.2011.

Valoarea ofertei asocierii S.C ASP Agregate S.R.L – S.C. Sopmet S.A. a fost de 4.948.525,14 lei fără TVA, rezultând că oferta financiară s-a încadrat în fondurile alocate pentru această lucrare.

Principiul eficienței utilizării fondurilor, în materia achizițiilor publice a impus realizarea unui raport optim între bunurile/serviciile/lucrările achiziționate, pe de-o parte, și, pe de altă parte, fondurile publice cheltuite.

De fapt, comisia nu avea dreptul să încheie un contract de o valoare mai mare decât oferta financiară adjudecată de comisia de evaluare sau mai mare decât valoarea estimată publicată în SEAP.

Mai mult, oferta financiară s-a încadrat în limitele prevăzute de art. 34 alin. (4) care prevede următoarele: „*Propunerea financiară trebuie să se*

încadreze în limita fondurilor care pot fi disponibilizate pentru îndeplinirea contractului de achiziție publică respectiv”.

Oferta financiară depusă de S.C. ASP Agregate S.R.L. nu a prezentat vreun preț neobișnuit de scăzut, astfel cum este definit de art. 200 alin. (1) din OUG nr. 34/2006 cu modificările și completările ulterioare; în consecință, nu putea fi exclusă ca neconformă, în temeiul art. 36 alin. (2) lit. f), așa cum a afirmat Ministerul Public, iar prețul fără TVA, inclus în propunerea financiară nu a depășit valoarea estimată comunicată în invitația de participare, astfel că nu au existat motive de excludere a ofertei nici ca fiind inacceptabilă, în temeiul art. 36 alin. (1) lit. e) și lit. e¹) din același act normativ.

Odată cu publicarea pe SEAP, orice operator economic interesat a putut consulta întreaga documentație de atribuire timp de 14 zile, putând formula solicitări de clarificări, prelungirea termenului de deschidere a ofertelor dacă se considera că termenul stabilit de autoritatea contractantă este prea mic sau chiar contestații privind documentația, criteriile de calificare sau modul de organizare a procedurii, iar astfel de situații nu au existat.

Prima instanță a mai observat că invitația de participare publicată pe SEAP conține toate informațiile specificate de art. 25 alin. (2) din OUG nr. 34/2006.

În speță, autoritatea contractantă a publicat în SEAP invitația de participare nr. 3121/31.08.2018, invitând orice operator economic interesat să depună ofertă.

În concluzie, în etapa premergătoare deschiderii și evaluării ofertei, au fost respectate toate principiile ce guvernează achizițiile publice prevăzute de actul normativ precitat.

În măsura în care autoritatea contractantă impune cerințe de calificare care vizează demonstrarea experienței în executarea unor contracte similare de către ofertanți, noțiunea de contract similar a fost analizată prin raportare la obiectul principal al contractului.

Atât în doctrină, cât și în jurisprudență, de-a lungul timpului, s-a pus problema clarificării înțelesului termenului de „similar”, în acest context.

În Ordinul ANRMAP nr. 509/2011 care vizează acest subiect, în literatura de specialitate precum și în practica oferită de Consiliului National de Soluționare a Contestațiilor și a instanțelor judecătorești din România s-a arătat în mod constant că cerința de calificare privind demonstrarea experienței similare nu poate și nu trebuie să fie înțeleasă ca experiență identică.

Prima instanță a mai observat că în atribuțiile comisiei de evaluare a ofertelor nu intră și aceea a verificării din punct de vedere tehnic a proiectului care este întocmit de specialiști arhitecți și verificat de către alți specialiști atestați MLPAT. Niciunul dintre membrii comisiei nu poate avea cunoștințele de specialitate ale unui inginer sau arhitect atestat MLPAT și nici în specializarea termoficare, decât dacă este inginer de specialitate.

S-a imputat membrilor comisiei că ar fi dat inculpatului Pop Călin Silviu documentația economică, aspect rezultând din faptul că:

- oferta financiară a fost întocmită în data de 26.08.2011, adică înainte de publicarea de pe SEAP care a avut loc în 31.08.2011;

- acesta a prevăzut în oferta financiară aceeași metodă de pretensionare și aceleași cantități de resurse și materiale;

- nu au descalificat oferta, deși ar fi avut datorii la bugetul de stat, deși nu ar fi deținut utilaje și deși nu ar fi avut experiența similară necesară pentru a putea executa lucrările ce făceau obiectul procedurii.

Rechizitoriul a mai imputat acestor inculpați că membrii comisiei de evaluare au păstrat legătura cu inculpatul Pop Călin Silviu căruia i-au pus la dispoziție documentele necesare pentru întocmirea ofertei înainte de publicarea pe SEAP a cererii de oferte, concluzie pe care au dedus-o din faptul că în agenda telefonului inculpatului Pop Călin Silviu s-au găsit numere de telefon ale membrilor comisiei, deși în anunțul de pe SEAP erau indicate alte numere de contact, iar ulterior inculpatul Pop Călin Silviu nu a participat la alte achiziții publice.

Prima instanță a observat ca parchetul nu nominalizează membrii comisiei de evaluare care i-au predat inculpatului Pop Călin Silviu documentele menționate, dar din faptul trimiterii în judecată numai a unora dintre aceștia, se poate deduce că doar cei inculpați ar fi realizat activitatea imputată.

Aceste susțineri formulate de Ministerul Public, în opinia primei instanțe, nu au fost dovedite dincolo de orice îndoială rezonabilă, pentru următoarele argumente:

- data de 26.08.2011 înscrisă pe unele dintre documentele ofertei ASP Agregate ar putea reprezenta doar o eroare materială, data referindu-se la cea care stabilea cursul euro/leu avut în vedere la evaluarea investiției și nu data întocmirii ofertei, dată la care cursul euro/lei era de 4.2449 (4.25) potrivit înscrisului depus la dosar, așa cum au precizat inculpații în cadrul apărărilor formulate;

- preluarea metodei de pretensionare și a necesarului de materiale s-a făcut din proiectul publicat pe SEAP, deoarece în acesta nu există neconcordanțe.

- identificarea numerelor de telefon ale unor membri din comisia de evaluare nu a fost însoțită de data introducerii acestora în memoria aparatului și nu se știe modalitatea în care a stabilit Ministerul Public că numerele respective de telefon au fost introduse în agenda inculpatului Pop Călin Silviu înainte de 31.08.2011, deoarece din probele de la dosar nu a rezultat cum s-a stabilit acest aspect.

De pildă, inculpata Bulgărea Lidia a explicat în ce condiții și mai ales când a făcut schimb de numere de telefon cu inculpatul Pop Călin Silviu, adică după atribuirea contractului de lucrări, ceea ce era normal, având în vedere că efectuarea lucrării implica și ca aceste persoane să poată ține legătura.

- participarea inculpatului Pop Călin Silviu la altă procedură de achiziție ulterioară celei ce face obiectul prezentului dosar.

Cu privire la susținerea din rechizitoriu, în sensul că SC ASP Agregate SRL nu ar fi putut să câștige licitația, întrucât ar fi avut datorii la bugetul de stat,

s-a observat faptul că îndeplinirea acestei condiții trebuie analizată exclusiv în raport de momentul depunerii ofertelor și era îndeplinită de către societatea comercială anterior menționată, în contextul în care aceasta obținuse eşalonarea plății datoriilor pe care le avea către bugetul de stat, așa cum rezultă din actele de la dosar și este în concordanță cu Ordinul ANRMAP precitat, iar o datorie eşalonată nu este o datorie restantă.

Prima instanță, din examinarea celor trei procese verbale întocmite de comisie, respectiv PV nr. 66192/14.09.2011, PV nr. 66347/14.09.2011 și PV nr. 69937/28.09.2011, dar și a raportului nr. 69940/28.09.2011 și a înscrisurilor anexate acestora, respectiv, punctajele acordate de fiecare membru al comisiei, a reținut că activitatea comisiei nu a fost formală, cum o caracterizează Ministerul Public, ci s-a desfășurat în conformitate cu prevederile HG nr. 925/2006 fiind examinate toate documentele depuse la 12.09.2011 de ofertant, lucru dovedit de mențiunile olografe din procesul verbal de deschidere a ofertelor și de semnăturile participanților.

În același sens s-a reținut că etapa evaluării ofertei a fost amânată la data de 14.09.2011 din cauza lipsei documentului doveditor al experienței șefului de șantier, lipsă ce a fost complinită pe parcurs, fără ca prin aceasta să se producă vreo încălcare a dispozițiilor legale, această complinire fiind permisă de lege.

Oferta a fost evaluată la 28.09.2011 când prin procesul-verbal semnat de membrii comisiei, aceasta a fost considerată conformă.

Raportul procedurii dovedește prin conținutul său că au fost respectate toate imperativele acordării achiziției către ofertant.

Prima instanță, referitor la Vulpescu Mihaela, a constatat că aceasta a fost trimisă în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la abuzul în serviciu săvârșit de către inculpatul Scripcaru George.

Potrivit documentației, inculpata Vulpescu Mihaela a avut calitatea de verificator, fiind în același timp și director al SC Ceamis SRL, iar ștampila de verificator și semnătura inculpatei Vulpescu Mihaela apar pe „borderoul” întocmit de Vișoiu Edith, pe „memoriul tehnic” întocmit de aceeași Vișoiu Edith și pe „caietul de sarcini”, întocmit de aceeași Vișoiu Edith, în calitate de proiectant.

Prima instanță a apreciat că este în afară de orice îndoială că participarea inculpatei la întocmirea documentației este redusă la calitatea sa de asociat unic și director al SC Ceamis SRL și la calitatea sa de verificator. Primele două calități nu au nicio legătură cu executarea proiectului, ci doar cu semnarea contractului cu SC Tetkron SRL; doar calitatea de verificator, iar nu cea de proiectant, o implică pe inculpata Vulpescu Mihaela în proiectul în discuție.

Rămânând în această sferă, a determinării atribuțiilor verificatorului, martora Vișoiu Edith a arătat că verificatorul verifică listele de cantități, iar nu și devizele, verificând practic ceea ce a întocmit proiectantul.

În cauză, s-a stabilit că devizele au fost întocmite de martora Nicolescu Olga, așa cum a rezultat din chiar declarația acesteia dată în fața instanței, iar verificatorul nu a avut atribuția de a verifica devizele.

Pe baza listelor cu cantitățile de lucrări, întocmite de Vișoiu Edith, martora Nicolescu Olga a scos devizele folosind un program informatic încărcat cu date de la nivelul anului 1981. Potrivit afirmației martorei Nicolescu Olga, *ea nu a primit niciun fel de indicații în privința devizelor* ce trebuiau scoase din programul informatic; mai mult decât atât, a arătat martora, inculpata Vulpescu Mihaela nici nu știa să întocmească devize, chiar dacă știa să le citească.

Cum nu inculpata Vulpescu Mihaela a realizat devizul cu indicarea greșită a unor cantități mai mari de materiale și manoperă, ci martora Olga Nicolescu, iar inculpatul Pop Călin Silviu nu a cunoscut-o pe această martoră, astfel că nu avea cum să-i dea indicații cu privire la devize și în consecință, s-a reținut că nu există nici o dovadă a unei înțelegeri prealabile între Vulpescu Mihaela și Pop Călin Silviu pentru ca prima să întocmească un proiect defectuos care să fie folosit de al doilea pentru decontări nelegale, înțelegere în lipsa căreia nu se poate vorbi de o complicitate.

Prima instanță a analizat procedeul pretensionării, iar din declarația oferită de martorului Burchiu Sorin, prof. univ. dr. ing. de specialitate, reiese că lungimea traseului de 780 metri liniari, precum și temperatura de 130 grade C impuneau pretensionarea, aceasta fiind necesară și obligatorie.

SC Ceamis SRL (respectiv martora Vișoiu Edith care a proiectat lucrarea) a stabilit ca pretensionarea să se realizeze prin metoda termică, martorul audiat în calitate de specialist apreciind că pretensionarea termică era o bună alegere pentru acest proiect.

Pretensionarea a fost prevăzută în proiect în lista de cantități la nr. curent 11 în caietul de sarcini, în succesiunea operațiilor de montare a conductelor, operațiunea trebuind a fi realizată după sudarea conductelor în tronsoane și înainte de realizarea probei de presiune; de asemenea, au fost prevăzute perne de dilatare care au rolul de a prelua deplasările conductelor la elementele de compensare în formă de L, Z, U și P. În final, proiectantul Vișoiu Edith a prevăzut în programul de control în fazele determinante, la nr. 1.4. „montarea elementelor de compensare și verificarea pretensionării”, fază care era determinantă și la care trebuia să participe un reprezentat al Municipiului Brașov (IC), investitorul, adică Tetkron (I) și executantul (E).

Realizarea propriu-zisă a pretensionării era la latitudinea executantului (nu în sensul de a o executa sau nu, ea fiind obligatorie), care putea recurge la metoda electrică sau cu agent termic.

Despre pretensionare, s-a dovedit că nu dețineau cunoștințe relevante nici cei ce au participat efectiv la executarea și supravegherea executării lucrării.

Astfel, martorul Moraru Ghiorghe, specialist în electromecanică, iar nu în instalații de termoficare, a arătat că pretensionarea nu era necesară, deoarece conducta avea lire de dilatare; or, așa cum a arătat martorul Burchiu Sorin, ceea ce se pretensionează este tocmai lira de dilatație; mai mult decât atât, martorul Moraru Ghiorghe a arătat în faza de urmărire penală că „pretensionarea este făcută de fabrică”, afirmație ce nu corespunde realității.

Singurul martor cunoscător al sistemelor de conducte pentru termoficare, în afara profesorului universitar de specialitate audiat, a fost Lopătaru Dorel, a

cărui firmă a realizat sudurile; ocupându-se cu sudura unor asemenea sisteme de conducte, martorul a afirmat că pretensionarea era necesară.

În legătură cu decontarea în mod nelegal a sumelor de bani, reprezentând contravaloarea lucrărilor executate de SC ASP Agregate SRL, materiale, țevă, robinete, vane, flanșe, dar mai ales, pretensionarea, prima instanță a constatat că toate devizele au fost întocmite de martorul Popa Ștefan, așa cum a rezultat din depoziția acestuia, confirmată de persoanele vătămate Cuțitei Nicolae Florinel și Măierușanu Lucian, dar și de martorii Moraru Ghiorghe și Mosora Liviu.

S-a mai observat că specialiștii care au supravegheat lucrarea în teren (persoanele vătămate Cuțitei Nicolae Florinel, Măierușanu Lucian și martorii Moraru Ghiorghe și Mosora Liviu) nu au afirmat niciun moment că le-ar fi impus cineva să semneze aceste devize sau că ar fi informat pe cineva despre împrejurarea că lucrările sau materialele cuprinse în devize nu corespund situației din șantier.

Atâta timp cât nu a existat nicio neconcordanță între devizele de lucrări care au stat la baza decontărilor, iar procurorul nu a reținut nicio neconformitate cu privire la aceste documente care purtau semnătura persoanelor responsabile, rezultă că inculpatul Scripcaru George, în calitate de primar, nu ar fi avut niciun motiv justificat să refuze semnarea deconturilor ce în prealabil fuseseră verificate din punct de vedere scriptic de către serviciile de specialitate din cadrul primăriei (contabilitate, juridic) și nimeni nu a reclamat nicio deficiență a acestora.

Este evident că țeava a fost pusă la dispoziție de către CET, aspect confirmat de actele de la dosar, de declarația dată de persoana vătămată Cuțitei Nicolae Florinel.

S-a mai observat că persoana vătămată a relatat că inculpatul Scripcaru George i-a cerut să factureze bunurile date pentru lucrare din magazia CET, ceea ce înseamnă că nu se poate susține că acesta ar fi știut că acestea se facturează și de către S.C.ASP Agregate S.R.L.

De asemenea, este de observat că s-a facturat tot ceea ce s-a livrat din magazia CET, chiar cu întârziere, astfel că nu se poate susține că sumele reprezentând contravaloarea acestor bunuri ar fi reprezentat vreun folos pentru cineva și, în plus, așa cum chiar persoana vătămată a arătat, erau bunuri ce stăteau de multă vreme în magazie (de pildă, țeava era acolo din 1989 și supusă deteriorării). Faptul că s-a facturat după 8 luni, este culpa persoanei vătămate Cuțitei Nicolae Florinel, iar inculpatul Pop Călin Silviu nu a mai plătit, deoarece la scurt timp S.C. ASP Agregate S.R.L. a intrat în insolvență.

Referitor la operațiunea de pretensionare a conductelor despre care Ministerul Public a afirmat că nici nu era necesară, pe considerentul că țevile preizolate sunt pretensionate din fabricație, prima instanță a constatat că nici măcar persoanele cu specialitate tehnică implicate în proiect nu cunoșteau ce reprezintă pretensionarea, cu atât mai puțin martorul Opreafenea Ioan, cel care a efectuat controlul din partea Curții de Conturi și care este economist.

Din această perspectivă, probele nu au fost concludente, nici în cursul urmăririi penale și nici al cercetării judecătorești, fiind necesar a se observa că s-

a acordat o mare atenție faptului că a fost depus la dosar, la momentul efectuării controlului de către Curtea de Conturi, un document descărcat de pe internet, pe care ar fi fost obligat Mosora Liviu să îl semneze, astfel că prima instanță, care nu are cunoștințe tehnice, pentru lămurirea acestei chestiuni, a solicitat opinia unui specialist neutru, profesor universitar doctor inginer de specialitate la Universitatea Politehnică București, specialist în termoficare.

Astfel, martorul Burchiu Sorin, în legătură cu pretensionarea, a arătat că acest procedeu nu este unul obligatoriu, dar în măsura în care a fost prevăzut în proiect se impune a fi realizat: *„pretensionarea nu este obligatorie, dar din momentul în care proiectantul a prevăzut-o, face calcule termomecanice și prevede în caietul de sarcini operația de pretensionare aceasta trebuie realizată obligatoriu în execuție”*.

Aceeași stare de fapt a fost reluată și de martorul Petruș Ioan Nicolae (angajat la producătorul conductelor preizolate ISOTERM) care a afirmat că: *în calitate de producător nu am treabă cu pretensionarea, aceasta rezultă din proiectul tehnic. În general, la rețelele primare se face pretensionarea în toate situațiile. Rețeaua primară este rețeaua care transportă agentul termic de la producător la punctul termic*. De asemenea, înscrisurile provenite de la producătorul conductelor preizolate au atestat că acest producător nu execută operațiuni de pretensionare.

În ceea ce privește urmarea imediată, ca o condiție atașată elementului de tipicitate al infracțiunii de abuz în serviciu prin raportare la dispozițiile Codului penal anterior, în vigoare la momentul reținerii săvârșirii acestei fapte, s-au impus următoarele precizări:

Raportat la reținerea în structura acuzației a prevederilor art. 13² din Legea nr. 78/2000, cu privire la legătura de cauzalitate între producerea prejudiciului reclamat de către acuzare și acțiunile ori inacțiunile inculpaților trimiși în judecată pentru comiterea acestei infracțiuni, probele au stabilit (și tot astfel s-a reținut și în actul de sesizare) că decontarea unor lucrări neexecutate ori supraevaluate sau neefectuate, a fost posibilă *doar ca urmare a atestării situațiilor de lucrări de către cei desemnați să le supravegheze*.

Dincolo de discuția existenței sau inexistenței unui act formal de desemnare a angajaților S.C. Tetkron S.R.L. în vederea supravegheerii lucrării, ceea ce este dincolo de orice dubiu este că persoanele vătămate Cuțitei Nicolae Florinel, Măierușanu Lucian și martorii Moraru Ghiorghe și Mosora Liviu sunt cei care au supravegheat lucrarea în fapt și au atestat (de conivență cu SC ASP Agregate SRL sau nu) că acele lucrări sunt efectiv executate, fiind semnate și trimise pe circuit la avizare de către inculpatele Bulgărea Lidia și Horga Liliana, fără a omite faptul că aceste inculpate, în câteva rânduri au solicitat refacerea acestora.

Or, probele administrate, au confirmat că fără activitatea esențială a acestor persoane nu ar fi fost posibil acest lucru, dincolo de împrejurarea că unele operațiuni au fost realizate, de pildă pretensionarea anterior analizată. Faptul că S.C. ASP Agregate S.R.L. a solicitat plata unor cantități foarte mari de materiale utilizate pentru efectuarea pretensionării, nu poate fi imputat

inculpaților, deoarece persoanele care aveau obligația de a atesta și supraveghea realitatea și conformitatea acestor operațiuni erau tocmai persoanele vătămate și cei doi martori anterior numiți.

Cu privire la susținerea din actul de sesizare în sensul că inculpatul David Mihai Ciprian s-a implicat permanent în derularea contractului, susținând interesele S.C. ASP Agregate S.R.L. și *asigurându-se că inculpatul Pop Călin Silviu nu întâmpina vreo opoziție din partea funcționarilor din primărie în decontarea situațiilor de lucrări depuse chiar dacă acestea consemnau lucrări neexecutate*, prima instanță a observat că funcționarii primăriei nu sunt nominalizați, nu este concretizată nici modalitatea în care inculpatul Mihai David Ciprian s-a asigurat că aceștia nu se vor opune la decontarea situațiilor, cuprinzând lucrări neexecutate/supraevaluate, după cum nu este arătată nici modalitatea implicării permanente a inculpatului Mihai David Ciprian.

În argumentarea acestor afirmații acuzarea a făcut referire la declarația persoanei vătămate Cuțitei Nicolae Florinel care a afirmat că după 01.09.2011, chemat de inculpatul David Mihai Ciprian s-a întâlnit cu acesta la sediul DELCAR unde a fost prezent și inculpatul Pop Călin Silviu plus doi ingineri și că inculpatul Mihai David Ciprian i-a cerut să-i pună la dispoziția inculpatului Pop Călin Silviu *și niște vane*; convorbirea telefonică din 04.11.2011 dintre Costan Simina Mariana și inculpatul Pop Călin Silviu; convorbirea telefonică din 12.12.2011 între Cuțitei Nicolae Florinel și inculpatul David Mihai Ciprian, în care cei doi dialogau despre etapa a III-a a studiului de fezabilitate care viza str. Florilor și cartierul Astra, adică un alt tronson decât cel ce face obiectul cauzei; convorbirea telefonică din 28.11.2011 dintre Costan Simina Mariana și inculpatul Pop Călin Silviu; mesajul SMS primit de Costan Simina Mariana la 21.01.2012 de la inculpatul Scripcaru George care o informează că se afla în hol la Aro; convorbirea telefonică dintre Costan Simina Mariana și inculpatul Pop Călin Silviu din aceeași zi prin care prima îl informează pe acesta de locul unde se afla *primarul* și despre faptul că ar trebui să meargă însoțit de inculpatul David Mihai Ciprian.

Ca dovadă a implicării inculpatului Mihai David Ciprian în derularea contractului s-a mai reținut că în anul 2012 când DNA a solicitat verificări, primarul Scripcaru George a apelat la inculpatul David Mihai Ciprian pentru a media o întâlnire cu inculpatul Pop Călin Silviu în vederea convingerii acestuia să plătească bunurile preluate din patrimoniul CET, din dispoziția sa.

Prima instanță a constatat că aceste elemente de fapt nu intră în trăsătura esențială a tipicității infracțiunii de instigare la infracțiunea de abuz în serviciu, imputată inculpatului David Mihai Ciprian (pe lângă faptul că nu s-a dovedit că ar fi existat o asemenea înțelegere).

Chiar dacă ar fi real că inculpatul David Mihai Ciprian l-ar fi chemat pe Cuțitei Nicolae Florinel la sediul firmei sale și i-ar fi cerut să-i livreze inculpatului Pop Călin Silviu bunuri din magazia CET (al cărei director era acesta la momentul respectiv), acest aspect nu poate fi imputat inculpaților Scripcaru George, Bulgărea Lidia și Horga Liliana, ci eventual, chiar persoanei vătămate care avea obligația de a raporta sau denunța acest aspect, ceea ce nu a

făcut. Dimpotrivă, probele au demonstrat că acesta a ținut permanent legătura cu inculpatul Pop Călin Silviu, aspect recunoscut de însăși persoana vătămată.

În afară de susținerea acestei persoane, nimeni nu a afirmat că aceste bunuri ar fi fost scoase din magazie la cererea inculpatului David Mihai Ciprian și, în plus, probele au confirmat că inculpatul Scripcaru George l-a întrebat dacă a facturat țeava, ceea ce înseamnă că acest inculpat nu avea cunoștință și de celelalte bunuri ce au fost scoase de Cuțitei Nicolae Florinel și date S.C. ASP Agregate S.R.L., factura fiind întocmită de acesta după 8 luni.

În consecință, probele administrate în cauză nu au demonstrat, dincolo de orice îndoială rezonabilă, vinovăția inculpaților trimiși în judecată pentru această infracțiune.

Referitor la inculpatul David Mihai Ciprian, judecătorul fondului a concluzionat că nu s-a dovedit existența vreunei modificări a realității obiective, fiindcă nu s-a dovedit că ar fi existat vreo discuție, înțelegere, „sugestie”, în sensul noțiunii de instigare la comiterea vreunei infracțiuni.

Așa fiind, dincolo de temeiul achitării pronunțat de prima instanță, în sensul că fapta nu mai este prevăzută de legea penală, suplimentar, s-a mai constatat că există o îndoială rezonabilă, în sensul că inculpații Scripcaru George, Bulgărea Lidia, Horga Liliana, Radnoti Attila, Mărășescu Isabella Beatrice, Vulpescu Mihaela și Pop Călin Silviu ar fi comis infracțiunea de abuz în serviciu, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal, iar față de inculpatul David Mihai Ciprian fapta nu există.

2. Cu privire la infracțiunea de uz de fals, reținută în sarcina inculpaților membri ai comisiei, în actul de sesizare s-a reținut: „Pentru a da aparența de legalitate procedurii urmate, membrii comisiei de evaluare s-au folosit de un înscris, intitulat „raport” (vol. VII, f. 72-75), înregistrat la Primăria Brașov cu nr. 69925 din 28.09.2011, care a fost depus de ASP Agregate SRL (conform registrului electronic de corespondență ținut de primărie, vol. IX, f. 201), înscris care nu a fost întocmit și semnat de Vulpescu Mihaela, expertul cooptat potrivit datelor de la dosarul achiziției, așa cum rezultă din declarația acesteia, dar și din raportul de constatare criminalistică nr. 461488 din 15.10.2015 (vol. IX, f. 215-221)”.

Așa cum s-a reținut în rechizitoriu, nu s-a putut stabili cine este autorul falsului, dar acesta a fost depus și înregistrat la Primăria Brașov cu nr. 69925 din 28.09.2011, de SC ASP Agregate SRL (conform registrului electronic de corespondență ținut de primărie, vol. IX, f. 201), ceea ce înseamnă că singurul dintre inculpați care a știut că acest raport este falsificat este inculpatul Pop Călin Silviu.

Prima instanță a constatat că restul inculpaților acuzați de comiterea infracțiunii de uz de fals nu au cunoscut această împrejurare, deoarece nu aveau cum să știe și nici nu aveau cum să își dea seama de acest lucru. Or, nu se poate imputa membrilor comisiei de evaluare că au cunoscut că acel înscris este fals, cu atât mai mult cu cât din nicio probă nu a rezultat acest lucru.

În consecință, pentru această infracțiune au fost achitați inculpații Bulgărea Lidia, Horga Liliana, Mărășescu Isabella Beatrice și Radnoti Attila, în temeiul art. 16 lit. b) teza a II-a din Codul de procedură penală.

În ceea ce îl privește pe inculpatul Pop Călin Silviu, așa cum s-a arătat anterior, acesta este singurul care cunoștea că înscrisul este falsificat, câtă vreme actul a fost depus de S.C. ASP Agregate S.R.L. prin registratura primăriei, așa cum a rezultat din registru.

Data la care înscrisul a fost depus este 28.09.2011, astfel prima instanță a constatat că sunt îndeplinite condițiile impuse de prescripția răspunderii penale impuse de art. 154 lit. c) din Codul penal, termenul fiind împlinit la data de 28.09.2019.

Prima instanță nu a dispus încetarea procesului penal față de inculpații ce au avut calitatea de membri ai comisiei de achiziție, deoarece impedimentele la punerea în mișcare și exercitarea acțiunii penale sunt prevăzute de art. 16 din Codul de procedură penală în ordinea de preferință, astfel încât soluția de achitare primează celei de încetare a procesului penal.

3. Cu privire la infracțiunea de dare și luare de mită reținută în sarcina inculpaților Pop Călin Silviu și Scripcaru George și în forma complicității la infracțiunea de luare de mită pentru inculpata Antonie Cristina Iuliana, prima instanță a constatat că acestea nu au fost dovedite dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Astfel, Ministerul Public a reținut că:

- inculpatul Scripcaru George în calitate de deținut de primar al Municipiului Brașov, a pretins inculpatului Pop Călin Silviu, în schimbul atribuirii nelegale a lucrării „interconexiune rețea de transport apă fierbinte, zona Nord – obiectiv 1” derulată de primărie, ca o parte din banii care vor fi decontați să-i fie remiși lui, solicitare acceptată de inculpatul Pop Călin Silviu, astfel că acesta a și primit lucrarea înainte de derularea vreunei proceduri de achiziții publice, iar ulterior, după desfășurarea procedurii formale de atribuire, încheierea și executarea contractului nr. 485 din 03.10.2011 în baza căruia S.C. ASP Agregate S.R.L. a beneficiat de decontarea nelegală a unor lucrări neexecutate, nejustificate sau supraevaluate, în sumă de 1.914.926,15 lei, cu ajutorul inculpatei Antonie Cristina Iuliana, a primit de la inculpatul Pop Călin Silviu foloasele necuvenite pretinse în valoare totală de aproximativ 400.000 lei, respectiv materialele electorale pentru campania pentru alegerile locale din anul 2012 (câteva mii de tricouri, șepci, pixuri, autocolante etc., în valoare de aproximativ 99.000 lei, și pachete cu alimente pentru a fi date alegătorilor”;

- inculpatul Pop Călin Silviu în calitate de administrator al S.C. ASP AGREGATE S.R.L. Făgăraș, urmare a pretinderii inculpatului Scripcaru George, a acceptat ca în schimbul atribuirii lucrării „interconexiune rețea de transport apă fierbinte, zona Nord – obiectiv 1” o parte din banii care vor fi decontați de primărie să îi remită acestuia, astfel că a primit lucrarea înainte de derularea vreunei proceduri de achiziții publice, iar ulterior, după desfășurarea procedurii formale de atribuire, încheierea și executarea contractului nr. 485

din 03.10.2011 în baza căruia S.C. ASP Agregate S.R.L. a beneficiat de decontarea nelegală a unor lucrări neexecutate, nejustificate sau supraevaluate, în sumă de 1.914.926,15 lei, a remis inculpatului Scripcaru George foloasele necuvenite pretinse de acesta, în valoare totală de aproximativ 400.000 lei, respectiv materialele electorale pentru campania pentru alegerile locale din anul 2012 (câteva mii de tricouri, șepci, pixuri, autocolante etc., în valoare de aproximativ 99.000 lei și pachete cu alimente pentru a fi date alegătorilor);

- inculpata Antonie Cristina Iuliana în baza relației personale apropiate pe care o are cu inculpatul Scripcaru George, l-a ajutat pe acesta să primească mita, constând în materiale publicitare electorale, pe care i-a pretins-o inculpatului Pop Călin Silviu pentru a-i atribui, în calitatea deținută de primar al Municipiului Brașov, contractul de achiziție publică având ca obiect „interconexiune rețea de transport apă fierbinte, zona Nord – obiectiv 1”, prin aceea că aceasta i-a transmis inculpatului Pop Călin Silviu indicațiile inculpatului Scripcaru George asupra tipului și numărului/cantității materialelor ce trebuie achiziționate în culorile folosite de PDL în campania pentru alegerile locale din anul 2012 (verde-alb), inculpatul Pop Călin Silviu conformându-se și predând materialele electorale solicitate (tricouri, șepci, pixuri, autocolante) în valoare de 99.403 lei.

Cu titlu prealabil, prima instanță a constatat că actul de sesizare prezintă câteva contradicții esențiale, pentru că nu a fost stabilită de către acuzare valoarea mitei, în actul de sesizare se face vorbire de 100.000 euro, 400.000 lei și 99.403 lei, deși în final se stabilește suma de 400.000 lei, conform declarației inculpatului Pop Călin Silviu de la urmărirea penală.

Astfel, deși s-a reținut că actele dovedesc materiale electorale de 99.403 lei („câteva mii de tricouri, șepci, pixuri inscripționate cu sigla PDL”), Ministerul Public mai reține însă din declarațiile acestuia și ale martorilor audiați că valoarea reală a fost mult mai mare, fiind achiziționate astfel de materiale și fără documente justificative, „la negru”, fără a spune ce bunuri au fost cumpărate pentru inculpatul Scripcaru George, câtă vreme acesta era destinatarul mitei, valoarea totală fiind de aproximativ 400.000 de lei, adică 100.000 de euro, sumă de care face vorbire și martorul Opreafeanea Ioan, martor care cunoaște această sumă chiar de la inculpatul Pop Călin Silviu.

În consecință, declarația inculpatului Pop Călin Silviu este singura probă în cursul urmăririi pe care Ministerul Public a fundamentat acuzația.

Ministerul Public a reținut că deși nu s-a reușit dovada valorii pachetelor alimentare, a constatat că acestea valorau, probabil, diferența de la 99.403 lei până la 400.000 lei, deși nu s-a efectuat nici măcar un calcul estimativ.

Apoi, s-a observat că nu s-a probat înțelegerea ce ar fi avut loc între cei doi inculpați Pop Călin Silviu și Scripcaru George în legătură cu mita; doar s-a afirmat că ar fi avut loc anterior atribuirii contractului de lucrări analizat în precedent, deoarece așa este logic.

Prima instanță a amintit că o soluție, indiferent care ar fi, de condamnare sau achitare, nu se poate fundamenta pe prezumții, raționamente logice, câtă

vreme legea impune în mod imperativ că o soluție de condamnare trebuie să fie probată dincolo de orice îndoială rezonabilă.

În fapt, singura probă a acuzării este declarația dată de inculpatul Pop Călin Silviu în cursul urmăririi penale, declarație pe care acesta nu a menținut-o în fața instanței de judecată, oferind și explicații pentru motivele ce justifică această retractare.

Chiar dacă inculpatul nu ar fi retractat declarațiile date în cursul urmăririi penale, s-a observat că declarațiile inculpatului reprezintă singura probă, or, nu se poate dispune o condamnare doar în baza acestui mijloc de probă.

Prima instanță a precizat că în Cauza Ali Ahmad c. România din 9 noiembrie 2010, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, la par. 103: *„Curtea nu poate trece cu vederea că depozițiile unui martor în ședința publică și sub jurământ ar trebui întotdeauna să fie prioritare altor declarații făcute de același martor în cursul acțiunii penale, chiar și atunci când cele două sunt contradictorii (a se vedea Doorson vs. Olanda, 26 martie 1996, par. 78, Culegere 1996-II).*

În aceeași cauză, la par. 102, Curtea a mai statuat că o hotărârea nu se poate întemeia exclusiv pe probe obținute în timpul investigațiilor, în special dacă sunt retractate ulterior, în cursul procedurii.

Așadar, în declarația dată în fața instanței, inculpatul Pop Călin Silviu a afirmat că nu a existat nicio înțelegere între el și inculpatul Scripcaru George în sensul celor afirmate de acuzare, de a-i oferi mită pentru campania electorală, că niciodată nu ar fi existat vreo discuție referitoare la condiționarea îndeplinirii sau neîndeplinirii unor atribuții de serviciu ale inculpatului Scripcaru George de acele foloase, acuzarea afirmând ar fi pretins aceste foloase anterior câștigării licitației de către asocieria SC ASP Agregate SRL – Sopmet SA, în timp ce declarația inculpatului Pop Călin Silviu de la urmărirea penală a relevat că discuția despre „sumele rămase” a fost mult ulterioară.

Revenind la probele ce au susținut infracțiunea de dare și luare de mită cu privire la cei trei inculpați, s-a constatat că Ministerul Public a mai invocat și depoziția martorului Opreafenea Ioan, angajat al Curții de Conturi ce a efectuat controlul la Primăria Brașov în anul 2015.

În primul rând, acest martor nu a perceput în mod direct nicio împrejurare legată de aceste fapte, ce a relatat știind exclusiv din cele relatate de inculpatul Pop Călin Silviu, astfel că este vorba de un mijloc de probă indirect, având la bază aceeași declarație a inculpatului Pop Călin Silviu.

A mai invocat Ministerul Public că inculpatul Pop Călin Silviu a cumpărat prin firmele pe care le controla materiale electorale pe care le-a inscripționat cu sigla PDL, aspect ce a fost demonstrat în cauză, însă ceea ce nu a fost demonstrat este că acestea au reprezentat mită pentru inculpatul Scripcaru George și că au fost achitate cu sumele decontate nelegal conform înțelegerii avute cu acesta din urmă.

S-a susținut de către acuzare că infracțiunea de luare de mită s-a consumat la momentul înțelegerii dintre inculpații Pop Călin Silviu și Scripcaru George, respectiv anterior atribuirii lucrării către S.C. ASP Agregate S.R.L. –

vara anului 2011 - și s-a epuizat la momentul primirii banii și bunurilor - perioada campaniei electorale 2012, inculpatul Scripcaru George fiind candidatul PDL la Primăria Brașov, de fapt, o infracțiune unică având două acte de executare situate în perioade diferite de timp.

Ministerul Public nu a expus cum, în ce condiții concrete ar fi avut loc această înțelegere, cum nu a expus nici pentru cea care a făcut obiectul infracțiunii de abuz în serviciu, cele afirmate în actul de sesizare fiind tot rezultatul unei argumentări, nu al unei demonstrații: „Apoi, este illogic a se considera că inculpatul Scripcaru George ar fi încălcat cu bună știință legea în materia achizițiilor publice, încredințând lucrarea inculpatului Pop Călin Silviu înainte de efectuarea oricărei proceduri de achiziție și ar fi acceptat apoi încheierea unui contract supraevaluat și decontarea unor lucrări în mod evident neexecutate, sperând apoi ca la finalul lucrărilor inculpatul Pop Călin Silviu să îl recompenseze cu parte din banii obținuți nelegal. În mod evident înțelegerea celor doi inculpați a fost anterioară.”

S-a reținut că Ministerul Public nu a precizat exact ce bunuri au fost date cu titlu de mită în campania electorală, fiind evocate „câteva mii de tricouri și șepci, albe și verzi, precum și autocolante, de la SC Ranco Promotional SRL București și Promofield SRL București, așa cum rezultă din facturile fiscale de la dosar – vol. XII, f. 130- 136, 140-141 și 152-166, produse pe care apoi le-a inscripționat cu sloganul de campanie al PDL, respectiv „Alege omul. Votează PDL” (vol. XII, f. 96). După imprimare produsele au fost luate de inculpatul Pop Călin Silviu, iar serviciile au fost facturate către SC Mifan Buildind SRL și ASP Agregate SRL... rezultă că inculpatul Pop Călin Silviu a achiziționat aceste materiale publicitare electorale pentru care la dosar există documente justificative pentru suma totală de 99.403 lei, însă din declarațiile acestuia și ale martorilor audiați rezultă că valoarea reală a fost mult mai mare, fiind achiziționate astfel de materiale și fără documente justificative, „la negru”, valoarea totală fiind de aproximativ 400.000 de lei, adică 100.000 de euro.”

Deși la dosar sunt facturi, chitanțe, Ministerul Public nu a precizat exact câte tricouri, șepci, pixuri, autocolante, urmând ca aceste calcule să fie efectuate, probabil, de instanță; în acest punct, judecătorul a precizat că nu se poate substitui organului de urmărire penală care era obligat ca în actul de sesizare să precizeze, pe baza acestor acte, numărul fiecărui tip de material promoțional și valoarea și să efectueze un calcul exact.

În aceste condiții, prima instanță a constatat că nici obiectul mitei nu este exact precizat, chiar dacă Ministerul Public a arătat că materialele electorale, conform actelor, au o valoare a 99.403 lei, iar restul au fost bani până la diferența de 400.000 lei.

În legătură cu suma de bani pe care inculpatul Pop Călin Silviu ar fi remis-o inculpatului Scripcaru George prin intermediul inculpatei Antonie Cristina Iuliana, prima instanță a constatat că nici Ministerul Public nu a precizat exact care ar fi această sumă: 400.000 lei, 100.000 euro sau diferența de la 99.403 lei până la 400.000 lei.

Ministerul Public nu a precizat nimic concret legat de actul remiterii sumei de bani, nici cu privire la perioada de timp în care ar fi avut loc și este puțin probabil ca inculpatul Pop Călin Silviu să nu își amintească nici când, nici unde și nici cum a remis o sumă așa de mare de bani și nimic cu privire la momentul aproximativ când banii ar fi ajuns în posesia inculpatului Scripcaru George.

Ministerul Public s-a mărginit doar la a afirma că banii au fost primiți de această inculpată care, în virtutea relației apropiate cu inculpatul Scripcaru George, participa la ședințele de partid, cunoștea necesarul de materiale electorale necesare, aspecte lipsite de relevanță în economia dosarului, deoarece o soluție de condamnare trebuie să fie fundamentată pe probe care să conducă la îndepărtarea oricărei îndoieli rezonabile cu privire la existența faptei și vinovăția persoanei care ar fi comis-o, adică exact cu privire la trăsăturile esențiale ale infracțiunii, de antijuridicitate, tipicitate și imputabilitate.

A mai invocat Ministerul Public faptul că la percheziția domiciliară efectuată la locuința inculpatei Antonie Cristina Iuliana s-a găsit suma de 100.000 lei pe care aceasta *nu a putut să o justifice*.

Prima instanță a precizat că sarcina probei aparține organului de urmărire penală, în timp ce inculpatul nu este obligat nici măcar să-și probeze nevinovăția, deoarece s-ar ajunge la încălcarea tuturor principiilor procesului penal.

Cu referire la pachetele cu alimente ridicate de la fabrica grupului *Sergiana* din Poiana Mărului, prima instanță a constatat că nu s-a stabilit nici măcar estimativ numărul și valoarea acestora.

Ceea ce s-a stabilit, este că din dispoziția inculpatului Pop Călin Silviu, martorii Obadă și Szasz, au ridicat pachete în pungi negre, neinscripționate, cu produse de carmangerie, fără a ști ce conțin, ce au fost predate tot candidaților PDL, PSD și UNPR din zona Făgăraș.

Probele nu au confirmat, la fel ca în cazul materialelor promoționale, că au avut vreo legătură cu inculpații Scripcaru George sau Antonie Cristina Iuliana.

Tot ceea ce s-a probat a fost că inculpatul Pop Călin Silviu a oferit aceste produse pentru a-și asigura simpatia partidelor respective, deoarece în zona Făgărașului a efectuat mai multe lucrări care nu au îi fuseseră decontate de autoritățile publice.

În acest context, prima instanță a precizat că actul imputat, respectiv atribuirea contractului de lucrări către S.C. ASP Agregate S.R.L. nu intră în sfera atribuțiilor de serviciu ale inculpatului Scripcaru George, care avea calitatea de primar, ci a comisiei de achiziție publică, deci Ministerul Public nu a stabilit care este atribuția de serviciu în legătură cu care s-a pretins, primit, acceptat mita, câtă vreme actul respectiv nu intra în atribuțiile primarului, conform Legii nr. 215/2001. În atribuțiile acestuia intra doar decizia de constituire a comisiei care a atribuit lucrarea în cadrul procedurii de achiziție publică.

În consecință, prima instanță a constatat că nu sunt probe suficiente, dincolo de orice îndoială rezonabilă în legătură cu infracțiunile de dare/luare de mită și respectiv complicitate la luare de mită, singura soluție fiind aceea a achitării acestor inculpați în temeiul art. 16 lit. c Cod procedură penală.

4. Cu privire la infracțiunea de spălare de bani reținută în sarcina inculpatului Pop Călin Silviu:

În legătură cu această infracțiune Ministerul Public a expus că: *„în cursul lunilor mai – iunie 2012, în vederea ascunderii/disimulării adevăratei naturi a provenienței bunurilor - materiale electorale, date cu titlu de mită inculpatului Scripcaru George, în valoare de 99.403 lei, ... a rezultat că inculpatul Pop Călin Silviu, prin cele două societăți menționate, în această modalitate a încheierii unor contracte de servicii de publicitate, a spălat suma totală de 99.403 lei, bani care în realitate reprezintă mita dată inculpatului Scripcaru George.*

De esența acestei infracțiuni este că autorul „spală” bunuri (în sens generic) ce provin din săvârșirea unei infracțiuni. Acesta înseamnă că mai întâi, se comite infracțiunea predicat, adică infracțiunea din care provin banii, bunurile de spălat.

În speța dedusă judecății, fapta din care provin banii – abuzul în serviciu și darea/luarea de mită și celelalte infracțiuni corelative nu atrag răspunderea penală, din motivele deja precizate: fapta nu este prevăzută de legea penală (în subsidiar, s-a precizat că nici nu este probată); în consecință, nu mai există rațiunea pentru care s-ar comite infracțiunea de spălare a banilor.

Suplimentar, Curtea Constituțională a României prin Decizia nr. 418/2018 publicată în Monitorul Oficial al României nr. 625 din 19 iulie 2018 a statuat că (par. 28) simpla folosire a bunurilor rezultate din comiterea unei infracțiuni de către subiectul activ al infracțiunii săvârșite nu corespunde *de plano* scopului avut în vedere de legiuitor cu ocazia reglementării infracțiunilor de spălare a banilor, acela de a disimula proveniența bunurilor obținute din infracțiuni.

Dacă însă această "folosire" a bunurilor presupune activități de schimbare sau transfer al bunurilor în scopul ascunderii sau disimulării originii lor ilicite, atunci se realizează elementele de tipicitate ale variantelor normative de la art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002.

Față de aceste considerente, prima instanță a constatat că fapta ce a fost calificată ca infracțiune de spălare a banilor nu este prevăzută de legea penală, singura soluție fiind achitarea, conform art. 16 lit. b) teza I din Codul de procedură penală.

5. Cu privire la infracțiunea de tentativă la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prev. de art. 47 din Codul penal raportat la art. 32 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal, reținută în sarcina inculpaților Scripcaru George, Horga Liliana, Durbacă Alexandrina Adina, Pălănceanu Daniela și Radu Claudia Niculina, prima instanță a constatat că în cursul procesului, dar anterior dezbaterilor, Ministerul Public a solicitat schimbarea încadrării juridice a infracțiunilor din forma tentată

în forma consumată, cerere respinsă prin încheierea de şedinţă din data de 14 octombrie 2019.

Prima instanţă a reiterat pe larg în cuprinsul sentinţei motivele ce au determinat respingerea cererii de schimbare a încadrării juridice asupra căreia s-a pronunţat prin încheiere separată.

Pe scurt, cererea a fost justificată de Ministerul Public prin apariţia, ulterior trimiterii în judecată, a Deciziei nr. 458/22.06.2017 a Curţii Constituţionale, prin care s-a admis excepţia de neconstituţionalitate a dispoziţiilor art. 15 din Legea nr. 78/2000, raportate la art. 13 ind. 2 din acelaşi act normativ, cu referire la infracţiunea de abuz în serviciu.

În concret, pentru inculpaţii menţionaţi în cererea respectivă, s-a solicitat de către Ministerul Public reţinerea formei consumate a infracţiunii, în locul celei tentate pentru care au fost trimişi în judecată, deoarece Curtea Constituţională a statuat că, deşi legiuitorul a reglementat pedepsirea formei tentate, tocmai prin modul în care este reglementată infracţiunea prevăzută de dispoziţiile art. 13 ind. 2 din Legea nr. 78/2000, forma tentată a acestei infracţiuni se identifică întotdeauna cu infracţiunea consumată de abuz în serviciu, în varianta-tip, prevăzută de art. 297 din Codul penal.

Prin rechizitoriu s-a reţinut în sarcina acestor inculpaţi forma tentată a infracţiunii de abuz în serviciu, prevăzută de art. 13 ind. 2 din Legea nr. 78/2000, reţinându-se în esenţă că prin acţiunile întreprinse de aceştia, au fost lezate drepturile şi interesele persoanelor vătămate Cuţitei Florinel Nicolae, Mosora Liviu şi Măieruşanu Lucian, făcându-se demersuri pentru angajarea răspunderii penale sau disciplinare a susnumiţilor, în lipsa unui act de control care să stabilească abaterea, prejudiciul şi măsurile care trebuie luate; cunoscând totuşi situaţia reală a decontărilor, inculpaţii amintiţi au determinat/au emis hotărârea nr. 33 din 11.06.2015 prin care s-a constituit comisia de disciplină în vederea cercetării disciplinare, cu încălcarea prevederilor din Codul muncii şi din Regulamentul de ordine interioară al SC Tetkron SRL.

În această situaţie, s-a susţinut că inculpaţii se află în ipoteza identificată de Curtea Constituţională ca fiind cea în care se reţine încălcarea legii prin actul îndeplinit în exercitarea atribuţiilor de serviciu şi vătămarea drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice, dar nu se obţine folosul necuvenit.

Prima instanţă a observat că Ministerul Public nu a precizat în ce a constatat lezarea drepturilor sau intereselor legitime ale acestor angajaţi, în plus a mai indicat în cererea sa încă o persoană ce ar fi fost pretins vătămată de acţiunea/inacţiunea inculpaţilor faţă de cele două indicate în actul de sesizare.

De asemenea, în această cerere de schimbare a încadrării juridice, s-a invocat pentru prima dată, încălcarea Codului muncii şi Regulamentul de ordine interioară al SC Tetkron SRL (fără a se preciza care anume dispoziţii din aceste acte ar fi fost încălcate), în condiţiile în care toată urmărirea penală şi cercetarea judecătorească nu au avut în vedere aceste încălcări.

Judecătorul fondului a observat că a adăuga alte elemente noi, în cuprinsul cererii de schimbare a încadrării juridice, de natură a tinde la schimbarea naturii

acuzăției, la finalul cercetării judecătorești, încalcă toate principiile incidente în cauza penală, începând cu principiul legalității procesului penal, dreptul la un proces echitabil, inclusiv dreptul la informare, precum și dreptul la apărare în raport de întreaga acuzație adusă prin actul de sesizare a instanței, având în vedere că judecata se mărginește la faptele și persoanele descrise în actul de sesizare.

În plus, față de împrejurarea că nici autoritatea legiuitoare - Parlamentul României și nici legiitorul delegat - Guvernul României nu au înțeles ca în termenul de 45 de zile de la data publicării Deciziei nr. 458/2017 în Monitorul Oficial (13.11.2017) să pună în acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției, prevederile constatate ca fiind neconstituționale au ieșit din fondul legislativ.

Astfel, a intervenit dezincriminarea infracțiunii de abuz în serviciu prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 în forma tentativei.

Această soluție a instanței de contencios constituțional a avut în vedere și faptul că nici în situația comiterii infracțiunii de abuz în serviciu prevăzută de art. 297 din Codul penal tentativa nu este pedepsită, astfel că norma de trimitere urmează soarta normei de bază, ce reglementează infracțiunea în forma tip.

A rezultat că această faptă nu se mai circumscrie principiului legalității incriminării prevăzut de art. 1(1) din Codul penal.

În această situație este incident art. 4 din Codul penal potrivit căruia legea penală nu se aplică faptelor săvârșite sub legea veche, dacă nu mai sunt prevăzute de legea nouă.

În acest sens este și practica instanței de contencios constituțional care prin Decizia nr. 651/2018 a constatat că soluția legislativă cuprinsă în art. 4 din Codul penal, care nu asimilează efectele unei decizii a Curții Constituționale prin care se constată neconstituționalitatea unei norme de incriminare cu cele ale unei legi penale de dezincriminare, este neconstituțională, reținând în considerente la par. 59 că *„efectele deciziei de admitere, pronunțate de Curtea Constituțională, privind o normă de incriminare trebuie să fie imediate, aplicabile atât în cauzele pendinte, cât și în cele definitiv judecate, și independent de pasivitatea legiitorului.*

Prima instanță a concluzionat că în speță nu se poate reține că elementul material al faptei dezincriminate – trăsătura tipicității faptei - se regăsește în lege sub o altă formă, reprezentând în fapt o altă infracțiune, fiindcă în cuprinsul rechizitoriului emis la data de 12.02.2016 nu se menționează că ar fi fost lezate drepturile și interesele legitime ale numiților Cuțitei Florinel Nicolae, Mosora Liviu și Măierușanu Lucian, dimpotrivă, actul de sesizare cuprinde motivarea existenței tentativei, respectiv că nu au fost lezate drepturile și interesele acestor persoane, urmare a constituirii prezentului dosar penal.

S-ar putea dispune o schimbare a încadrării juridice numai dacă este vorba de incriminări în vigoare, nicidecum între o faptă ce a fost dezincriminată cu alta, sancționată penal, deoarece în acest ultim caz, s-ar încălca toate principiile procesului penal, analizate anterior de instanță.

Prima instanță a mai precizat că în ipoteza în care legiuitorul sau instanța de contencios constituțional ar fi asimilat tentativa (în orice formă) faptei consumate, acest aspect ar fi fost evident din analiza elementelor de tipicitate ale faptei respective sau chiar din considerentele deciziei ori dispoziții exprese în cuprinsul textului de incriminare.

În consecință, s-a impus achitarea acestor inculpați raportat la această infracțiune în forma tentată.

În soluționarea acțiunii civile subsecvente acțiunii penale, prima instanță a avut în vedere dispozițiile art. 25 și art. 397 din Codul de procedură penală, inclusiv în ceea ce privește măsurile asigurătorii dispuse în cauză.

Astfel, în baza art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală a lăsat nesoluționată acțiunea civilă promovată de părțile civile UAT Municipiul Brașov și Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice (denumire actuala Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației).

S-a constatat că persoanele vătămate Cuțitei Nicolae Florinel și Măierușanu Lucian nu s-au constituit părți civile în cauză.

Având în vedere temeiurile achitării, în baza art. 397 alin. (5) din Codul de procedură penală s-au menținut măsurile asigurătorii dispuse de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, DNA, ST Brașov.

Împotriva sentinței penale menționate au declarat apel Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Brașov, precum și inculpații Radnoti Attila, Mărășescu Isabella Beatrice, Pălăncianu Daniela, Scripcaru George, Bulgărea Lidia, Pop Călin Silviu, Horga Liliana, Antonie Cristina Iuliana și Durbacă Alexandrina-Adina.

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Brașov a declarat apel cu privire la toți inculpații, vizând doar soluțiile de achitare pronunțate de către prima instanță, cu excepția soluției de achitare pronunțate pentru infracțiunea de spălare de bani, prevăzută de art. 29 din Legea nr. 656/2002.

I. În prima parte a motivelor de apel, apelantul a criticat argumentele primei instanțe purtând asupra absenței dispozițiilor legale considerate de către acuzare ca fiind încălcate de către inculpați prin comiterea infracțiunii de abuz în serviciu, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 din Codul penal, în legătură cu atribuirea contractului de lucrări încheiat de Primăria Brașov cu SC ASP Agregate SRL.

I.1. În primul rând, s-a argumentat că în mod nefondat instanța a considerat că în actul de acuzare nu au fost indicate toate prevederile legale încălcate de către inculpați, deoarece la termenul din 14 septembrie 2016, în procedura de cameră preliminară în faza contestației, parchetul a depus precizări în respectarea Deciziei CCR nr. 405/2016, indicând punctual dispozițiile legale încălcate de către inculpați, deci normele indicate fac corp comun cu rechizitoriul încă din procedura de cameră preliminară, de când se consideră sesizată instanța în sens larg.

Așadar, s-a susținut că este nefondată constatarea instanței că acuzarea ar fi invocat pentru prima dată încălcarea dispozițiilor legale prin concluziile din dezbaterile judiciare pe fondul cauzei, modificând astfel acuzația adusă inculpaților.

Pe de altă parte, parchetul a respins considerentul potrivit căruia în aplicarea Deciziei CCR nr. 405/2016 legislația primară nu s-ar completa cu legislația secundară, dată tocmai în aplicarea legislației primare.

I.2. În al doilea rând, apelantul a respins ca eronată și scoasă din context, concluzia instanței că singura dispoziție încălcată de către inculpați o reprezintă art. 2 lit. f) din OUG nr. 34/2006, în forma în vigoare la data faptelor, dispoziție referitoare la principiul utilizării eficiente a fondurilor, încălcare ce ar putea constitui cel mult contravenție, nicidecum infracțiunea de abuz în serviciu.

S-a învederat că este adevărat că potrivit art. 293, din același act normativ, încălcarea art. 2 lit. f) constituie contravenție însă, conform textului, constituie contravenție doar dacă încălcarea nu ar constitui infracțiune potrivit legii penale.

S-a mai respins considerentul potrivit căruia abrogarea art. 293, din actul normativ menționat, ar fi determinat dezincriminarea infracțiunii de abuz în serviciu, prevăzută de art. 297 din Codul penal, parchetul susținând că astfel se ajunge la lipsirea de efecte juridice a dispoziției legale pe durata în care a fost în vigoare; în plus, oricum art. 293 nu reprezintă o normă penală, care să atragă aplicarea legii penale mai favorabile.

S-a afirmat că instanța a interpretat subiectiv când a ajuns la concluzia că noul Cod administrativ, respectiv OUG nr. 57/2019, a scos din sfera posibilității de analiză a altor organe (cu referire implicită la organele judiciare) necesitatea și oportunitatea adoptării ori emiterii unor acte administrative, deci inclusiv respectarea dispoziției legale din cuprinsul art. 2 lit. f) din OUG nr. 34/2006, referitoare la principiul eficienței utilizării fondurilor publice.

Parchetul a afirmat că doar în mod forțat poate fi asimilată respectarea eficienței utilizării fondurilor cu posibilitatea autorităților publice de a decide asupra oportunității și necesității desfășurării unei proceduri de achiziție publică, deoarece eficiența utilizării fondurilor publice constă doar în obținerea unui raport optim calitate/preț, potrivit dicționarului *licitații.ro*.

În continuare, parchetul a criticat maniera primei instanțe de apreciere a probelor.

I.3. S-a arătat că prima instanță a făcut referire la interceptările efectuate în cauză de către SRI, atunci când erau favorabile inculpaților, deși inițial a constatat că nu va ține seama de acestea, în aplicarea Deciziei CCR nr. 26/2019. Ca atare, dacă deciziile CCR sunt obligatorii, atunci instanța nu ar fi trebuit să mai facă deloc referire la interceptări și la măsurile de supraveghere efectuate de SRI.

I.4. S-a mai invocat reținerea incorectă a calității procesuale a unor persoane audiate în prezentul dosar, cu consecința înlăturării greșite sau ca nefiabile a declarațiilor acestora. S-a precizat că: Măierușanu Lucian nu a avut niciodată calitatea de suspect/inculpat, deci declarația sa de persoană vătămată este fiabilă; persoana vătămată Cuțitei Nicolae Florinel a avut calitatea de

inculpat însă pentru fapte diferite; Mosora Ionel Liviu și Moraru Ghiorghe nu au avut vreodată calitatea de inculpat sau suspect în cauză, prin urmare este eronată reținerea primei instanțe în acest sens.

În sens similar opus de astă-dată, parchetul a invocat greșita reținere în argumentarea soluțiilor de achitare a declarațiilor de martor date de către persoanele care anterior au avut calitatea de suspect/inculpat, respectiv, Frățilă Simona Mihaela, Godri Anna Maria, Vaida Elena, Pitiș Paula și Moisa Elena.

I.5. Tot referitor la probațiune, parchetul a criticat punctual considerentele primei instanțe, potrivit cărora nu ar fi suficiente probe care să susțină întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 din Codul penal, nefiind luate în considerare în probarea înțelegerii infracționale dintre inculpații Scripcaru George și David Mihai, nici probele directe, constând în declarațiile din cursul urmăririi penale date de către inculpatul Pop Călin Silviu și de către persoana vătămată Cuțitei Nicolae, și nici probele indirecte referitoare la interesul inculpatului David Mihai în realizarea lucrării.

Apelantul, în motivele scrise de apel, a solicitat instanței de apel să reanalizeze integral declarațiile menționate și să înlăture considerentele primei instanțe, mai ales că nu poate fi *identificat vreun alt interes în atribuirea în mod nelegal a contractului...* în afara interesului inculpatului David Mihai și al inculpatului Scripcaru George, pentru obținerea unor foloase necuvenite.

Pe cale de consecință, susține parchetul în motivele sale, *probele directe conduc la raționamentul logico-juridic conform căruia a existat o solicitare care a dus la o înțelegere prealabilă între inculpații David Mihai și Scripcaru George, conform căreia acest contract va fi încredințat firmei inculpatului Pop Călin.*

Un alt aspect important ce denotă înțelegerea menționată ar consta în dispoziția inculpatului Scripcaru George ca lucrările să înceapă imediat, chiar înainte de semnarea contractului, precum și dispoziția de a se folosi materiale din patrimoniul CET SA, fără ca acestea să fi fost decontate.

I.6. Mai departe, parchetul a criticat considerentul primei instanțe conform căruia la dosar nu există probe că procedura de licitație s-a desfășurat formal, deci nelegal.

S-a susținut că documentația tehnică ce a stat la baza licitației s-a întocmit în două exemplare, dintre care unul confidențial, conținând cantitățile și prețurile estimative ale materialelor necesare lucrării, ce a fost pus la dispoziția inculpatului Pop Călin Silviu, chiar anterior desfășurării licitației, în luna august 2011.

S-a afirmat că în proiectul tehnic inculpata Vulpescu Mihaela a prevăzut un tip de conducte preizolate, dar în fișa de date a achiziției și în deviz a prevăzut codul articolului de deviz corespunzător conductelor simple, pentru care a fost decontată nelegal operațiunea de pretensionare.

Pretensionarea termică a conductelor simple implica sudarea acestora din metru în metru pentru a reduce tensiunile cauzate de dilatățile termice, pe când

conductele preizolate au fost puse în operă în tronsoane de câte 12 metri, fiind pretensionate de către producător.

S-a precizat că din declarațiile martorului Mosora Liviu, persoanei vătămate Cuțitei Nicolae și a inculpatei Vulpescu Mihaela rezultă că membrii comisiei de licitație – inculpații Mărășescu Isabella, Horga Liliana, Bulgărea Lidia și Radnoti Attila – au cunoscut că lucrarea fusese deja atribuită firmei inculpatului Pop Călin Silviu și că lucrarea fusese începută chiar anterior semnării contractului de execuție.

Inculpații menționați au stabilit că oferta SC ASP Agregate SRL este eligibilă, cu toate că aceasta avea datorii la stat, nu deținea nici experiența, și nici personalul ori utilajele necesare realizării lucrării.

Mai mult, societatea a fost declarată formal câștigătoare la licitație, în absența ședințelor comisiei de licitație în cadrul cărora inculpații, membrii acesteia, să discute și să analizeze oferta depusă, tocmai pentru a se declara câștigătoare firma inculpatului Pop Călin Silviu, agreată de către inculpatul Scripcaru George.

S-a concluzionat că inculpații din comisia de licitație și-au îndeplinit în mod defectuos atribuțiile de serviciu din fișa postului, stabilite prin raportare la următoarele prevederi legale:

- art. 44 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 51/2006 a serviciilor comunitare de utilități publice;
- art. 2 alin. 92) lit. d) și f) din OUG nr. 34/2006, aprobată prin Legea nr. 337/2006, vizând principiile transparenței și eficienței în utilizarea fondurilor publice, art. 17 din același act normativ, vizând obligația autorității contractante de a respecta principiile prevăzute de art. 2 alin. (2) raportate la art. 97 din HG 925/2006 pentru aprobarea normelor de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractelor de achiziție publică din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006;
- art. 20 alin. (1) și (2) raportat la art. 124 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, art. 72 alin. (2) lit. b), f), g), h), art. 78, art. 81, art. 82 din HG nr. 925/2006 raportat la art. 36 din HG nr. 925/2006;
- art. 176 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006;
- art. 1, art. 2 alin. (1), (2), (3) lit. e), art. 3, art. 43 alin. (1) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici.

Inculpatul Scripcaru George ar fi încălcat următoarele dispoziții legale:

- art. 61 alin. (2) și art. 63 alin. (1) lit. c) și alin. (4) lit. a) din Legea nr. 215/2001, referitoare la exercitarea funcției de ordonator principal de credite;
- cele referitoare la cheltuirea banilor publici în condiții de eficiență, conform art. 21 alin. (2) și art. 23 alin. (1) din Legea nr. 273/2006;
- cele referitoare la patrimoniul public, conform dispozițiilor art. 3, 4, 5 alin. (1) din O.G. 119/1999;
- art. 44 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 51/2006 vizând finanțarea și realizarea investițiilor aferente sistemelor de utilități publice;

- art. 2 alin. (2) lit. d) și f) din OUG nr. 34/2006, aprobată prin Legea nr. 337/2006, vizând principiile transparenței și eficienței în utilizarea fondurilor publice;
- art. 20 alin. (1) și (2) raportat la art. 124 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, vizând procedura de selecție a ofertelor, art. 72 alin. (2) lit. b), f), g), h), art. 78, art. 81, art. 82 din HG nr. 925/2006 raportat la art. 36 din HG nr. 925/2006 și art. 176 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 vizând criteriile de calificare și selecție a ofertanților;
- art. 1, art. 2 alin. (1), (2), (3) lit. e), art. 3, art. 43 din Legea nr. 188/1999 vizând modul de îndeplinire a atribuțiilor de serviciu ce derivă din funcția deținută.

Apelantul a criticat constatarea primei instanțe, potrivit căreia inculpatul Scripcaru George nu a făcut altceva decât să semneze documentele ce i-au parvenit pe circuitul normal al actelor, contraargumentând că inculpatul a inițiat procedura de licitație în mod fraudulos și a decis câștigătorul anterior derulării licitației, practic atribuind contractul înaintea definitivării licitației.

I.7. Trecând la executarea contractului de lucrări – atribuit în urma licitației în cauză – și la decontarea unor lucrări neefectuate, parchetul a criticat concluzia primei instanțe că nu ar exista nici probe care susțin acuzația, și nici raport de cauzalitate între activitatea inculpaților și prejudiciul produs în realitate prin activitatea persoanelor vătămate și a martorilor implicați în execuția lucrării.

Din contră, susține apelantul, persoanele care au supravegheat lucrarea nu au avut calitatea de diriginte de șantier, fiindcă Primăria nu a încheiat vreun contract în acest sens, dovadă că inculpații, funcționari în cadrul acesteia, nu au dorit să se implice în urmărirea acestui contract, tocmai fiindcă știau că este încheiat în mod nelegal și nu doreau să-și asume răspunderea pentru execuția și plata acestuia.

Parchetul a învederat că întocmirea situațiilor lunare de lucrări nu avea vreo legătură cu situația reală din teren ori cu cheltuielile subcontractanților, tocmai pentru că inculpatul Pop Călin Silviu a dat dispoziție martorului Pop Ștefan să întocmească devizele ce au stat la baza emiterii facturilor, în funcție de sumele de care dispunea Primăria Brașov, și nu conform lucrărilor executate efectiv; s-a făcut trimitere la declarația inculpatului Pop Călin Silviu din anul 2015, în care a arătat că pentru decontare vorbea cu inculpatul Scripcaru George, care îi spunea când sunt bani, pentru a depune situațiile de lucrări; a mai precizat că i-a spus inculpatului Scripcaru George despre existența sumelor în plus plătite pentru pretensionarea neefectuată, primarul urmând să-i spună ce să facă cu banii rămași.

S-a arătat că verificarea facturilor cădea în sarcina inculpatei Bulgărea Lidia, ce era obligată prin fișa postului să verifice în teren și să confirme la plată doar lucrările efectiv executate însă aceasta nu s-a deplasat niciodată în teren, cunoscând în realitate că decontările sunt nelegale.

S-a concluzionat de către apelant că inculpatul Scripcaru George a avut cunoștință despre decontarea nelegală a lucrărilor neefectuate, în schimbul

căreia inculpatul Pop Călin s-a ocupat de achiziționarea de materiale electorale pentru alegerile locale din 2012 pentru partidul primarului.

I.8. Sub aspectul infracțiunii de uz de fals, prevăzută de art. 323 din Codul penal, apelantul a criticat soluția de achitare, pe motiv că inculpații Mărășescu Izabella, Radnoti Atilla, Bulgărea Lidia și Horga Liliana cunoșteau caracterul fals al raportului depus la comisia ai cărei membrii erau, fiindcă știau că raportul nu putea proveni de la inculpata Vulpescu Mihaela, deoarece era incompatibilă să întocmească raportul.

În consecință, s-a arătat că soluția corectă nu este cea de achitare, ci una de încetare a procesului penal, pentru prescripția răspunderii penale, în temeiul art. 16 lit. f) din Codul de procedură penală.

II. În a doua parte a motivelor scrise de apel, parchetul a invocat netemeinicia soluției de achitare a inculpatului Scripcaru George – pentru infracțiunea de luare de mită, prevăzută de art. 289 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 5 din Codul penal –, a inculpatei Antonie Cristina Iuliana – pentru complicitate la infracțiunea de luare de mită, prevăzută de art. 48 alin. (1) raportat la art. 289 alin. (1) din Codul penal cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 din Codul penal – și a inculpatului Pop Călin pentru săvârșirea infracțiunii de dare de mită, prevăzută de art. 290 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 5 din Codul penal.

S-a invocat că în mod eronat instanța a înlăturat declarația inculpatului Pop Călin din cursul urmăririi penale, din care rezulta darea de mită către inculpatul Scripcaru George pe considerentul că declarația a fost dată în urma presiunii exercitate de către procuror că va întocmi propunerea de arestare preventivă a inculpatului Pop Călin, aflat sub măsura reținerii.

S-a contraargumentat de către parchet că declarația a fost luată în prezența a doi avocați, dintre care unul era avocatul ales al inculpatului Pop Călin, deci nu exista vreun motiv de înlăturare a declarației de la urmărirea penală, doar datorită retractării acesteia de către inculpat în cursul judecării cauzei.

În același context, s-a făcut trimitere la declarația martorului Opreafenea Ion, căruia inculpatul Pop Călin i-a spus că inculpatul Scripcaru George știa de la început că se decontează altceva decât *s-a pus în realitate*, având în vedere că din banii decontați, Pop Călin a achitat materiale publicitare pentru campania electorală din 2012, inculpatul Scripcaru George spunându-i unde anume trebuie să plătească materialele, iar o altă parte din bani i-a dat în numerar candidatului pentru Primăria Șercaia.

S-a mai adăugat că din documentele ridicate de la societățile comerciale implicate, a rezultat că în perioada aprilie-mai 2012 inculpatul Pop Călin a achiziționat tricouri și șepci, în numărul indicat de inculpata Antonie Cristina, prin intermediul căreia el ținea legătura cu inculpatul Scripcaru George.

Tot sub aspectul infracțiunii de luare de mită, parchetul a respins considerentul instanței potrivit căruia nu inculpatul Scripcaru George avea atribuții în legătură cu atribuirea contractului de achiziție publică, ci doar comisia de licitație. S-a contraargumentat că primarul avea atribuția de a semna

contractul, deci a pretins și a acceptat mita în legătură cu această atribuție, fiind invocată jurisprudența din care reiese că infracțiunea menționată poate fi reținută în sarcina funcționarului public care partajează atribuțiile în legătură cu actul solicitat cu alți funcționari.

III. Referitor la infracțiunea de spălare de bani, prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 cu aplicarea art. 35 alin. (1), art. 41 alin. (1) și art. 5 din Codul penal, reținută în sarcina inculpatului Pop Călin, apelantul a precizat în motivele scrise de apel că *achiesează* motivării instanței de fond de achitare.

IV. În fine, parchetul a formulat apel nu doar împotriva sentinței, ci și a încheierii de ședință din 14 octombrie 2019, prin care instanța a respins cererea procurorului de schimbare a încadrării juridice **în** infracțiunea – forma-tip – de abuz în serviciu, prevăzută de art. 297 din Codul penal **din** infracțiunea de tentativă la abuz în serviciu dacă funcționarul a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prevăzută de art. 32 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal, comisă sub forma autoratului de către inculpatele Horga Liliana, Radu Claudia Niculina și Pălănceanu Daniela, iar sub forma instigării, prevăzută de art. 47 din Codul penal de către inculpații Durbacă Alexandrina și Scripcaru George.

Apelantul a solicitat ca instanța de apel să analizeze *încă o dată* cererea de schimbare a încadrării juridice, să o admită și, pe baza materialului probator de la dosar, să pronunțe condamnarea inculpaților.

În argumentație, s-au redat considerentele Deciziei CCR nr. 458/2017, potrivit cărora, în esență, forma tentată a infracțiunii de abuz în serviciu prevăzute de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal se identifică întotdeauna cu forma-tip a infracțiunii de abuz în serviciu, prevăzută de art. 297 alin. (1) din Codul penal.

În speță, argumentează parchetul, fapta există, deoarece inculpații menționați au constituit comisia de disciplină, fără o cercetare disciplinară prealabilă, și au preconstituit acte pentru angajarea răspunderii disciplinare și penale a persoanelor vătămate – Cuțitei Florin, Mosora Liviu și Măierușan Lucianu –, știind că acestea sunt nevinovate, fiind astfel lezate drepturile și interesele acestora.

Pe cale de consecință, s-a solicitat condamnarea inculpatului Scripcaru George și a inculpatei Durbacă Alexandrina pentru instigare la infracțiunea de abuz în serviciu, prevăzută de art. 47 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal, iar a inculpatelor Horga Liliana, Radu Claudia Niculina și Pălănceanu Daniela pentru infracțiunea de abuz în serviciu, prevăzută de art. 297 alin. (1) din Codul penal.

La ultimul termen de judecată din 24 mai 2022 acordat pentru dezbaterea apelurilor declarate, însă reprezentantul parchetului nu a mai susținut criticile aduse soluției de achitare, argumentând în esență că acuzația adusă vizează de fapt nu încălcarea unor atribuții de serviciu prevăzute de lege, ci de către Regulamentul intern al SC Tetkron SRL Brașov, contrar Deciziei CCR nr. 405/2016 care a reconfigurat abuzul în serviciu.

Inculpata Durbacă Alexandrina-Adina și-a retras apelul declarat(vol. 3, dos. apel, f. 25) la termenul de judecată din data de 18 ianuarie 2022.

Inculpatele Bulgărea Lidia și Horga Liliana, prin memoriul depus la dosar au invocat motive comune de apel, criticând doar temeiul achitării pronunțate de către prima instanță.

Au arătat că ar fi fost incident temeiul de achitare prevăzut de art. 16 alin. 1 lit. a din Codul de procedură penală, iar, în subsidiar, cel prevăzut de art. 16 alin. 1 lit. c din Codul de procedură penală, fiindcă cercetarea judecătorească a dovedit că în realitate nu a existat activitatea materială imputată inculpatelor.

Analiza efectuată de către judecător acuzațiilor faptice imputate inculpatelor prin rechizitoriu a demonstrat că procedura de achiziție publică s-a derulat în consens atât cu normele primare, cât și cu cele secundare, norme în vigoare la data desfășurării procedurii.

Varianta subsidiară a achitării ar rezulta din concluzia considerentelor sentinței că faptele nu sunt pe deplin dovedite, dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Separat, inculpata Horga Liliana a invocat că același temei de achitare, prevăzut de art. 16 alin. 1 lit. a din Codul de procedură penală se impunea a fi reținut de către prima instanță pentru infracțiunea de uz de fals, prev. de art. 323 din Codul penal, de care a fost acuzată apelanta, deoarece ea și-a încetat activitatea din cadrul comisiei, fiind în concediu de odihnă între 14. 09- 28. 09. 2011.

Ambele inculpate au mai criticat sentința pe motiv că nu se impunea menținerea măsurilor asigurătorii, dacă prima instanță ar fi reținut temeiurile achitării invocate de către acestea.

Inculpatul Radnoti Attila a criticat sentința doar sub aspectul temeiului soluției de achitare pentru infracțiunea de abuz în serviciu, prev. de art. 297 din Codul penal, deoarece fapta nu există, raportat la considerentele din cuprinsul sentinței penale atacate.

A susținut că înainte de a se constata că o faptă nu este prevăzută de legea penală, trebuie analizat dacă fapta există în materialitatea ei, pe când din sentință rezultă că procedura formală ce se reproșa inculpatului de către acuzare s-a desfășurat în integralitate conform dispozițiilor legale, și nu a fost viciată.

S-a subliniat că situarea inculpatului în cadrul comisie de licitație și în mijlocul procesului de evaluare a ofertei nu ar trebui să creeze o prezumție că acesta a comis o faptă prevăzută de legea penală, din moment ce din sentință reiese că nu se poate reproșa inculpatului nicio activitate frauduloasă.

A concluzionat că de vreme ce s-a dovedit că nicio persoană nu a intervenit în activitatea comisiei, motiv pentru care nu s-a relevat nicio înțelegere frauduloasă între inculpații Radnoti Attila și Scripcaru George, rezultă că nu există vreo acțiune ilicită care să poată fi reproșată inculpatului Radnoti Attila.

Inculpata Mărășescu Isabella Beatrice a criticat netemeinicia temeiului soluțiilor de achitare, arătând că temeiul corect este cel prevăzut de art. 16 alin. 1

lit. a din Codul de procedură penală, deoarece faptele de care a fost acuzată nu există.

Referitor la infracțiunea de abuz în serviciu, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 din Codul penal, pe care ar fi comis-o în calitate de președinte al comisiei de evaluare, a precizat că a fost în concediu în perioada 9-16 septembrie 2011, funcția a fost preluată de către numita Godri Anna Maria, prin urmare apelanta nu a comis vreo infracțiune în această calitate.

A adăugat că în etapele premergătoare a respectat legislația achizițiilor publice, iar după atribuirea contractului și-a respectat atribuțiile în legătură cu semnarea contractului și asigurarea publicității câștigătorului, trimițând la SEAP anunțul de atribuire.

În cuprinsul motivelor de apel inculpata a detaliat pe larg respectarea fiecărei atribuții de serviciu, punctând fiecare dispoziție legală incidentă în activitatea comisiei de evaluare din care a făcut parte.

Referitor la infracțiunea de uz de fals, prev. de art. 323 din Codul penal a precizat că nu a avut cunoștință despre depunerea vreunui document fals, deci nu a făcut uz de acesta, fiind în concediu legal de odihnă.

A specificat că actul fals, respectiv raportul cu nr. 69925/28.09.2011 a fost depus la Registratura Primăriei Brașov și a fost ridicat de numita Godri Anna Maria sub semnătură.

Inculpata a concluzionat că ansamblul probator nu susține dincolo de orice îndoială rezonabilă că ea ar fi comis faptele cu intenție directă, deci se impune achitarea sa în baza art. 16 alin. 1 lit. a din Codul de procedură penală pentru ambele infracțiuni.

Inculpata Pălănceanu Daniela a criticat sentința pe motiv că se impunea achitarea sa în temeiul art. 16 alin. 1 lit. a din Codul de procedură penală, fiindcă parchetul a realizat o confuzie între efectuarea actelor de cercetare disciplinară și sesizarea comisiei de disciplină; în realitate, Consiliul de administrație al SC Tetkron SA, din care făcea parte alături de alți patru membrii, doar a sesizat comisia de disciplină în vederea verificării aspectelor sesizate Consiliului.

Apelanta a concluzionat că nu corespunde realității că ea ar fi efectuat acte de cercetare disciplinară, deci se impune menținerea achitării pronunțate de către prima instanță, *soluția instanței putând suscita discuții doar sub aspectul temeiului achitării* (fără însă a face alte precizări).

Inculpații Scripcaru George și Antonie Cristina Iuliana au invocat motive comune de apel prin memoriul depus la dosar, criticând exclusiv temeiul achitării pentru infracțiunea de luare de mită, prev. de art. 289 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, și respectiv complicitate la infracțiunea de luare de mită, prev. de art. 48 alin. 1 Cod penal rap. la art. 289 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000.

Au argumentat că era incident temeiul de achitare prevăzut de art. 16 alin. 1 lit. a din Codul de procedură penală, fiindcă nu există fapta prevăzută de legea penală, din moment ce nu există nici vreo înțelegere între inculpatul apelant și inculpatul Pop Călin Silviu pentru atribuirea contractului de achiziție de lucrări,

nici vreo atribuție de serviciu a primului inculpat, în legătură cu care să pretindă sau să primească pretinsa mită.

Inculpatul Pop Călin Silviu în declarația de apel a solicitat ridicarea măsurii asigurătorii și pronunțarea unei soluții de achitare pentru infracțiunea uz de fals, în locul soluției încetării procesului penal, afirmând că nu s-a dovedit că el a depus raportul falsificat.

Examinând sentința atacată din perspectiva motivelor de apel invocate, precum și sub toate aspectele de fapt și de drept, conform art. 417 alin. 2 din Codul de procedură penală, Înalta Curte constată următoarele:

În cursul judecării căii de atac, inculpata Vulpescu Mihaela a decedat la data de 5 ianuarie 2022.

Ca atare, în temeiul art. 420 alin. 11 rap. la art. 396 alin. 6 rap. la art. 16 alin. 1 lit. f din Codul de procedură penală, ***Înalta Curte*** va înceta procesul penal față de inculpata decedată.

Conform art. 420 alin. 11 rap. la art. 397 alin. 5 din Codul de procedură penală rap. la art. 25 alin. 5 din Codul de procedură penală, în caz de încetare a procesului penal în baza art. 16 alin. 1 lit. f din Codul de procedură penală instanța va lăsa nesoluționată acțiunea civilă.

În consecință, instanța va lăsa nesoluționată acțiunea civilă exercitată împotriva inculpatei Vulpescu Mihaela.

Inculpatul Pop Călin Silviu execută o pedeapsă în Italia însă a solicitat prin videoconferință judecarea cauzei în lipsa sa, arătând că nu dorește să dea declarație în apel(vol. 3, f. 50).

La termenul de judecată din 15 februarie 2022, instanța de apel a admis cererea în probațiune formulată de parchet de reaudiere a persoanei vătămate Cuțitei Nicolae Florinel, precum și a martorilor Paraschiv George Mircea, Frățilă Simona Mihaela și Popa Ștefan, teza probatorie constând în dovedirea presupuselor legături și înțelegeri ilicite dintre inculpații Scripcaru George, David Mihai Ciprian și Pop Călin Silviu și a împrejurărilor în care au luat naștere rezoluțiile lor infracționale.

S-a admis cererea în probațiune formulată de parchet de reaudiere a persoanei vătămate Măierușanu Lucian și a martorului Moraru Ghiorghe, în dovedirea faptului că aceștia au supravegheat lucrările efectuate de către societatea aparținând inculpatului Pop Călin Silviu.

S-a încuviințat solicitarea parchetului de reaudiere a martorului Opreafenea Ioan, cu teza probatorie referitoare la pretinsa achiziție de materiale publicitare din vara anului 2012 și la foloasele bănești care ar fi fost date inculpatului Scripcaru George; s-a admis solicitarea parchetului de reaudiere a martorului Braga Horațiu Florentin, tezele probatorii referindu-se la modul și împrejurările în care au fost achiziționate materialele publicitare electorale și la implicarea inculpatei Antonie Cristina Iuliana în campania electorală a inculpatului Scripcaru George.

În fine, s-a admis cererea în probațiune formulată de inculpații Scripcaru George și Pop Călin Silviu de reaudiere a martorei Moisă Elena, teza probatorie

privind momentul predării amplasamentului și a începerii lucrărilor de către SC Agregate SRL.

Persoana vătămată Cuției Nicolae Florinel, audiată la termenul din 15 martie, a declarat că din discuțiile purtate cu inculpatul Pop Călin știe că acesta a venit la Brașov susținut de inculpatul David Mihai însă persoana vătămată a admis că personal nu îl cunoaște pe David Mihai, despre care știa doar că este consilier local, fără a ști dacă și în ce relații se afla acesta cu inculpatul Scripcaru George.

Persoana vătămată a mai susținut că în luna august ultimul i-a spus despre lucrare și că este posibil ca aceasta să fie executată de inculpatul Pop Călin, fără ca la această discuție să fie prezent inculpatul David Mihai.

Martorul Pop Ștefan a declarat că a colaborat cu firma inculpatului Pop Călin și a întocmit oferta financiară; în concret, în baza proiectului de lucrări a introdus datele tehnice în programul de calculator de deviz, iar acesta a generat în mod automat oferta.

A arătat că nu își amintește să fi intervenit inculpatul Pop Călin în sensul modificării ofertei de preț și a inserării unor sume nereale, reiterând că din norma de deviz a luat toate datele necesare cu privire la cantitatea de materiale.

A precizat că oferta a fost depusă la Primărie de către contabilă inculpatului menționat.

Martorul Paraschiv George Mircea, propus de parchet, a declarat că nu cunoaște nimic despre contractul din 2011.

Martorul Opreafenea Ion, audiat la termenul din 12 aprilie 2022, a declarat că inculpatul Pop Călin i-a spus că a dat în campania electorală din anul 2012 aproximativ 2000 de pachete pentru Partidul Democrat și a afirmat că a dat suma de 100.000 de euro numitei Antonie Cristina, însă nu i-a spus cu ce titlu sau de ce a dat această sumă; martorul a precizat că inculpatul nu a afirmat că banii ar fi fost ceruți de inculpatul Scripcaru George, după cum nici nu i-a spus care a fost motivul pentru care a dat cele 2000 de pachete pentru Partidul Democrat.

Martora Frățilă Simona nu și-a amintit nimic despre derularea contractului, de acesta ocupându-se persoana vătămată Cuției Nicolae; martora a precizat însă că își menține declarațiile anterioare.

Persoana vătămată Măierușanu Lucian Constantin a declarat că personal a luat la cunoștință de începerea lucrărilor în perioada octombrie - noiembrie 2011 și că a fost desemnat din partea Tetkron în calitate de diriginte de șantier strict pe partea de construcții, iar pe partea de instalații termice-conducte, era desemnat Moraru Ghiorghe, tot din partea Tetkron, însă ultimul nu a semnat nicio situație de lucrări.

A menționat că nu au fost întocmite devize și nici nu i s-a solicitat decontarea unor lucrări care să nu fi fost executate în realitate.

A mai declarat că în urma procedurii disciplinare derulată împotriva lui, nu a avut de suferit în vreun fel.

Martora Moisă Elena, audiată la termenul din 10 mai 2022, a declarat că a participat la predarea amplasamentului din partea Primăriei, imediat după semnarea contractului; și-a adus aminte că era luna octombrie, deoarece *se făcuse zarvă*, fiindcă imediat se apropia iarna, iar lucrarea presupunea săpături; a precizat că la predare au participat mai multe persoane de la Tetkron, ce urmau să supravegheze lucrarea.

A susținut că situațiile de lucrări i le aduceau două persoane de la Tetkron, apoi le dădea inculpatei Bulgărea Lidia care le verifica, martora întocmea angajamentele și ordonanțările de plată după ce primea situațiile de lucrări verificate de inculpata Bulgărea Lidia, cu ștampilele diriginților de șantier.

În fine, martora a menționat că în cadrul Compartimentului de Investiții, întocmea referate și note justificative referitoare la procedura achiziției, dar nu știe cine a decis să se facă achiziția prin cerere de ofertă.

Martorul Moraru Ghiorghe, audiat în 10 mai 2022, a arătat că la solicitarea directorului general Cuțitei Nicolae, a fost însărcinat să supravegheze partea de lucrare subterană, nu și cea de conductă aeriană, iar lucrarea a început în cursul lunii octombrie.

A precizat că aproximativ cu o lună, înainte de începerea lucrărilor a fost împreună cu șeful de serviciu, Mosora Liviu, să vizualizeze traseul conductei pentru a vedea dacă poate fi executată lucrarea, că atunci nu se lucra pe teren și că la acel moment nu se știa cine va executa lucrarea.

Martorul a supravegheat în concret dacă au fost respectate normativele în vigoare pentru lucrare, respectiv dacă săpătura a fost făcută la adâncimea necesară, dacă a fost așezat patul de nisip pentru conductă și s-au montat lirele de dilatare și dacă s-a respectat dimensiunea lreilor de dilatare raportat la adâncime și la secțiunea conductei.

Referitor la devize, a declarat că în trei rânduri i s-au adus ca să le semneze, însă lucrările din deviz nu erau executate.

Cu titlu exemplificativ, a menționat lipsa panglicii de semnalizare, lipsa a două *vane de 500*, precum și lipsa pretensionării, care, de fapt, nu era necesară, având în vedere că lucrarea era prevăzută și că s-au montat lire de dilatare.

A relatat că situațiile de lucrări erau întocmite de către executant. În fine, în apel s-a omis ca inutilă reaudierea martorului Braga Horațiu Florentin raportat la probele deja administrate.

Înalta Curte, cu titlu preliminar, reține că declarațiile martorilor audiați în apel la solicitarea parchetului prezintă relevanță nu doar din perspectiva verificării motivelor de apel invocate de către parchet, ci și din perspectiva susținerii apelanților inculpați că faptele imputate nu există, ceea ce ar întemeia solicitarea de schimbare a temeiului achitării pronunțate de către instanța de fond.

I. În prima parte a motivelor de apel, parchetul a criticat argumentele primei instanțe, purtând asupra absenței indicării dispozițiilor legale considerate de către acuzare ca fiind încălcate de către inculpați prin comiterea infracțiunii de abuz în serviciu, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art.

297 din Codul penal, în legătură cu atribuirea contractului de lucrări încheiat de Primăria Braşov cu SC ASP Agregate SRL şi derularea achiziţiei publice „interconexiune reţea de transport apă fierbinte, zona Nord – obiectiv 1”.

Prioritar, apelantul a criticat soluţiile de achitare pronunţate de către prima instanţă, solicitând ca instanţa de apel să desfiinţeze sentinţa sub acest aspect şi să pronunţe în rejudecare o soluţie de condamnare, condamnare pentru care a invocat argumente separate, inclusiv în sensul individualizării pedepselor.

În mod evident, motivele de apel invocate de către parchet în sensul condamnării se impun a fi analizate dacă şi în măsura în care instanţa de apel va constata caracterul nefondat al soluţiei de achitare pronunţate.

Cu titlu prioritar, parchetul a argumentat că în mod nefondat prima instanţă a considerat că în actul de acuzare nu au fost indicate prevederile legale încălcate de către inculpaţi, deoarece la termenul din 14 septembrie 2016, în procedura de cameră preliminară în faza contestaţiei, parchetul a depus *precizări în respectarea Deciziei CCR nr. 405/2016*, indicând punctual dispoziţiile legale încălcate de către inculpaţi, motiv pentru care, susţine parchetul, normele indicate fac *corp comun cu rechizitoriul încă din procedura de cameră preliminară, de când se consideră sesizată instanţa în sens larg*.

Analiza temeiniciei acestui motiv de apel implică verificarea afirmaţiei implicite, conform căreia în actul de sesizare a instanţei au fost indicate o parte din prevederile legale încălcate de către inculpaţi, deci precizările ulterioare reprezintă doar o simplă completare a acestora.

Înalta Curte, trecând la verificarea actului de sesizare, constată însă că acesta nu indică prevederile legale încălcate de către inculpaţi, ci doar numărul actului normativ, deci argumentul parchetului este nefondat.

Astfel, prin rechizitoriu, referitor la prima acuzaţie adusă privind atribuirea contractului şi derularea achiziţiei publice „interconexiune reţea de transport apă fierbinte, zona Nord – obiectiv 1”:

-1. Inculpatul **David Mihai Ciprian** a fost acuzat că în cursul anului 2011, având cunoştinţă de faptul că Primăria Braşov urmează să realizeze investiţii pentru modernizarea reţelei de termoficare, în considerarea relaţiei apropiate pe care o avea atât cu inculpatul Pop Călin Silviu (rudă cu partenera sa de viaţă, Costan Simina Mariana), cât şi cu inculpatul Scripcaru George (parteneri politici), l-a determinat pe acesta din urmă să atribuie cu nerespectarea prevederilor legale (**OUG 34/2006**) lucrarea „interconexiune reţea de transport apă fierbinte, zona Nord” – Obiectiv 1, în valoare de 6.136.171,18 lei, firmei inculpatului Pop Călin Silviu, SC ASP AGREGATE SRL, cunoscând că aceasta nu avea experienţă în domeniu, personal calificat şi nici dotările necesare, ulterior fiind încheiat contractul 485/03.10.2011 pe parcursul căruia s-a decontat nelegal suma de 1.914.926,15 lei, sumă cu care a fost prejudiciat bugetul UAT Municipiul Braşov şi care reprezintă totodată folos necuvenit pentru SC ASP AGREGATE SRL.

S-a susţinut că fapta descrisă întruneşte elementele constitutive ale infracţiunii de **instigare** la abuz în serviciu dacă funcţionarul public a obţinut

pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit prev. de art. 47 Cod penal raportat la art. 13² din Legea 78/2000 raportat la art. 297 alin.1 Cod penal și art. 5 Cod penal.

-2. Inculpatul **Scripcaru George** a fost acuzat că în calitate de primar al municipiului Brașov, în baza unei rezoluții infracționale unice, în perioada 2011-2012, prin îndeplinirea necorespunzătoare a atribuțiilor de serviciu stabilite prin **Legea 215/2001**, pentru a obține foloase necuvenite pentru sine (sume de bani necesare în campania electorală pentru alegerile locale din anul 2012) și pentru inculpatul Pop Călin Silviu (venituri din activitatea societății acestuia), a încălcat și a determinat funcționari publici din cadrul Primăriei municipiului Brașov să încalce prevederile **OUG 34/2006 și ale HG 925/2006** cu ocazia derulării achiziției publice „interconexiune rețea de transport apă fierbinte, zona Nord – obiectiv 1”.

În concret, i s-a reproșat că în urma înțelegerii cu inculpații Pop Călin Silviu și David Mihai Ciprian, a încredințat firmei primului, SC ASP AGREGATE SRL Făgăraș, executarea lucrărilor înainte de derularea unei proceduri legale de atribuire (ordin de începere a lucrărilor din 01.09.2011); pentru a da aparență de legalitate și pentru a putea justifica decontarea și plata lucrărilor, a inițiat, coordonat și manipulat o procedură formală de achiziții publice, în cadrul căreia membrii comisiei de selecție a ofertelor au declarat în mod nelegal câștigătoare firma ASP AGREGATE SRL, deși aceasta nu îndeplinea condițiile pentru a efectua lucrări de termoficare (lipsă personal specializat și utilaje, lipsă experiență în domeniu), iar apoi a aprobat raportul final al procedurii și a semnat contractul de lucrări nr. 485 din 03.10.2011; pe parcursul derulării contractului, urmare a înțelegerii prealabile cu inculpatul Pop Călin Silviu, a aprobat decontarea sumelor pretinse de firma acestuia pentru lucrări neexecutate, nejustificate sau supraevaluate, cu consecința prejudicierii bugetului UAT Municipiul Brașov cu suma de 1.914.926,15 lei, care reprezintă totodată folos necuvenit pentru SC ASP Agregate SRL.

S-a concluzionat prin actul de sesizare că fapta menționată întrunește elementele constitutive al infracțiunii continuate **de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal și art. 5 Cod penal.**

-3. În strânsă legătură cu fapta inculpatului Scripcaru George, inculpatul **Pop Călin** a fost acuzat că în calitate de administrator al SC ASP AGREGATE SRL Făgăraș, în baza unei rezoluții infracționale unice, în perioada 2011-2012, pentru a obține foloase necuvenite pentru sine (venituri din activitatea societății) și pentru inculpatul Scripcaru George (sume de bani necesare în campania electorală pentru alegerile locale din anul 2012), a ajutat funcționarii publici din cadrul Primăriei Municipiului Brașov să încalce prevederile **OUG 34/2006 și ale HG 925/2006** cu ocazia derulării achiziției publice „interconexiune rețea de transport apă fierbinte, zona Nord – obiectiv 1”.

În concret, i s-a reproșat că în urma înțelegerii cu inculpații Scripcaru George și David Mihai Ciprian, firmei sale, SC ASP AGREGATE SRL Făgăraș, i s-a încredințat executarea lucrărilor înainte de derularea unei proceduri legale de atribuire (ordin de începere a lucrărilor din 01.09.2011); pentru a da aparență de legalitate și pentru a beneficia de plata lucrărilor, a ajutat funcționarii din cadrul Primăriei Brașov, membrii ai comisiei de selecție a ofertelor, prin depunerea documentelor solicitate, să declare în mod nelegal câștigătoare firma sa, deși aceasta nu îndeplinea condițiile pentru a efectua lucrări de termoficare (lipsă personal specializat și utilaje, lipsă experiență în domeniu), iar apoi a semnat contractul de lucrări nr. 485 din 03.10.2011; pe parcursul derulării contractului, urmare a înțelegerii prealabile cu inculpatul Scripcaru George, a depus documente (situații de lucrări, facturi, centralizatoare lunare) care nu reflectau situația reală a lucrărilor efectuate și a cheltuielilor suportate, obținând astfel decontarea sumelor pretinse de firma sa pentru lucrări neexecutate, nejustificate sau supraevaluate, cu consecința prejudicierii bugetului UAT Municipiul Brașov cu suma de 1.914.926,15 lei, care reprezintă totodată folos necuvenit pentru SC ASP Agregate SRL

S-a concluzionat că fapta sa întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de **complicitate** la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prev. de art. 48 Cod penal rap. la art. 13² din Legea 78/2000 rap. la art. 297 alin.1 Cod penal cu aplicarea art. 41 alin. 1 Cod penal, 35 alin. 1 Cod penal și art. 5 Cod penal.

-4. Inculpații Mărășescu Isabella Beatrice-președinte al comisiei de evaluare împreună cu inculpații **Radnoti Attila, Bulgărea Lidia și Horga Liliana** - toți membri ai comisiei de evaluare pentru atribuirea contractului de lucrări având ca obiect "Interconexiune rețea de transport apă fierbinte, zona Nord Brașov"-, cunoscând faptul că SC ASP AGREGATE SRL, administrată de inculpatul Pop Călin Silviu, efectuează deja lucrările, la cererea inculpatului Scripcaru George, împreună și-au exercitat defectuos atribuțiile de serviciu, desfășurând o procedură formală, cu încălcarea prevederilor **OUG 34/2006 și HG 925/2006**.

În concret, inculpații nu ar fi analizat în realitate oferta depusă de societatea menționată, în corelație cu fișa de date a achiziției și caietul de sarcini, atribuind acestei societăți lucrarea deși oferta era neconformă (societatea nu avea experiență în lucrări de termoficare, avea datorii la bugetul de stat, nu avea personal calificat și utilaje, oferta financiară și tehnică cuprindea date diferite față de cele din fișa de date a achiziției), iar ulterior s-a încheiat contractul de lucrări nr. 485 din 03.10.2011 în baza căruia s-au decontat nelegal sume de bani potrivit devizului ofertă, cu consecința prejudicierii bugetului UAT municipiul Brașov cu suma de 1.914.926,15 lei, care reprezintă totodată folos necuvenit pentru SC ASP Agregate SRL;

S-a arătat în actul de sesizare că fapta întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de **abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prev. de art. 13² din Legea 78/2000 raportat la art. 297 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 5 Cod penal**.

-5. Separat, inculpatei **Bulgărea Lidia** i s-a reproșat că, în calitate de șef Serviciu Investiții – Compartiment implementare și derulare proiecte, exercitându-și defectuos atribuțiile de serviciu menționate în fișa postului și în **Legea 273/2006**, pe parcursul derulării contractului de lucrări nr. 485 din 03.10.2011 încheiat de Primăria Brașov cu SC ASP AGREGATE SRL, nu a efectuat verificările la care era obligată; deși cunoștea că se solicită decontarea unor lucrări neexecutate, nejustificate sau supraevaluate, a confirmat pentru plată, prin redarea formulei „bun de plată”, facturile emise de societate, respectiv factura 1423 din 21.10.2011, factura 1489 din 28.11.2011, factura 1537 din 19.12.2011, factura 1589 din 08.02.2012 și factura 1655 din 12.04.2015, cu consecința prejudicierii bugetului UAT Municipiul Brașov cu suma de 1.914.926,15 lei, care reprezintă totodată folos necuvenit pentru SC ASP Agregate SRL.

S-a învederat că fapta inculpatei întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni distincte de cea comisă alături de membrii comisiei de evaluare, respectiv, o infracțiune de **abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prev. de 13² din Legea 78/2000 raportat la art. 297 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal și art. 5 Cod penal.**

Trecând prioritar la analiza acestei critici, *Înalta Curte* observă că, sub aspectul acuzației referitoare la atribuirea contractului de lucrări încheiat de Primăria Brașov cu SC ASP Agregate SRL și derularea achiziției publice „interconexiune rețea de transport apă fierbinte, zona Nord – obiectiv 1”, prima instanță a fost sesizată cu săvârșirea de către inculpați a infracțiunii de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 Cod penal.

În acest sens, art. 13² prevede că: *În cazul infracțiunilor de abuz în serviciu sau de uzurpare a funcției, dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime.*

Infracțiunea prevăzută de dispozițiile art. 13² din Legea nr.78/2000 reprezintă, astfel cum prevede și titlul secțiunii din care face parte, o infracțiune asimilată celor de corupție, prin modul în care a fost incriminată constituind o formă specială a infracțiunii de abuz în serviciu, care are o variantă-tip prevăzută de dispozițiile art.297 din Codul penal.

În Decizia nr. 458/2017, publicată în Monitorul Oficial nr. 890 din 13.11.2017, Curtea Constituțională a surprins relevanța indicării atribuțiilor de serviciu în cazul infracțiunii prevăzute de art. 13², reținând (pct.25) că *analiza existenței* elementelor infracțiunii prevăzute de art.13² din Legea nr.78/2000 trebuie să pornească de la dispozițiile referitoare la infracțiunea de abuz în serviciu, deci elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.13² din Legea nr.78/2000 sunt cele prevăzute de art.297 alin.(1) din Codul penal, la care se adaugă condiția obținerii pentru sine ori pentru altul a unui folos necuvenit.

Curtea Constituțională a statuat că urmarea ce se impune, *din economia modului de reglementare a dispozițiilor art.13² din Legea nr.78/2000, este aceea că pentru a deveni aplicabile aceste dispoziții este necesar să se constate mai întâi că faptele săvârșite întrunesc toate elementele de structură ale conținutului variantei-tip descrise de art.297 din Codul penal (pct.31), deci doar după constatarea existenței infracțiunii de abuz în serviciu în varianta-tip se poate trece la analiza îndeplinirii condiției speciale referitoare la urmarea imediată a acestei fapte, respectiv condiția ca subiectul activ al infracțiunii să fi obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit (pct. 32).*

Sintetizând acuzațiile din prisma motivului de apel supus spre analiză, cel al atribuțiilor de serviciu prevăzute de lege încălcate, se observă că:

- inculpatul **David Mihai Ciprian** a fost acuzat că l-a instigat pe inculpatul Scripcaru George să atribuie cu ***nerespectarea prevederilor legale (OUG 34/2006)*** lucrarea „interconexiune rețea de transport apă fierbinte, zona Nord” – Obiectiv 1, firmei inculpatului Pop Călin Silviu, SC ASP AGREGATE SRL;

- inculpatul **Scripcaru George** a fost acuzat că ***prin îndeplinirea necorespunzătoare a atribuțiilor de serviciu stabilite prin Legea 215/2001***, a încălcat și a determinat funcționari publici din cadrul Primăriei municipiului Brașov ***să încalce prevederile OUG 34/2006 și ale HG 925/2006*** cu ocazia derulării achiziției publice „interconexiune rețea de transport apă fierbinte, zona Nord – obiectiv 1”.

- inculpații din comisia de evaluare au fost acuzați că și-au exercitat defectuos atribuțiile de serviciu, desfășurând o procedură formală, ***cu încălcarea prevederilor OUG 34/2006 și HG 925/2006;***

- suplimentar, inculpatei Bulgărea Lidia i s-a reproșat că, în calitate de șef Serviciu Investiții – Compartiment implementare și derulare proiecte, din cadrul Primăriei Brașov și-a exercitat defectuos atribuțiile de serviciu menționate în fișa postului și în ***Legea 273/2006***, pe parcursul derulării contractului de lucrări nr. 485 din 03.10.2011 încheiat de Primăria Brașov cu SC ASP AGREGATE SRL, pentru că nu a efectuat verificările la care era obligată.

Din prezentarea detaliată, dar și din cea sintetică a acuzațiilor menționate, Înalta Curte constată că actul de sesizare a primei instanței nu specifică nici atribuțiile de serviciu și nici, minimal, unde în OUG nr. 34/2006, în Legea nr. 215/2001 ori în Legea nr. 273/2006 este sediul legal al atribuției încălcate de către fiecare inculpat în parte, pentru a putea fi identificată prevederea legală încălcată, chiar în lipsa menționării *expresis verbis* în rechizitoriul ce se rezumă doar să afirme încălcarea actelor normative menționate.

Ca atare, într-o primă concluzie ce se impune cu puterea evidenței, actul de sesizare a instanței nu indică în cuprinsul acuzațiilor aduse inculpaților nici actul de serviciu efectuat cu încălcarea legii, nici atribuția de serviciu pretins îndeplinită cu încălcarea legii.

Aceasta, deși chiar și anterior reconfigurării conținutului normativ al infracțiunii de abuz în serviciu, prev. de art. 297 alin. 1 din Codul penal prin Decizia CCR nr. 405/2016 (în continuare fiind denumită *Decizia*) – în sensul că

prin îndeplinirea în mod defectuos a actului de serviciu se înțelege îndeplinirea acestuia cu încălcarea legii - de *esență* acestei infracțiuni era și este indicarea atribuției de serviciu încălcate, precum și indicarea actului de serviciu prin care a fost încălcată atribuția.

După cum s-a arătat în doctrină, latura obiectivă a infracțiunii de serviciu, prev. de art. 297 alin. 1 din Codul penal cuprinde *elementul material*, o *cerință esențială*, *urmarea socialmente periculoasă* și *legătura de cauzalitate* dintre aceasta și elementul material.

Elementul material constă în neîndeplinirea sau îndeplinirea unui act de serviciu în mod defectuos, cu încălcarea legii.

Pentru existența elementului material este necesară și o *cerință esențială*, ce rezidă în aceea ca actul să fie îndeplinit în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Într-o a doua concluzie, în prezent, ca urmare a reconfigurării prin *Decizia CCR nr. 405/2016* a elementului material al laturii obiective din conținutul constitutiv al infracțiunii de abuz în serviciu este necesară indicarea normei legale încălcate prin îndeplinirea actului de serviciu, deci implicit indicarea atribuției de serviciu legale încălcate, pentru că nu încălcarea oricărei norme legale atrage realizarea elementului material, ci doar încălcarea normei legale ce corespunde unei atribuții de serviciu a inculpatului.

De altfel, *cerința esențială* reprezintă reflectarea în latura obiectivă din conținutul normativ al infracțiunii în discuție, a situației premisă necesară pentru existența infracțiunii.

După cum s-a arătat în doctrină (V.Dongoroz ș.a., Explicații teoretice ale Codului penal român. Partea specială, vol. 4, pag. 81, Ed. Academiei RSR, București, 1972) *situația premisă în structura infracțiunii de abuz constă în prealabila existență a unui serviciu(...) având competența de a efectua acte de felul aceluia care ocazionează săvârșirea abuzului*, respectiv comiterea faptei în contextul existenței și derulării unei activități de serviciu, fiindcă discutăm despre o infracțiune de serviciu.

La acestea se mai adaugă în mod obligatoriu legătura de cauzalitate dintre elementul material și urmarea socialmente periculoasă, constând în cauzarea unei pagube ori vătămări a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau juridice, în speță, prin rechizitoriu fiind afirmată prejudicierea bugetului UAT municipiul Brașov cu suma de 1.914.926,15 lei.

Înalta Curte amintește că, raportat strict la conținutul juridic al infracțiunii de abuz în serviciu, lipsa oricăruia dintre elementele enumerate ale conținutului constitutiv al faptei înseamnă că fapta nu constituie infracțiune, iar lipsa situației premisă atrage inexistența faptei.

O altă consecință a lipsei unui singur element constitutiv constă în aceea că face redundantă analiza existenței celorlalte elemente, ceea ce în apel atrage consecința particulară a inutilității analizării celorlalte motive de apel ale parchetului.

Prin urmare, concluzionând final, cum acuzației aduse inculpaților prin actul de sesizare îi lipsește *cerința esențială* a indicării atribuției de serviciu încălcate și a conținutului normei legale care o prevede, rezultă că acuzația, încă

din momentul formulării, se referă la o faptă ce nu întrunește *ab initio* elementele constitutive ale infracțiunii reclamate, deci se referă la o faptă care nu este prevăzută de legea penală.

Aceasta deoarece, potrivit art. 15 din Codul penal, *infracțiune* este doar *fapta prevăzută de legea penală*, săvârșită cu vinovăție, nejustificată și imputabilă persoanei care a săvârșit-o.

Ca atare, este corectă constatarea judecătorului fondului, că nu s-au indicat concret atribuțiile prevăzute de lege încălcate în cazul fiecărei fapte, acestea fiind indicate doar generic.

Pe cale de consecință, *Înalta Curte* concluzionează că acestea sunt considerentele *principale* pentru care este fondată soluția primei instanțe de achitare în temeiul art. 16 alin. 1 lit. b teza I din Codul de procedură penală a inculpaților **Mărășescu Isabella Beatrice**-președinte al comisiei de evaluare și a inculpaților membri în comisia de evaluare **Radnoti Attila, Horga Liliana** și **Bulgărea Lidia**, precum și a inculpatului **Scripcaru George**, pentru infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) cu aplicarea art. 35 alin. (1) și art. 5 din Codul penal, a inculpatului **Pop Călin**, pentru **complicitate** la infracțiunea menționată, iar a inculpatei **Bulgărea Lidia** inclusiv pentru infracțiunea separată de abuz în serviciu, prev. de art. 13² din Legea 78/2000 raportat la art. 297 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 5 Cod penal, reproșată acesteia în calitate de șef Serviciu Investiții – Compartiment implementare și derulare proiecte.

Considerentele *subsidiare*, ce vin să întărească considerentele principale, derivă din aceea că presupuziția parchetului conform căreia atribuția de serviciu este facil identificabilă prin simpla trimitere la actul ce conține atribuția de serviciu ignoră realitatea normativă. Doar *Ordonanța de urgență nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii*, în vigoare de la 30 iunie 2006 până la 25 mai 2016, cuprindea la data faptelor nu mai puțin de 307 articole, cuprinzând de la început până la sfârșit norme referitoare la atribuțiilor autorității contractante, din care făceau parte inculpații.

În interiorul intervalului de timp în care s-a desfășurat și procesul penal, Ordonanța menționată a fost înlocuită parțial prin *Lege nr. 99/2016 privind achizițiile sectoriale*, prin *Lege nr. 100/2016 privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii* și prin *Lege nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor*.

În final, a fost abrogată și înlocuită prin *Lege nr. 98/2016 privind achizițiile publice*.

Legea nr. 215/2001 a administrației publice locale, a fost în vigoare de la 23 mai 2001 până la 26 septembrie 2020, fiind înlocuită parțial și abrogată prin Codul administrativ din 2019.

În forma în vigoare la data faptelor, art. 63 alin. 1 stabilea cinci categorii principale de atribuții ale primarului, iar textele următoare detaliază în parte fiecare categorie în parte.

Ca atare, nici atribuțiile din Legea nr. 215/2015 afirmate în actul de sesizare ca fiind încălcate de către inculpatul Scripcaru George nu sunt identificabile prin simpla indicare a actului normativ.

De altfel, omisiunea procurorului de stabilire în concret în rechizitoriu a atribuțiilor de serviciu încălcate sau exercitate defectuos de către persoanele acuzate a condus la inaptitudinea ulterioară a parchetului de a indica atribuțiilor legale pretins încălcate.

După cum se observă, în motivele de apel parchetul se prevalează de depunerea la data de 14 septembrie 2016 în debaterile din contestația exercitată în procedura de cameră preliminară, a unui script intitulat *precizări* în care sunt doar enumerate, fără a fi redate textele de lege încălcate de către inculpați, la care în apel s-au mai adăugat altele, dar nici în *precizări*, nici în motivele de apel nu sunt indicate atribuțiile concrete de serviciu pretins nesocotite de către inculpați.

Atribuțiile legale indicate ulterior de către parchet sunt inclusiv cele din *alte* acte normative decât cele arătate în rechizitoriu.

Parchetul a menționat, referitor la inculpații din comisia de evaluare, că aceștia și-au îndeplinit în mod defectuos atribuțiile de serviciu din fișa postului(însă nici în rechizitoriu, nici în *precizări* nu sunt menționate atribuțiile din fișa postului....) , stabilite prin raportare la următoarele prevederile legale:

- art. 44 alin. (1) lit. e) din *Legea nr. 51/2006* a serviciilor comunitare de utilități publice;

- art. 2 alin. 92) lit. d) și f) din OUG nr. 34/2006, aprobată prin Legea nr. 337/2006, vizând principiile transparenței și eficienței în utilizarea fondurilor publice, art. 17 din același act normativ, vizând obligația autorității contractante de a respecta principiile prevăzute de art. 2 alin. (2) raportate la art. 97 din HG 925/2006 pentru aprobarea normelor de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractelor de achiziție publică din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006;

- art. 20 alin. (1) și (2) raportat la art. 124 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, art. 72 alin. (2) lit. b), f), g), h), art. 78, art. 81, art. 82 din HG nr. 925/2006 raportat la art. 36 din HG nr. 925/2006;

- art. 176 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006;

- art. 1, art. 2 alin. (1), (2), (3) lit. e), art. 3, art. 43 alin. (1) din *Legea nr. 188/1999* privind Statutul funcționarilor publici.

Inculpatul Scripcaru George a fost acuzat inițial că fi încălcat Legea nr. 215/2001 însă *ulterior* s-a precizat că, de fapt, a încălcat:

- art. 61 alin. (2) și art. 63 alin. (1) lit. c) și alin. (4) lit. a) din Legea nr. 215/2001, referitoare la exercitarea funcției de ordonator principal de credite;

- cele referitoare la cheltuirea banilor publici în condiții de eficiență, conform art. 21 alin. (2) și art. 23 alin. (1) din *Legea nr. 273/2006*;

- cele referitoare la patrimoniul public, conform dispozițiilor art. 3, 4,5 alin. (1) din *O.G. 119/1999*;

- art. 44 alin. (1) lit. e) din *Legea nr. 51/2006* vizând finanțarea și realizarea investițiilor aferente sistemelor de utilități publice;

- art. 2 alin. (2) lit. d) și f) din OUG nr. 34/2006, aprobată prin *Legea nr. 337/2006*, vizând principiile transparenței și eficienței în utilizarea fondurilor publice;

- art. 20 alin. (1) și (2) raportat la art. 124 lit. c) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006*, vizând procedura de selecție a ofertelor, art. 72 alin. (2) lit. b), f), g), h), art. 78, art. 81, art. 82 din *HG nr. 925/2006* raportat la art. 36 din *HG nr. 925/2006* și art. 176 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006* vizând criteriile de calificare și selecție a ofertanților;

- art. 1, art. 2 alin. (1), (2), (3) lit. e), art. 3, art. 43 din *Legea nr. 188/1999* vizând modul de îndeplinire a atribuțiilor de serviciu ce derivă din funcția deținută.

Pentru a da o aparență de legalitate neindicării în rechizitoriu, apoi schimbării actelor normative încălcate de către inculpați, aspect pe care în mod fondat prima instanță l-a cenzurat, în apel parchetul a invocat că, de fapt, la termenul din 14 septembrie 2016, în procedura de cameră preliminară în faza contestației, parchetul a depus *precizări în respectarea Deciziei CCR nr. 405/2016*, indicând punctual dispozițiile legale încălcate de către inculpați, *deci normele indicate fac corp comun cu rechizitoriul încă din procedura de cameră preliminară, de când se consideră sesizată instanța în sens larg*.

Înalta Curte constată, în primul rând, că Decizia nr. 405/2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 246 din Codul penal din 1968, ale art. 297 alin. (1) din Codul penal și ale art. 13² din *Legea nr. 78/2000* pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție a fost publicată în M. Of. nr. 517/8 iulie 2016, cu mult anterior depunerii *precizărilor* în dezbaterile din fața judecătorului contestației pe cameră preliminară; apoi, acestea nu au fost depuse în fața judecătorului fondului și nu s-a solicitat de către parchet să fie puse în discuția părților.

Ca atare, fondat judecătorul fondului a constatat că acestea au fost susținute pentru prima dată în concluziile pe fond de la finalul cercetării judecătorești, încălcându-se dreptul inculpaților la apărare.

În al doilea rând, este nelegală justificarea parchetului potrivit căreia *normele indicate fac corp comun cu rechizitoriul încă din procedura de cameră preliminară, de când se consideră sesizată instanța în sens larg*.

Afirmația contrazice atât art. 328 din Codul de procedură penală potrivit căruia rechizitoriul constituie actul de sesizare a instanței de judecată, cât și art. 371 din Codul de procedură penală, referitor la obiectul judecării, ce prevede că judecata se mărginește la faptele și la persoanele arătate în actul de sesizare a instanței.

Cât timp în camera preliminară nu s-a constatat neregularitatea rechizitoriului și nu s-a dispus procurorului să-l remedieze, în conformitate cu

art. 345 alin. 3 din Codul de procedură penală, nici o *precizare* nu face, legal, *corp comun cu rechizitoriul*.

Așadar, parchetul, în conținutul acuzației aduse inculpaților, nu a identificat atribuțiile de serviciu, nici măcar cele din fișele postului, ceea ce a atras inaptitudinea parchetului de a indica conținutul normei legale pretins încălcată ce stabilește atribuția de serviciu.

Neindicarea atribuțiilor de serviciu, și folosirea doar a sintagmei generale *cu încălcarea atribuțiilor de serviciu* prezintă semnificația sesizării instanței cu o faptă neprevăzută de legea penală.

Unei persoane nu i se poate imputa încălcarea standardului obiectiv - ce are ca element de referință principal normativul actului care reglementează atribuția de serviciu respectivă *prin constatarea neîndeplinirii de către aceasta a unor prescripții implicite, nedeterminabile la nivel normativ* (v. pct. 51, Decizia nr. 405/2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 246 din Codul penal din 1969, ale art. 297 alin. (1) din Codul penal și ale art. 13² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, obligatorie de la 08 iulie 2016).

În consecință, considerentele *subsidiare*, alături de cele *principale* deja menționate, întăresc concluzia că apelul parchetului referitor la neindicarea atribuțiilor și a normei legale încălcată, este nefondat, deci, și din această perspectivă, este temeinică soluția primei instanțe de achitare în temeiul art. 16 alin. 1 lit. b teza I din Codul de procedură penală a inculpaților **Mărășescu Isabella Beatrice**-președinte al comisiei de evaluare și a inculpaților membri în comisia de evaluare **Radnoti Attila, Horga Liliana și Bulgărea Lidia, precum și a inculpatului Scripcaru George**, pentru infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) cu aplicarea art. 35 alin. (1) și art. 5 din Codul penal, iar a inculpatului **Pop Călin**, pentru **complicitate** la infracțiunea menționată, iar a inculpatei **Bulgărea Lidia** inclusiv pentru infracțiunea separată de abuz în serviciu, prev. de art. 13² din Legea 78/2000 raportat la art. 297 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 5 Cod penal, reproșată acesteia în calitate de șef Serviciu Investiții – Compartiment implementare și derulare proiecte.

Referitor la inculpatul **David Mihai Ciprian**, judecătorul fondului a concluzionat că nu s-a dovedit existența vreunei modificări a realității obiective, fiindcă nu s-a dovedit că ar fi existat vreo discuție, înțelegere, „sugestie”, în sensul **instigării** la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit prev. de art. 47 Cod penal raportat la art. 13² din Legea 78/2000 raportat la art. 297 alin.1 Cod penal și art. 5 Cod penal, deci față de inculpatul David Mihai Ciprian fapta nu există.

În apel, parchetul a criticat soluția de achitare, pronunțată conform art. 16 alin. 1 lit. a din Codul de procedură penală pentru infracțiunea de abuz în serviciu, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 din Codul penal, invocând că nu au fost luate în considerare în probarea înțelegerii infracțiunilor dintre inculpații Scripcaru George și David Mihai, nici probele

directe, constând în declarațiile din cursul urmăririi penale date de către inculpatul Pop Călin Silviu și de către persoana vătămată Cuțitei Nicolae, și nici probele indirecte referitoare la interesul inculpatului David Mihai în realizarea lucrării.

Examinând acest argument, *Înalta Curte* constată că persoana vătămată Cuțitei Nicolae, audiată în apel la termenul din 15 martie 2022, a declarat că personal nu îl cunoaște pe David Mihai, despre care știa doar că este consilier local, și că nu știe dacă și în ce relații se afla acesta cu inculpatul Scripcaru George și că în luna august când a discutat cu ultimul despre lucrare nu era prezent inculpatul David Mihai.

Ca atare, teza parchetului în sensul existenței înțelegerii, deci *implicit* a instigării, nu rezultă din declarația persoanei vătămate.

Cu toate acestea, parchetul, în motivele scrise de apel, a solicitat instanței de apel să reanalizeze integral declarațiile menționate și să înlăture considerentele primei instanțe, mai ales că nu poate fi *identificat vreun alt interes în atribuirea în mod nelegal a contractului...* în afara interesului inculpatului David Mihai și al inculpatului Scripcaru George, pentru obținerea unor foloase necuvenite.

Pe cale de consecință, susține parchetul în motivele sale, *probele directe conduc la raționamentul logico-juridic conform căruia a existat o solicitare care a dus la o înțelegere prealabilă între inculpații David Mihai și Scripcaru George, conform căreia acest contract va fi încredințat firmei inculpatului Pop Călin.*

În mod evident, o asemenea susținere nu se constituie într-un motiv de apel apt a fi analizat de către *Înalta Curte* în contextul în care criteriul legal stabilit de art. 396 alin. 2 din Codul de procedură penală pentru pronunțarea unei soluții de condamnare îl constituie standardul constatării *dincolo de orice îndoială rezonabilă* că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de către inculpat.

La rândul său, art. 103 din Codul de procedură penală prevede că în luarea deciziei asupra existenței infracțiunii și a vinovăției inculpatului instanța hotărăște doar în temeiul evaluării tuturor probelor administrate în cauză.

Ca atare, legal, instanța nu are posibilitatea de a deduce existența probei, pe baza unui *raționament logico-juridic*, după cum a invocat parchetul, raționament pe calea căruia să rețină ca probat, în primul rând, că *a existat o solicitare*, în al doilea rând, că solicitarea *a dus la o înțelegere prealabilă între inculpații David Mihai și Scripcaru George* și, în fine, că înțelegerea era că *acest contract va fi încredințat firmei inculpatului Pop Călin.*

Așadar, inclusiv acest motiv de apel al parchetului, referitor la existența instigării comise de către inculpatul David Mihai, este nefondat.

În concluzie, *Înalta Curte* constată ca nefondate motivele de apel invocate de către procuror în **prima parte a motivelor de apel**, referitoare la soluțiile de achitare pentru infracțiunea de abuz în serviciu, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 din Codul penal, în legătură cu atribuirea contractului de lucrări încheiat de Primăria Brașov cu SC ASP Agregate SRL și

derularea achiziției publice „interconexiune rețea de transport apă fierbinte, zona Nord – obiectiv 1”.

În continuare, Înalta Curte va trece la analiza apelurilor inculpaților privind temeiurile soluțiilor de achitare pronunțate de către prima instanță pentru aceeași faptă.

Inculpații Bulgărea Lidia, Horga Liliana, Radnoti Attila și Mărășescu Isabella Beatrice au criticat doar temeiul achitării pronunțate de către prima instanță, invocând că ar fi fost incident cazul de achitare prevăzut de art. 16 alin. 1 lit. a din Codul de procedură penală, fiindcă cercetarea judecătorească a dovedit că în realitate nu a existat activitatea materială imputată, procedura de achiziție publică derulându-se conform normelor în vigoare la data desfășurării procedurii.

Suplimentar, ***inculpata Mărășescu Isabella Beatrice*** a criticat netemeinicia temeiului achitării pentru infracțiunea de abuz în serviciu, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 din Codul penal, pe care ar fi comis-o în calitate de președinte al comisiei de evaluare, arătând că ea a fost în concediu în perioada 9-16 septembrie 2011, funcția fiind preluată de către numita Godri Anna Maria, prin urmare apelanta nu a comis vreo infracțiune în această calitate; mai mult, a concluzionat că ansamblul probator nu susține dincolo de orice îndoială rezonabilă că ea ar fi comis faptele cu intenție directă, deci se impune achitarea ei în baza art. 16 alin. 1 lit. a din Codul de procedură penală.

Înalta Curte constată că argumentele invocate de către apelanți, deși afirmă inexistența faptei, în realitate se referă la împrejurarea că inculpații nu au încălcat legea în activitatea pe care au desfășurat-o în comisia de evaluare, iar inculpata Mărășescu Isabella Beatrice a invocat inclusiv că fapta nu există, fiindcă ea nu a acționat cu intenție directă.

Ca atare, argumentele inculpaților vizează lipsa unui element constitutiv al infracțiunii, nu inexistența faptei, deci temeiul achitării corespunde constatării primei instanțe potrivit căreia fapta nu este prevăzută de legea penală, nu fiindcă ea nu există, ci fiindcă parchetul nu a indicat normele legale concrete pretins încălcate în exercitarea atribuțiilor de serviciu din cadrul comisiei de evaluare ori, suplimentar în cazul inculpatei Bulgărea Lidia, încălcarea atribuțiilor de ei de șef Serviciu Investiții – Compartiment implementare și derulare proiecte.

Cu atât mai evidentă este această concluzie în cazul apelantei Mărășescu Isabella Beatrice care a invocat inclusiv că fapta nu există, fiindcă nu a acționat cu intenție directă. Intenția reprezintă doar un element al laturii subiective a conținutului unei infracțiuni, iar lipsa vinovăției prevăzute de lege nicidecum nu se încadrează în temeiul de achitare prevăzut de art. 16 alin. 1 lit. a din Codul de procedură penală, ci constituie chiar un temei separat de achitare, prevăzut de art. 16 alin. 1 lit. b, teza II din Codul de procedură penală.

În subsidiar, inculpatele ***Bulgărea Lidia*** și ***Horga Liliana*** au invocat că prima instanță nu trebuia să dispună achitarea în temeiul art. art. 16 alin. 1 lit. b, teza I din Codul de procedură penală, pentru că ar fi incident temeiul de achitare prevăzut de art. 16 alin. 1 lit. c din Codul de procedură penală, pe motiv că din

concluzia considerentelor sentinței reiese că faptele nu sunt pe deplin dovedite, dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Instanța de apel observă însă că doar în subsidiar prima instanță a analizat caracterul fondat al acuzației, pentru ipoteza cazului în care instanța de control judiciar nu își va însuși considerentele prioritate ce au întemeiat soluția de achitare, prev. de art. 16 alin. 1 lit. b teza I din Codul de procedură penală pentru neprevăderea faptei de către legea penală.

Instanța de apel însă a constatat caracterul fondat al soluției principale, deci nu al celei subsidiare, pe cale de consecință nu va primi susținerea subsidiară a apelantelor.

Pe de altă parte, ordinea de prioritate între temeiurile achitării este una legală, fiind instituită de către art. 16 alin. 1 din Codul de procedură penală, ca atare nu a fost lăsată de către legiuitor la alegerea inculpatului sau a organului judiciar.

Mai mult, aceasta reprezintă o constantă legală, fiind reflectată inclusiv de art. 396 alin. 2 din Codul de procedură penală, ce prevede, simetric soluției de achitare, că o condamnare se pronunță dacă instanța constată că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de către inculpat.

De altfel, logic, referitor la o faptă care nu există nu se poate constata că nu a fost săvârșită de către inculpat.

Așadar, temeiul achitării a fost stabilit în mod legal de către prima instanță.

Înalta Curte nu va reține nici critica netemeinicieii temeiului achitării invocată de către inculpata Mărășescu Isabella Beatrice, că nu a comis vreo infracțiune în calitate de președinte al comisiei de evaluare, fiindcă ea a fost în concediu în perioada 9-16 septembrie 2011, funcția de președinte fiind preluată de către numita Godri Anna Maria.

După cum se constată din lecturarea acuzației, apelanta nu a fost acuzată de comiterea unei fapte ce s-a desfășurat doar în perioada de concediu indicată, deoarece acuzația poartă asupra întregii perioade în care inculpații au făcut parte din comisia de evaluare, perioadă ce depășește intervalul 9-16 septembrie 2011.

Astfel, comisia a întocmit trei procese-verbale, respectiv PV nr. 66192/14.09.2011, PV nr. 66347/14.09.2011 și PV nr. 69937/28.09.2011, dar și raportul nr. 69940/28.09.2011, iar membrii comisiei au acordat, pe baza înscrisurilor anexate, punctaje, fiind examinate toate documentele depuse la 12.09.2011 de ofertant, lucru dovedit de mențiunile olografe din procesul-verbal de deschidere a ofertelor și de semnăturile participanților.

Etapa evaluării ofertei a fost amânată la data de 14.09.2011 din cauza lipsei documentului doveditor al experienței șefului de șantier, lipsă ce a fost complinită pe parcurs, iar oferta a fost evaluată la 28.09.2011, când prin procesul-verbal semnat de membrii comisiei, aceasta a fost considerată conformă.

Așadar, inculpata Mărășescu Isabella Beatrice nu se poate prevala de efectuarea concediului de odihnă, ce acoperă doar o parte din intervalul de timp asupra căruia poartă acuzația.

Mai departe, *Înalta Curte* va analiza motivele de apel invocate de către inculpați și de către parchet referitoare la temeiul soluției de achitare, prev. de art. 16 lit. b) teza a II-a din Codul de procedură penală a inculpaților din comisia de evaluare, respectiv Bulgărea Lidia, Horga Liliana, Mărășescu Isabella Beatrice și Radnoti Attila, pentru infracțiunea de uz de fals, prev. de art. 323 Cod penal.

În esență, instanța de apel își însușește pe deplin concluzia judecătorului fondului în sensul că nu se poate imputa membrilor comisiei de evaluare că au cunoscut că acel înscris este fals, fiindcă din nicio probă nu a rezultat acest lucru, adăugând propriile considerente.

Înalta Curte constată că inculpații din comisia de evaluare Mărășescu Isabella Beatrice, Radnoti Attila, Bulgărea Lidia și Horga Liliana, au fost acuzați că, deși cunoșteau faptul că SC ASP AGREGATE SRL efectuează deja lucrările, pentru a da totuși aparența de legalitate procedurii urmate (în sensul că s-a solicitat părerea unui specialist), s-au folosit de un înscris sub semnătură privată fals, respectiv de un „raport” depus de SC ASP AGREGATE SRL, înregistrat la Primăria Brașov cu nr. 69925 din 28.09.2011, despre care știau că este falsificat, raport pe care comisia de fapt nu l-a cerut și care nu a fost semnat de Vulpescu Mihaela, semnătura de pe acest înscris fiind falsificată prin imitare. Procurorul a concluzionat că fapta fiecărui inculpat în parte întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de uz de fals, prev. de art. 323 Cod penal cu aplicarea art. 5 Cod penal.

Înscrisul, într-adevăr, nu a fost semnat de Vulpescu Mihaela, expertul cooptat potrivit datelor de la dosarul achiziției, așa cum rezultă din declarația acesteia, dar și din raportul de constatare criminalistică nr. 461488 din 15.10.2015 (vol. IX, f. 215-221).

În apel, parchetul a solicitat instanței de apel, în esență, să rețină pe baza unei prezumții că inculpații știau că înscrisul nu era semnat de către inculpata Vulpescu Mihaela, fiindcă știau că aceasta s-ar fi aflat într-o situație de incompatibilitate dacă ar fi semnat un asemenea raport. A concluzionat că soluția corectă nu este cea de achitare a inculpaților, ci una de încetare a procesului penal, pentru prescripția răspunderii penale, în temeiul art. 16 lit. f) din Codul de procedură penală.

Înalta Curte observă însă că noul Codul de procedură penală a exclus prezumțiile dintre probe, deci susținerea parchetului este nefondată. Elementul de fapt al cunoașterii caracterului fals al înscrisului depus la comisia de evaluare din care făceau parte inculpații trebuie să rezulte doar din probe.

Criteriul legal stabilit de art. 396 alin. 2 din Codul de procedură penală pentru pronunțarea unei soluții îl constituie standardul constatării *dincolo de orice îndoială rezonabilă* că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de către inculpat, iar art. 103 din Codul de procedură penală prevede că în luarea deciziei asupra existenței infracțiunii și a vinovăției inculpatului instanța hotărăște doar în temeiul evaluării tuturor probelor administrate în cauză.

În consecință, afirmația parchetului din apel referitoare la cunoașterea caracterului fals de către inculpații din comisia de evaluare este lipsită de suport

probator, deci nu poate fi pronunțată o soluție de încetare a procesului penal, pentru împlinirea termenului prescripției răspunderii penale, în temeiul art. 16 lit. f) din Codul de procedură penală în locul celei de achitare, pentru lipsa vinovăției cerută de legea penală.

Cu toate acestea, *Înalta Curte* nu va primi nici motivele de apel ale inculpaților în sensul că soluția de achitare corectă ar fi fost cea de achitare în temeiul art. 16 alin. 1 lit. a din Codul de procedură penală, pentru că ei nu au cunoscut caracterul fals al înscrisului, deci fapta nu există.

Temeiul soluției de achitare a inculpaților din comisia de evaluare, respectiv Bulgărea Lidia, Horga Liliana, Mărășescu Isabella Beatrice și Radnoti Attila, pentru infracțiunea de uz de fals, prev. de art. 323 Cod penal îl constituie totuși cel prevăzut de prev. de art. 16 lit. b) teza a II-a din Codul de procedură penală, deoarece fapta nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege, care, după cum s-a arătat, nu a fost probată, ci doar prezumată de către parchet în conținutul acuzației din actul de sesizare a instanței, iar apoi chiar și în apel.

Infracțiunea de uz de fals, prev. de art. 323 Cod penal, implică, în primul rând, situația premisă a existenței unui înscris fals, în speță înscrisul sub semnătură privată intitulat *raport*, depus de SC ASP AGREGATE SRL și înregistrat la Primăria Brașov cu nr. 69925 din 28.09.2011 pentru a fi folosit de către comisia de evaluare.

Situația premisă există, deoarece s-a dovedit prin raportul de expertiză criminalistică că raportul purta o semnătură contrafăcută, deci nu se poate invoca inexistența faptei datorită lipsei situației premisă.

În al doilea rând, nu poate fi invocată nici lipsa elementului material din cadrul laturii obiective, deoarece la infracțiunea de uz de fals acesta constă în *folosirea* înscrisului, iar, în speță, *folosirea* există și constă în aceea că face parte dintre documentele ce au stat la baza luării deciziei de către inculpații membrii în comisia de evaluare. De aceea, nici inculpata Mărășescu Isabella Beatrice și nici inculpata Horga Liliana, nu pot invoca fondat temeiul de achitare prevăzut de art. 16 alin. 1 lit. a din Codul de procedură penală, potrivit căruia fapta nu există, prevalându-se de efectuarea concediului de odihnă, cât timp totuși au făcut parte din comisie.

De altfel, acestea s-au apărat împotriva primei acuzații aduse tocmai prin susținerea faptului că și-au îndeplinit legal și corespunzător atribuțiile din cadrul comisiei, deci inclusiv că au analizat toate actele depuse, printre care se regăsește raportul fals și a faptului că în final au luat decizia corectă de atribuire a caracterului conform ofertei evaluate de către ei, pe tot parcursul derulării procedurii.

Așadar, nici sub acest aspect nu se poate invoca că nu există fapta.

Concluzionând, ceea ce invocă inculpații este tocmai lipsa vinovăției prevăzute de lege, sub aspectului cunoașterii caracterului fals prin contrafacerea semnăturii, ipoteză expres prevăzută drept un temei de achitare distinct de către art. 16 lit. b) teza a II-a din Codul de procedură penală, cel care a fost aplicat de către prima instanță.

În consecință, sunt nefondate atât motivele de apel invocate de către inculpați, cât și cele invocate de către parchet referitoare la temeiul soluției de achitare, prev. de art. 16 lit. b) teza a II-a din Codul de procedură penală a inculpaților din comisia de evaluare, respectiv Bulgărea Lidia, Horga Liliana, Mărășescu Isabella Beatrice și Radnoti Attila, pentru infracțiunea de uz de fals, prev. de art. 323 Cod penal.

Inculpatul Pop Călin Silviu în declarația de apel a solicitat pronunțarea unei soluții de achitare pentru infracțiunea uz de fals, prev. de art. 323 din Codul penal

în locul soluției încetării procesului penal, afirmând că nu s-a dovedit că el a depus raportul falsificat.

Această afirmație este însă contrazisă de înregistrarea raportului la registratura Primăriei Brașov de către societatea comercială administrată chiar de către inculpat.

Astfel, raportul purtând semnătura falsă a fost depus de către SC ASP AGREGATE SRL și înregistrat la Primăria Brașov cu nr. 69925 din 28.09.2011 pentru a fi folosit de către comisia de evaluare. Cum înregistrarea raportului nu a fost contestată, motivul de apel invocat de către inculpat este nefondat, deci soluția de încetare a procesului penal este cea temeinică.

II. În a doua parte a motivelor scrise de apel, parchetul a invocat netemeinicia soluției de achitare a inculpatului Scripcaru George – pentru infracțiunea de luare de mită, prevăzută de art. 289 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 5 din Codul penal –, a inculpatei Antonie Cristina Iuliana – pentru complicitate la infracțiunea de luare de mită, prevăzută de art. 48 alin. (1) raportat la art. 289 alin. (1) din Codul penal cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 din Codul penal – și a inculpatului Pop Călin pentru săvârșirea infracțiunii de dare de mită, prevăzută de art. 290 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 5 din Codul penal.

S-a invocat că în mod eronat instanța a înlăturat declarația inculpatului Pop Călin din cursul urmăririi penale, din care rezulta darea de mită către inculpatul Scripcaru George pe considerentul că declarația a fost dată în urma presiunii exercitate de către procuror că va întocmi propunerea de arestare preventivă a inculpatului Pop Călin, aflat sub măsura reținerii.

S-a contraargumentat de către parchet că declarația a fost luată în prezența a doi avocați, dintre care unul era avocatul ales al inculpatului Pop Călin, deci nu exista vreun motiv de înlăturare a declarației de la urmărirea penală, doar datorită retractării acesteia de către inculpat în cursul judecării cauzei.

În același context, s-a făcut trimitere la declarația martorului Opreafenea Ion, căruia inculpatul Pop Călin i-a spus că inculpatul Scripcaru George știa de la început că se decontează altceva decât *s-a pus în realitate*, având în vedere că din banii decontați, Pop Călin a achitat materiale publicitare pentru campania electorală din 2012, inculpatul Scripcaru George spunându-i unde anume trebuie

să plătească materialele, iar o altă parte din bani i-a dat în numerar candidatului pentru Primăria Șercaia.

S-a mai adăugat că din documentele ridicate de la societățile comerciale implicate, a rezultat că în perioada aprilie-mai 2012 inculpatul Pop Călin a achiziționat tricouri și șepci, în numărul indicat de inculpata Antonie Cristina, prin intermediul căreia el ținea legătura cu inculpatul Scripcaru George.

Contrar motivelor invocate în apel, *Înalta Curte* constată că în mod temeinic prima instanță a constatat că acuzațiile nu au fost dovedite dincolo de orice îndoială rezonabilă.

În esență, acuzația de luare de mită a constatat în aceea că inculpatul Scripcaru George *în calitate de deținut de primar al Municipiului Brașov, a pretins inculpatului Pop Călin Silviu, în schimbul atribuirii nelegale a lucrării „interconexiune rețea de transport apă fierbinte, zona Nord – obiectiv 1” derulată de primărie, ca o parte din banii care vor fi decontați să-i fie remiși lui, solicitare acceptată de inculpatul Pop Călin Silviu, astfel că acesta a și primit lucrarea înainte de derularea vreunei proceduri de achiziții publice, iar ulterior, după desfășurarea procedurii formale de atribuire, încheierea și executarea contractului nr. 485 din 03.10.2011..., cu ajutorul inculpatei Antonie Cristina Iuliana, a primit de la inculpatul Pop Călin Silviu foloasele necuvenite pretinse în valoare totală de aproximativ 400.000 lei, respectiv materialele electorale pentru campania pentru alegerile locale din anul 2012 (câteva mii de tricouri, șepci, pixuri, autocolante etc., în valoare de aproximativ 99.000 lei, și pachete cu alimente pentru a fi date alegătorilor.*

Acuzația de dare de mită a constatat în aceea că inculpatul Pop Călin Silviu *în calitate sa de administrator al S.C. ASP AGREGATE S.R.L. Făgăraș, urmare a pretinderii inculpatului Scripcaru George, a acceptat ca în schimbul atribuirii lucrării „interconexiune rețea de transport apă fierbinte, zona Nord – obiectiv 1” o parte din banii care vor fi decontați de primărie să îi remită acestuia, ..., iar ulterior, după desfășurarea procedurii formale de atribuire, încheierea și executarea contractului nr. 485 din 03.10.2011 în baza căruia S.C. ASP Agregate S.R.L..., a remis inculpatului Scripcaru George foloasele necuvenite pretinse de acesta, în valoare totală de aproximativ 400.000 lei, respectiv materialele electorale pentru campania pentru alegerile locale din anul 2012 (câteva mii de tricouri, șepci, pixuri, autocolante etc., în valoare de aproximativ 99.000 lei și pachete cu alimente pentru a fi date alegătorilor);*

Inculpata Antonie Cristina Iuliana a fost acuzată că *în baza relației personale apropiate pe care o are cu inculpatul Scripcaru George, l-a ajutat pe acesta să primească mita..., prin aceea că aceasta i-a transmis inculpatului Pop Călin Silviu indicațiile inculpatului Scripcaru George asupra tipului și numărului/cantității materialelor ce trebuie achiziționate în culorile folosite de PDL în campania pentru alegerile locale din anul 2012 (verde-alb), inculpatul Pop Călin Silviu conformându-se și predând materialele electorale solicitate (tricouri, șepci, pixuri, autocolante) în valoare de 99.403 lei.*

În fața *Înaltei Curți*, prin videoconferință, la termenul din 18 ianuarie 2022 inculpatul Pop Călin Silviu, a precizat că își menține declarațiile date în fața instanței de fond.

În declarația dată în fața instanței de fond, inculpatul Pop Călin Silviu a afirmat că nu a existat nicio înțelegere între el și inculpatul Scripcaru George în sensul celor afirmate de acuzare, de a-i oferi mită pentru campania electorală, că niciodată nu ar fi existat vreo discuție referitoare la condiționarea îndeplinirii sau neîndeplinirii unor atribuții de serviciu ale inculpatului Scripcaru George de acele foloase, acuzarea afirmând că ar fi pretins aceste foloase anterior câștigării licitației de către asocieria SC ASP Agregate SRL – Sopmet SA, în timp ce declarația inculpatului Pop Călin Silviu de la urmărirea penală a relevat că discuția despre „*sumele rămase*” a fost ulterioară.

Instanța de apel consideră, în acord cu prima instanță, că schimbarea declarației date de către inculpat în cursul urmăririi penale în mod plauzibil a fost determinată de teama acestuia de a nu se formula o propunere de arestare a sa, deoarece atunci era reținut.

Faptul că a dat declarația în prezența apărătorilor nu era apt să-i înlăture teama de a nu fi arestat. Așadar, este întemeiat motivul ce a determinat retractarea declarației de recunoaștere a acuzației date în cursul urmăririi penale.

În plus, declarația sa de recunoaștere se coroborează, după cum susține parchetul, doar cu declarația martorului Oprafenea Ion, care însă cunoaște ce a relatat tot de la inculpat. În consecință, declarația inculpatului inițială nu se coroborează cu alte probe.

Martorul Oprafenea Ion, audiat în apel la termenul din 12 aprilie 2022, a declarat că inculpatul Pop Călin i-a spus că a dat în campania electorală din anul 2012 aproximativ 2000 de pachete pentru Partidul Democrat și a afirmat că a dat suma de 100.000 de euro numitei Antonie Cristina, însă nu i-a spus cu ce titlu sau de ce a dat această sumă; martorul a precizat că inculpatul nu a afirmat că banii ar fi fost ceruți de inculpatul Scripcaru George, după cum nici nu i-a spus care a fost motivul pentru care a dat cele 2000 de pachete pentru Partidul Democrat.

Așadar, pe de o parte, ceea ce cunoaște martorul provine tot de la inculpat, iar, pe de altă parte, nu confirmă nici pretinderea mitei de către inculpatul Scripcaru George, și nici acceptarea dării de mită de către inculpatul Pop Călin Silviu ori intermedierea acesteia de către inculpata Antonie Cristina Iuliana.

Cum însă actele de la dosar dovedesc că inculpatul Pop Călin Silviu a achiziționat materiale publicitare pentru campania electorală din anul 2012 în valoare de 99.403 lei („*câteva mii de tricouri, șepci, pixuri inscripționate cu sigla PDL*”), este temeinică concluzia desprinsă de judecătorul fondul în sensul că nu s-a dovedit dincolo de orice îndoială rezonabilă comiterea infracțiunilor, ceea ce a determinat achitarea inculpaților în temeiul art. 16 lit. c Cod procedură penală.

Inculpații Scripcaru George și Antonie Cristina Iuliana au criticat acest temei al achitării pentru infracțiunea de luare de mită, prev. de art. 289 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, și respectiv complicitate

la infracțiunea de luare de mită, prev. de art. 48 alin. 1 Cod penal rap. la art. 289 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, susținând că era incident temeiul de achitare prevăzut de art. 16 alin. 1 lit. a din Codul de procedură penală.

Au argumentat că nu există fapta prevăzută de legea penală, din moment ce nu există nicio înțelegere între inculpatul apelant și inculpatul Pop Călin Silviu pentru atribuirea contractului de achiziție de lucrări, nici vreo atribuție de serviciu a primului inculpat, în legătură cu care să pretindă sau să primească pretinsa mită.

Raportat însă la declarația inculpatului Pop Călin dată în fața primei instanțe, menținută în apel de către acesta și necontestată de către apelanți totuși nu se poate reține inexistența vreunei înțelegeri între inculpați, care să atragă concluzia inexistenței faptei.

Astfel, inculpatul a declarat că atunci când a început campania electorală, în mai 2012 a fost la inculpatul Scripcaru George și i-a spus că dorește să ofere sprijin partidului — PDL, motivul său fiind acela de *a avea drum liber la primarii din colegiul Făgăraș, ..., pentru că multe lucrări erau atribuite prin încredințare directă.*

Scripcaru George i-a spus că dacă vrea să susțină partidul poate să o facă și l-a trimis la persoana care se ocupă de materiale, respectiv la inculpata Antonie Cristina.

Inculpatul Pop Călin s-a întâlnit cu inculpata care i-a notat pe un bilețel un necesar de materiale, pe care el le-a comandat la două societăți din Făgăraș Style Advertising și SM Graph, plătind în jur de 100.000 lei prin SC ASP și SC Mifan Building, două societăți din grupul său de firme.

În consecință, motivele de apel invocate de către inculpați în sensul inexistenței oricărei înțelegeri sunt nefondate.

În cursul deliberării, la data de 10 iunie 2022, inculpatul Pop Călin Silviu a cerut repunerea cauzei pe rol în vederea discutării prescripției răspunderii penale pentru infracțiunile reținute în sarcina acestuia prin actul de sesizare a instanței, raportat la Decizia CCR nr. 358/26 mai 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 155 alin. 1 din Codul penal.

În temeiul art. 395 alin. 1 din Codul de procedură penală, ținând seama de faptul că în cauză se impune achitarea inculpatului pentru infracțiunile analizate anterior, Înalta Curte constată însă că nu este necesară reluarea dezbaterilor.

III. Prin memoriul cuprinzând motivele scrise, parchetul a formulat apel nu doar împotriva sentinței, ci și a încheierii de ședință din 14 octombrie 2019, prin care prima instanță a respins cererea procurorului de schimbare a încadrării juridice în infracțiunea – forma-tip – de abuz în serviciu, prevăzută de art. 297 din Codul penal **din** infracțiunea de tentativă la abuz în serviciu dacă funcționarul a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prevăzută de art. 32 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal, comisă sub forma autoratului de către inculpatele Horga Liliana, Radu Claudia Niculina și

Pălănceanu Daniela, iar sub forma instigării, prevăzută de art. 47 din Codul penal de către inculpații Durbacă Alexandrina și Scripcaru George.

Apelantul a solicitat ca instanța de apel să analizeze încă o dată cererea de schimbare a încadrării juridice, să o admită și, pe baza materialului probator de la dosar, să pronunțe condamnarea inculpaților.

În argumentație, s-au redat considerentele Deciziei CCR nr. 458/2017, potrivit cărora forma tentată a infracțiunii de abuz în serviciu prevăzute de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal se identifică întotdeauna cu forma-tip a infracțiunii de abuz în serviciu, prevăzută de art. 297 alin. (1) din Codul penal.

S-a argumentat, în esență, că inculpații menționați au constituit comisia de disciplină, fără o cercetare disciplinară prealabilă, și au preconstituit acte pentru angajarea răspunderii disciplinare și penale a persoanelor vătămate – Cuțitei Florin, Mosora Liviu și Măierușanu Lucian –, știind că acestea sunt nevinovate, fiind astfel lezate drepturile și interesele acestora.

La ultimul termen de judecată din apel din data de 24 mai 2022, în dezbateri, reprezentantul parchetului nu a mai susținut criticile aduse soluției de achitare, argumentând, în esență, că acuzația adusă vizează de fapt nu încălcarea unor atribuții de serviciu prevăzute de lege, ci de către *Regulamentul intern* al SC Tetkron SRL Brașov, contrar Deciziei CCR nr. 405/2016 care a reconfigurat abuzul în serviciu.

Înalta Curte constată că, într-adevăr, criticile din motivele scrise de apel și solicitarea de schimbare a încadrării juridice sunt nefondate, după cum a observat și reprezentantul parchetului în dezbaterile din apel.

Prin actul de sesizare inculpatele Horga Liliana, Radu Claudia Niculina și Pălănceanu Daniela în calitate de membre în Consiliul de Administrație al TETKRON SRL, au fost acuzate că la instigarea inculpaților Durbacă Alexandrina și Scripcaru George au acționat pentru evitarea angajării răspunderii funcționarilor din primărie pentru decontarea nelegală a sumelor solicitate de SC ASP AGREGATE SRL în baza contractului 485/2011, prin "găsirea unor vinovați" salariați ai SC TETKRON SRL, sens în care au dispus prin hotărârea nr. 33 din 11.06.2015 constituirea comisiei de disciplină (***încălcând procedurile interne***) în vederea cercetării disciplinare a angajaților nominalizați de inculpații Scripcaru George și Durbacă Alexandrina Adina, cercetare nefinalizată însă urmare a prezentului dosar penal.

S-a reținut în rechizitoriu că fapta ar realiza elementele de tipicitate ale infracțiunii de tentativă la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prev. art. 32 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal, respectiv de instigare prev. de art. 47 din Codul penal la această infracțiune.

Ca atare, în esență, inculpații au fost acuzați de comiterea infracțiunii de abuz în serviciu constând în adoptarea unei hotărâri cu încălcarea *Regulamentului intern* al SC TETKRON SRL.

Prin reconfigurarea infracțiunii de abuz de încredere prin Decizia nr. 405/2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 246 din Codul penal din 1969, ale art. 297 alin. (1) din Codul penal și ale art. 13² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, actul de serviciu îndeplinit defectuos constă doar în încălcarea legii, nu a unor proceduri ori regulament intern.

Pe cale de consecință, nu sunt incidente acuzației aduse inculpaților considerentele Deciziei CCR nr. 458/2017, potrivit căreia, în speță, forma tentată a infracțiunii de abuz în serviciu prevăzute de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal se identifică întotdeauna cu forma-tip a infracțiunii de abuz în serviciu, prevăzută de art. 297 alin. (1) din Codul penal.

Această Decizie implică forma-tip a infracțiunii de abuz în serviciu, prevăzută de art. 297 alin. (1) din Codul penal, așa cum a fost reconfigurată însă prin Decizia CCR nr. 405/2016, respectiv cu condiția ca actul defectuos să încalce legea.

Ca atare, soluția primei instanțe de achitare a inculpaților menționați în temeiul art. 16 lit. b) teza I din Codul de procedură penală este temeinică și legală.

Inculpatele Pălănceanu Daniela și Horga Liliana au criticat sentința pe motiv că se impunea achitarea lor în temeiul art. 16 alin. 1 lit. a din Codul de procedură penală, fiindcă parchetul a realizat o confuzie între efectuarea actelor de cercetare disciplinară și sesizarea comisiei de disciplină; în realitate, Consiliul de administrație al SC Tetkron SA, din care făceau parte alături de alți patru membrii, doar a sesizat comisia de disciplină în vederea verificării aspectelor sesizate Consiliului.

Înalta Curte constată însă că acuzația adusă inculpatelor constă în adoptarea unei hotărâri în calitate de membre ale consiliului de administrație cu încălcarea Regulamentului intern al SC TETKRON SRL, deci, independent de obiectul actului adoptat, fapta nu este prevăzută de legea penală în urma reconfigurării infracțiunii de abuz în serviciu prin Decizia CCR nr. 405/2016, pentru că nu lezează legea, ci regulamentul intern al societății comerciale.

În consecință, sunt nefondate apelurile parchetului și a inculpatelor menționate vizând soluția de achitare în temeiul art. 16 lit. b) teza I din Codul de procedură penală pentru săvârșirea infracțiunii de tentativă la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prev. art. 32 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal, respectiv de instigare-prev. de art. 47 din Codul penal - la această infracțiune.

Inculpații **Bulgărea Lidia, Horga Liliana și Pop Călin Silviu** au mai criticat sentința pe motiv că nu se impunea menținerea măsurilor asigurătorii, dacă prima instanță ar fi reținut temeiurile achitării invocate de către aceștia.

Înalta Curte a constatat însă caracterul fondat al soluțiilor de achitare a inculpaților în temeiul art. 16 alin. 1 lit. b, teza I din Codul de procedură penală-pentru că fapta nu este prevăzută de legea penală.

Potrivit art. 25 alin. 5 din Codul de procedură penală instanța lasă nesoluționată acțiunea civilă, printre altele, în caz de achitare în temeiul art. 16 alin. 1 lit. b, teza I din Codul de procedură penală-pentru că fapta nu este prevăzută de legea penală, precum și în caz de încetare a procesului penal în temeiul art. 16 alin. 1 lit. f din Codul de procedură penală-pentru că a intervenit decesul inculpatului.

Art. 397 alin. 5 din Codul de procedură penală prevede că în caz de nesoluționare a acțiunii civile potrivit art. 25 alin. 5 din Codul de procedură penală, se mențin măsurile asigurătorii, acestea urmând să înceteze de drept dacă persoana vătămată nu introduce acțiune în fața instanței civile în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a hotărârii.

Așa fiind, critica adusă menținerii măsurilor asigurătorii prin sentința atacată este nefondată.

La aceste concluzii, se adaugă concluzia din prima parte a considerentelor prezentei decizii referitoare la caracterul fondat al soluției primei instanțe de achitare în temeiul art. 16 alin. 1 lit. b teza I din Codul de procedură penală a inculpaților **Mărășescu Isabella Beatrice**-președinte al comisiei de evaluare și a inculpaților membri în comisia de evaluare **Radnoti Attila, Horga Liliana și Bulgărea Lidia, precum și a inculpatului Scripcaru George**, pentru infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) cu aplicarea art. 35 alin. (1) și art. 5 din Codul penal, iar a inculpatului **Pop Călin**, pentru **complicitate** la infracțiunea menționată, iar a inculpatei **Bulgărea Lidia** inclusiv pentru infracțiunea separată de abuz în serviciu, prev. de art. 13² din Legea 78/2000 raportat la art. 297 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 5 Cod penal, reproșată acesteia în calitate de șef Serviciu Investiții – Compartiment implementare și derulare proiecte.

Prin urmare, întemeiat pe considerentele menționate, în temeiul art. 421 pct. 1 lit. b din Codul de procedură penală, *Înalta Curte* va respinge ca nefondate apelurile declarate împotriva sentinței penale nr. 26/24 aprilie 2021 a Curții de Apel Brașov de către **Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Brașov, precum și de către inculpații Radnoti Attila, Mărășescu Isabella Beatrice, Pălăncianu Daniela, Scripcaru George, Bulgărea Lidia, Pop Călin Silviu, Horga Liliana și Antonie Cristina Iuliana**.

După cum s-a arătat în preambulul considerentelor, în temeiul art. 420 alin. 11 din Codul de procedură penală rap. la art. 396 alin. 6 din Codul de procedură penală rap. la art. 16 alin. 1 lit. f din Codul de procedură penală, *Înalta Curte* va înceta procesul penal față de inculpata decedată **Vulpescu Mihaela**.

Conform art. 420 alin. 11 rap. la art. 25 alin. 5 din Codul de procedură penală va lăsa nesoluționată acțiunea civilă exercitată împotriva acesteia.

Inculpata Durbacă Alexandrina-Adina și-a retras apelul declarat (vol. 3, dos. apel, f. 25) la termenul de judecată din data de 18 ianuarie 2022.

Potrivit art. 415 alin. 1 din Codul de procedură penală retragerea apelului poate avea loc până la închiderea dezbaterilor la instanța de apel.

Așa fiind, în temeiul art. 415 din Codul de procedură penală, *Înalta Curte* va lua act de retragerea apelului de către inculpata Durbacă Alexandrina-Adina.

Conform art. 275 alin. 2 din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare avansate de stat referitor la acest apel vor fi suportate de către inculpată.

În consecință, va obliga inculpata Durbacă Alexandrina-Adina la 100 lei cheltuieli judiciare către stat.

În temeiul art. art. 420 alin. 11 din Codul de procedură penală rap. la art. 397 alin. 5 din Codul de procedură penală, va menține măsurile asigurătorii asupra bunurilor inculpaților, acestea urmând să înceteze de drept dacă persoana vătămată nu introduce acțiune în fața instanței civile în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a hotărârii.

În baza art. 275 alin. 3 din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare avansate de către stat pentru soluționarea apelurilor în cauză, vor rămâne în sarcina statului, cu excepția apelului inculpatei Durbacă Alexandrina-Adina, care și-a retras apelul său.

Onorariile parțiale cuvenite apărătorilor desemnați din oficiu pentru apelanții inculpați Mărășescu Isabella Beatrice, Durbacă Alexandrina Adina, Pălănceanu Daniela și Pop Călin Silviu, în sumă de câte 217 lei, vor rămâne în sarcina statului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

În temeiul art. 421 pct. 1 lit. b din Codul de procedură penală, respinge ca nefondate apelurile declarate împotriva sentinței penale nr. 26/F din data de 24 aprilie 2020 pronunțată de Curtea de Apel Brașov - Secția penală, în dosarul nr. 106/64/2016, de către ***Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Brașov, precum și de către inculpații Radnoti Attila, Mărășescu Isabella Beatrice, Pălănceanu Daniela, Scripcaru George, Bulgărea Lidia, Pop Călin Silviu, Horga Liliana și Antonie Cristina Iuliana.***

În temeiul art. 420 alin. 11 din Codul de procedură penală rap. la art. 396 alin. 6 din Codul de procedură penală rap. la art. 16 alin. 1 lit. f din Codul de procedură penală, încetează procesul penal față de inculpata decedată ***Vulpescu Mihaela.***

Conform art. 420 alin. 11 rap. la art. 25 alin. 5 din Codul de procedură penală lasă nesoluționată acțiunea civilă exercitată împotriva acesteia.

În temeiul art. 415 din Codul de procedură penală, ia act de retragerea apelului de către inculpata Durbacă Alexandrina-Adina împotriva aceleiași sentințe.

Obligă inculpata Durbacă Alexandrina-Adina la 100 lei cheltuieli judiciare către stat.

Obligă inculpații Radnoti Attila, Mărășescu Isabella Beatrice, Pălăncianu Daniela, Scripcaru George, Bulgărea Lidia, Pop Călin Silviu, Horga Liliana și Antonie Cristina Iuliana la câte 500 lei cheltuieli judiciare către stat.

În temeiul art. 420 alin. 11 din Codul de procedură penală rap. la art. 397 alin. 5 din Codul de procedură penală, menține măsurile asigurătorii.

În baza art. 275 alin. 3 din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare avansate de către stat pentru soluționarea apelului parchetului, rămân în sarcina statului.

Onorariile parțiale cuvenite apărătorilor desemnați din oficiu pentru apelanții inculpați Mărășescu Isabella Beatrice, Durbacă Alexandrina Adina, Pălăncianu Daniela și Pop Călin Silviu, în sumă de câte 217 lei, rămân în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată astăzi 04 iulie 2022, prin punerea deciziei la dispoziția inculpaților, părților, persoanelor vătămate și a procurorului prin grija grefei instanței.

PREȘEDINTE
Andrei Claudiu Rus

JUDECĂTOR
Maricela Cobzariu

JUDECĂTOR
Gheorghe Valentin Chitidean

MAGISTRAT ASISTENT
Claudia Nicoleta Nedelea

*Red./Tehnored. G.V.C.
2 ex./28.06.2022*

R.B. 04 Iulie 2022